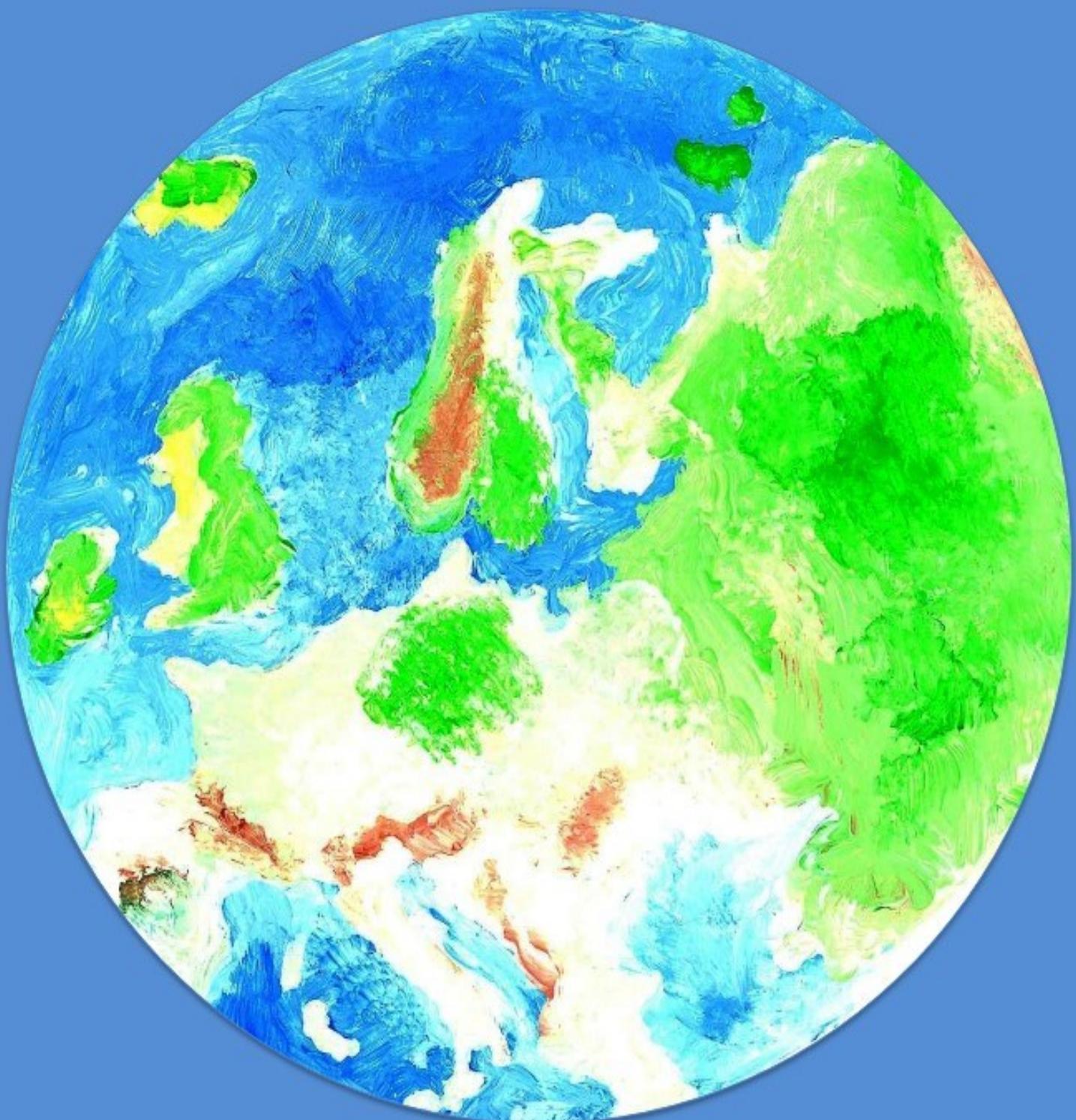

LETĚĆI RAZRED

List učenika Osnovne škole "Đuro Ester" Koprivnica, broj 20, srpanj 2018.

Dragi učenici i učitelji,

predstavljamo jubilarni 20. broj našega školskoga lista „Leteći razred“ u kojem donosimo mnoga zbivanja i zanimljivosti iz školskih dana kao i brojne aktivnosti koje su ostvarili naši učenici i učitelji.

Tema broja vezana je uz sudjelovanje naše škole u Erasmus+ projektu koji je najviše obilježio proteklu nastavnu i školsku godinu. Posebno predstavljamo projekt Going the extra mile kroz mobilnosti što su ih u različitim europskim zemljama ostvarili naši učitelji kako bi osvremenili nastavni rad u našoj školi. Njihova europska iskustva čitajte u intervjuu u rubrici Tema broja.

U školi su izvršene sve pripreme za početak još jednog vrijednog projekta u kojem će naši učenici iskazati solidarnost – „Volimo volontiranje“ te smo tim povodom razgovarali s nastavnikom Miroslavom Kanisekom koji nas je upoznao s ciljevima i provedbom projekta.

Učenička zadruga Đurđica osmisnila je i plasirala nove proizvode.

Mnoga zanimljiva događanja zbila su se i u našoj školskoj knjižnici. Istraživali smo komunikaciju među mladima na internetu i provodili nekoliko projekata poticanja čitanja.

Iz priloga naše pedagoginje i psihologinje saznajte kakvu moć ima razvijena emocionalna inteligencija i naša komunikacija s drugima.

Uz uratke na stranim jezicima donosimo i kreativne radove naših učenika s područja literarnog i likovnog stvaralaštva. Uživajte u fotografijama koje su snimili učenici foto grupe.

Razgovarali smo s uspješnim učenicima naše škole – plesačicom Laurom Krog, pobjednicama državnog natjecanja u badmintonu i sudionicima državnih natjecanja u znanju te prenosimo njihove uspjehe, dojmove i iskustva s natjecanja.

Hvala svim suradnicima koji su pomogli stvaranju našega školskoga lista i doprinijeli raznovrsnosti njegova sadržaja.

Urednici

LETEĆI RAZRED

List učenika OŠ „Đuro Ester“ Koprivnica

Broj 20, srpanj 2018.

Nakladnik: Osnovna škola „Đuro Ester“ Koprivnica
Za nakladnika: mr. sc. Sanja Prelogović, ravnateljica
e-mail: www.os-gjuro-ester-koprivnica.skole.hr

Uredništvo:

Glavna urednica: Nikolina Sabolić, prof., dipl.
 knjižničarka

Urednici: učenici novinarske grupe - Lucija Benotić,
 Alegra Hammoud, Ana Vondraček, Hana Pelesk,
 Lucija Turk.

Suradnici: učenici i učitelji razredne i predmetne
 nastave, foto grupa, pedagoginja Jasna Relja,
 psihologinja Renata Glavica.

Grafičko oblikovanje: Đurđica Lucek, dipl.
 informatičar

Lektura: Nikolina Sabolić, knjižničarka

Likovni rad na naslovnici: Ema Pintarić i Nika Stančin
ISSN 1333-5316

U ovom broju:

Tema broja – Going the extra mile.....	3
Događanja.....	13
Svijet oko nas.....	16
Moj svijet.....	18
Na krilima mašte.....	20
Učenička zadruga Đurđica.....	38
Zabavno čitanje.....	39
Volimo volontiranje.....	42
Putovanja.....	44
Naši uspjesi.....	48
Iz objektiva naših fotografa.....	53

Novinarska grupa provodi intervju

INTERVJU S UČITELJIMA U ERASMUS+ PROJEKTU

Going the extra mile

Učitelji Osnovne škole „Đuro Ester“ ove su godine učinili korak više u potrazi za novim znanjima i vještinama kojima će unaprijediti svoj odgojno-obrazovni rad s učenicima. Kako bi nas pripremili za međukulturalne susrete, razumijevanje drugih kultura, poštivanje različitosti te nas podučili korištenju novih tehnologija u nastavi, pohađali su stručne tečajeve i edukacije u inozemstvu, i to u okviru Erasmus+ projekta pod nazivom *Going the extra mile*.

U projektu je sudjelovalo osam učitelja: Tomislava Kraljić, profesorica engleskog i francuskog jezika, Mirna Kovačić, profesorica geografije i povijesti, Saša Špoljarić, vjeroučitelj, Biserka Knez, učiteljica razredne nastave, Ivan Piskač, magistar edukacije matematike i informatike, Andreja Kerovec Letica, profesorica engleskog i njemačkog jezika, Helena Knežević i Mirjana Mihalec, profesorice engleskog jezika.

Na stručnim usavršavanjima upoznali su se s načinima obrazovanja u različitim europskim zemljama, učili koristiti informacijsko-komunikacijsku tehnologiju i alate za pripremu digitalnih nastavnih materijala, proučavali kako se štite ljudska prava i njeguje nacionalni kulturni identitet kao sastavni dio europskog kulturnog identiteta.

Svaki je učitelj sa svog putovanja donio nešto novo u našu školu, a sa sobom ponio utiske koje će još dugo pamtitи.

Tomislava Kraljić: Pojačan rad na međukulturalnim temama i međupredmetnoj suradnji

Kamo ste putovali u okviru projekta

Going the extra mile?

Putovala sam u Englesku, u Plymouth.

Što vas se najviše dojmilo u zemlji koju ste posjetili?

Budući da nije bilo prvi put da sam u Engleskoj, nije bilo ni nekih većih iznenađenja, već više lijepih spomena i prisjećanja. U Plymouthu me se najviše dojmio park The Hoe s kojeg se pruža prekrasan pogled na Plymouth Sound zaljev i na Drake's Island. Osim tog parka oduševio me i Mount Edgcumbe park u Cornwallu. Odlično mjesto za šetnju i izlete.

Plymouth, grad na jugu Ujedinjenog Kraljevstva

Koje ste sličnosti i razlike uočili vezane uz kulturu posjećene zemlje u odnosu na Hrvatsku?

U Engleskoj većina ljudi ruča u restoranima kojih ima vrlo mnogo tako da možete isprobati kuhinju iz raznih dijelova svijeta. Vikendima Englezi slobodno vrijeme provode aktivno u prirodi. Cijele obitelji zajedno s kućnim ljubimcima odlaze u neki od obližnjih parkova, a ne u grad. Dućani rade od 9 ujutro do 6 popodne, subotom do 16:30. Samo četvrtkom rade do 20:00 sati. Učenici nose uniforme koje se razlikuju u svakoj školi.

Tomislava Kraljić u parku The Hoe, u pozadini Smeaton's Tower

Ovdje su slavni Beatlesi pozirali za jednu od svojih najpoznatijih fotografija

International evening

Luka iz koje je isplovio The Mayflower - brod koji je prevozio prve Pilgrime u Novi Svijet, Ameriku

Što biste izdvojili kao prednost posjećene zemlje, a što kao nedostatak?

Prednost je velika ponuda raznih kulturnih događanja, a nedostatak bi mi bila klima.

Što biste izdvojili kao prednost posjećene zemlje, a što kao nedostatak?

Prednost je velika ponuda raznih kulturnih događanja, a nedostatak bi mi bila klima.

Što vam je bilo posebno zanimljivo na edukacijama?

Najzanimljiviji su bili posjeti školama. Posjetili smo četiri škole koje se po svom načinu rada potpuno razlikuju. Prisustvovali smo nastavi i upoznali njihove nastavnike i njihov princip rada. Vidjeli smo opremljenost škola,

knjižnica, kazališnih dvorana i teretana kao i aktivnosti koje organiziraju.

Kako ćete prenijeti učenicima svoja nova znanja?

Organizirat ću radionice na temu diskriminacije, stereotipa i predrasuda, kako za učenike tako i za nastavnike. U sklopu nastave stranog jezika na kojoj se i inače obrađuju međukulturne teme, razgovarat ćemo o različitostima, prihvatanju i razumijevanju među ljudima.

Koje ćete metode rada uvesti u svoju nastavnu praksu?

Neke metode će možda biti više zastupljenje od drugih. S obzirom na temu, s učenicama ću sigurno puno razgovarati i na stranom i na hrvatskom jeziku. Također će se povećati i međupredmetna suradnja.

Kako biste u jednoj rečenici saželi dojmove s putovanja i stručnog usavršavanja?

Bogato iskustvo koje me motiviralo za sudjelovanje u novim usavršavanjima u inozemstvu. Svakome bih preporučila neko takvo putovanje, usavršavanje i upoznavanje nove zemlje.

Mirna Kovačić: Učenike pripremiti za život i rad u 21. stoljeću

York - turistički šampion, drugi najposjećeniji grad u UK nakon Londona

Kamo ste putovali u okviru projekta Going the extra mile?

U Ujedinjeno Kraljevstvo, preciznije Englesku, u grad York.

Što vas se najviše dojmilo u zemlji koju ste posjetili?

Današnja Engleska je divan spoj dvije potpuno različite zemlje. S jedne strane nalazi se zemlja prožeta poviješću i tradicijom, puna veličanstvenih dvoraca i katedrala,

pitoresknih naselja. Onaj koji traži takvu Englesku, neće je napustiti razočaran. No, ovdje postoji i moderna, postindustrijska, eklektična Engleska čiji su blistavi primjeri upravo dva grada koje sam imala prilike upoznati York i Manchester.

Koje ste sličnosti i razlike uočili, vezane uz kulturu posjećene zemlje u odnosu na Hrvatsku?

Kulturna, etnička i jezična raznolikost veća je nego u brojnim zemljama svijeta, pa se tako snažno osjeća kozmopolitizam koji često izostaje u našoj zemlji. Izuzetno me iznenadila i susretljivost stanovnika Yorka. Englezi su neizmjerno pristojni.

Što biste izdvojili kao prednost posjećene zemlje, a što kao nedostatak?

Engleska je posve okrenuta 21.

Engl. zastava

Najstarija pekara u UK, stara 400 g.

Manchester - preobrazba iz industrijskog u grad modernih tehnologija

(osim na bogatoj povjesnoj baštini poput Hrvatske) gradi na urbanoj arhitekturi, modernom dizajnu, izvrsnoj glazbi i naravno – nogometu. Iako kiša zaista nije glavna meteorološka pojавa u Engleskoj, kad je ima, kišobran vam ne može puno pomoći jer kiša uglavnom dolazi u pratinji s jakim vjetrom koji će slomiti i najotpornije kišobrane. U jednom se danu mogu promijeniti sva četiri godišnja doba. Klimu bih izdvojila kao jedini nedostatak britanskog otočja.

Koji stručni tečaj ste poхаđali i što ste novo naučili na radionicama?

Izuzetno sam zadovoljna organizacijom tečaja u Yorku (UK) - *Empowerment in ICT Skills - Technology Enhanced Learning*. Izabrala sam navedenu edukaciju kako bih produbila svoje digitalne kompetencije, upoznala se s novim načinima podučavanja te se inspirirala primjerima dobre prakse. Sve navedeno ostvarila sam putem navedene edukacije, koja je u nekim segmentima i nadmašila očekivano.

Što vam je bilo posebno zanimljivo na edukacijama?

Tečaj je zamišljen vrlo interaktivno, uz upotrebu kolaborativnih alata i mnogo grupnog rada. Sudionici su aktivno uključeni u sve etape poučavanja. Pojedinačne teme nižu se su u obliku radionica koje uključuju analizu digitalnih alata, njihovo korištenje i evaluaciju. Posebnost edukacije je i druženje s profesorima iz različitih europskih zemalja, što je za mene predstavljalo posebno vrijedno iskustvo.

Mirna Kovačić na edukaciji u Yorku

Kako ćete prenijeti učenicima svoja nova znanja?

Razvijanje digitalne pismenosti svakako bi trebalo doprinijeti razvijanju sposobnosti analitičkog promišljanja kod učenika naše škole. Smatram da je učenike potrebno pripremati za život i rad u 21. stoljeću, stoga je moj cilj naučiti učenike kako rješavati probleme s kojima se suočavaju u školi, ali i u svakodnevnom životu, kod njih razvijati sposobnost kritičkog i kreativnog razmišljanja te ih motivirati da propituju ponuđene informacije i da žele znati više.

Koje ćete metode rada uvesti u svoju nastavnu praksu?

Nakon završene edukacije počela sam učinkovitije i svršishodnije upotrebljavati digitalne resurse (poučavanje u online okruženju uz pomoć tableta i mobitela, kreiranje video materijala, online kvizova, digitalnih lenta, umnih mapa i oblaka riječi, izrada web stranica i blogova) te na inovativan način prenositi nastavne sadržaje.

Kako biste u jednoj rečenici saželi dojmove s putovanja i stručnog usavršavanja?

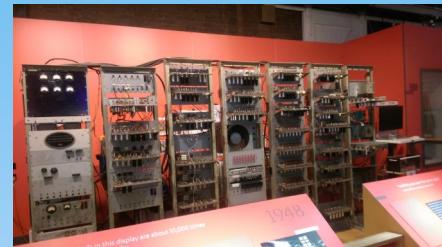
Nije moguće unaprijediti obrazovanje ukoliko se ne ustraje na stalnom profesionalnom razvoju nastavnika, stoga sam mišljenja kako je sudjelovanje u Erasmus+ edukacijama investicija koja će se pozitivno odraziti na kvalitetu rada naše škole.

AGENCIJA ZA
MOBILNOST I
PROGRAME EU

Whitby - Odavde je James Cook započeo svoje putovanje

Prvo računalo na svijetu u Muzeju znanosti i tehnologija u Manchesteru

Saša Špoljarić: Sunce, dobrota, osmijeh, domoljublje, nogomet, kultura, Moodle = Sevilla Erasmus+

Kamo ste putovali u okviru projekta Going the extra mile?

U okviru Erasmus+ projekta Going the extra mile putovao sam u Sevillu koja se nalazi u Španjolskoj.

Saša Špoljarić u Sevilli

Stadion FC Sevilla

Što vas se najviše dojmilo u zemlji koju ste posjetili?

U Španjolskoj najviše me se dojmila njihova druželjubivost, susretljivost i gostoprимstvo prema strancima. Nacionalne zastave na svakom balkonu i navijačka kultura, s obzirom da sam prisustvovao na jednoj od nogometnih utakmica FC Seville.

Koje ste sličnosti i razlike uočili, vezane uz kulturu posjećene zemlje u odnosu na Hrvatsku?

Sličnosti su da njeguju kulturnu baštinu, ponosni su na svoju vjeru i domoljublje, a razlika je u tome što je to zemlja različitih nacija koje, barem na oko, skladno žive zajedno.

Što biste izdvojili kao prednost posjećene zemlje, a što kao nedostatak?

Prednost posjećene zemlje je visoka temperatura tijekom cijele godine bez obzira na godišnja doba, a nedostatak bi bila udaljenost od nekoliko tisuća kilometara koja nas dijeli.

Park Marie Luise - Sevilla

Park Marie Luise - Sevilla

Parque Empresarial Arte Sacro - Sevilla

Španjolska zastava

Koji stručni tečaj ste poхаđali i što ste novo naučili na tečaju?

Moj tečaj održan je pod nazivom "Moodle: Uvod za učitelje". Što je to *Moodle*? *Moodle* je besplatni softverski paket za kreiranje i upravljanje tečajevima e-učenja putem interneta. Ovaj tečaj me vodio kroz osnovne korake za korištenje *Moodlea* kao učitelja, stvarajući nove tečajeve za učenike i učitelje integrirajući sve vrste aktivnosti, obrazovnih sadržaja i multimedijiskih resursa. *Moodle* se može koristiti za online tečajeve, ali se također koristi u mješovitim situacijama učenja u kojima se licem u lice radi u školi gdje se postojeći sadržaj dopunjuje raznovrsnim digitalnim materijalima.

Što vam je bilo posebno zanimljivo na edukacijama?

Posebno zanimljivo bio je moj susret s ostalim članicama tečaja iz Italije i susret s voditeljem tečaja iz Španjolske. Vezano za sam *Moodle*, zanimljivo je da u njemu možemo stvarati forume, ankete, lekcije, digitalne knjige, zadatke, rječnike, radionice i mnoge druge vrste aktivnosti.

Kako ćete prenijeti učenicima svoja nova znanja?

Omogućiti ću upoznavanje učenika s navedenim softverskim paketom *Moodle* uključivanjem u različite aktivnosti koje im taj paket omogućuje. U nekoliko navrata odraditi će se radionice na tu temu i izraditi će se online sadržaji za nastavu katoličkog vjeroučenja.

Koje ćete metode rada uvesti u svoju nastavnu praksu?

U svoju nastavnu praksu uvođit ću suradničko učenje i metodu okrenute učionice uz pomoć informacijsko-komunikacijske tehnologije kao i *online* učenje za sve razrede u kojima predajem.

Kako biste u jednoj rečenici saželi dojmove s putovanja i stručnog usavršavanja?

Nakon ovog predivnog putovanja na kojem sam upoznao znamenitosti Seville, mnoge ljudi različitih nacija i usvojio nova znanja o *Moodleu*, mogu samo reći da je sve bilo prekrasno i zahvalan sam svima koji su mi na bilo koji način takvo nešto omogućili.

Saša Špoljarić na edukaciji Moodle 3 u Sevilli

Torneo Parque Empresarial - Sevilla

Biserka Knez: Služenje multimedijom u razrednim projektima

Portugalska zastava

**Kamo ste putovali u okviru projekta
*Going the extra mile?***

Almada/Lisabon, Portugal.

Što vas se najviše dojnilo u zemlji koju ste posjetili?

Ljubaznost i druželjubivost ljudi, urednost gradskih prostora, blaga klima, brojnost crnačkog stanovništva doseljenog iz bivših kolonija.

Biserka Knez na edukaciji u Lisabonu

Koje ste sličnosti i razlike uočili, vezane uz kulturu posjećene zemlje u odnosu na Hrvatsku?

Sličnosti: mentalitet ljudi, količina hrane koju jedu za pojedini obrok, stanke za kavu, odlazak mlađih u strane zemlje na rad, politička situacija, usmjerenost na razvoj turizma.

Razlike: vanjski prostori uglavnom su uredniji nego kod nas, većina je stanovništva koncentrirana u obalnom pojasu i prilično orijentirana na more.

Most Ponte 25 de Abril

Što biste izdvojili kao prednost posjećene zemlje, a što kao nedostatak?

Prednosti: prehrana s mnogo odlične ribe, mnoge mogućnosti za još veći razvoj turizma, prihvatanje doseljenika.

Nedostatak: nisam bila dovoljno dugo da bih to uočila.

Koji stručni tečaj ste pohađali i što ste novo naučili na radionicama?

Naziv tečaja bio je *Europeans Sharing Views: Making sense of the world through multimedia*.

Naučili smo kako pravilno fotografirati i snimati različite objekte i ljudе u otvorenom i zatvorenom prostoru, te kako planirati, odabrati i organizirati materijale u multimediju cjelinu pomoću odgovarajućih alata.

Terenski rad snimanja ulične glazbe

Što vam je bilo posebno zanimljivo na edukacijama?

Upoznavanje novih ljudi i organizacija njihovih sustava obrazovanja, komunikacija na engleskom jeziku, kompletna organizacija same edukacije i pažnja kojom su se odnosili prema sudionicima.

Kako ćete prenijeti učenicima svoja nova znanja?

Pokazat ću im kako se na pravilan način služimo elektroničkim uređajima i opremom koja nam je svakodnevno dostupna, a oni će je češće koristiti u učenju, ne samo za igre i zabavu. Multimedijom ćemo se više služiti i kod prezentacije rezultata ostvarenih u osobnim ili razrednim projektima.

Najzapadnija točka kontinentalne Europe

Spomenik otkrićima

Koje ćete metode rada uvesti u svoju nastavnu praksu?

Povremena uporaba multimedije u učenju ili provjeravanju odgovarajućih sadržaja. Već smo je koristili za projekt pod nazivom *Elektronička čestitka*.

Kako biste u jednoj rečenici saželi dojmove s putovanja i stručnog usavršavanja?

Bilo je zabavno, poučno, korisno i vrlo naporno.

Kamo ste putovali u okviru projekta
Going the extra mile?

Putovala sam u Lisbon, Portugal.

Što vas se najviše dojmilo u zemlji koju ste posjetili?

Ljubaznost ljudi i njihovo vrlo dobro poznavanje engleskog jezika, prekrasan Lisbon, Fado večer i lijepo, sunčano i toplo vrijeme dok je kod nas bilo -7.

Andreja Kerovec Letica u Lisabonu

Koje ste sličnosti i razlike uočili, vezane uz kulturu posjećene zemlje u odnosu na Hrvatsku?

Što se sličnosti tiče, bogata kulturna baština prisutna je i u Portugalu i u Hrvatskoj. Nadalje bih rekla da je u oba slučaja vjera važna ljudima, kao i isticanje vjerskih simbola. Ljudi dosta dobro govore engleski, djelomično zbog toga što ni u Portugalu nema sinkronizacije filmova i serija. Portugalci vole dobro i puno jesti i popiti dobro vino, što je također vrlo slično našem mentalitetu.

Za razlike bih rekla da je u Portugalu daleko više stanovnika stranog podrijetla i da je njihova integracija u društvo uglavnom vrlo dobra. Također, kultura odlaska u restorane je u Portugalu poprilično izražena, dok toga u Hrvatskoj ima jako malo. Također, mislim da su naše osnovne škole puno ljepše uređene, toplijeg i vedrijeg izgleda, a, srećom, imaju i grijanje, što tamo nisam primijetila.

Andreja Kerovec Letica: Naglasak na metodi istraživačkog i suradničkog učenja

Cabo da Roca najzapadnija točka Europe

Što biste izdvojili kao prednost posjećene zemlje, a što kao nedostatak?

Obzirom da sam boravila samo u Lisabonu i bližoj okolini, mogu govoriti samo za taj dio zemlje. Prednost glavnog grada je bogata kultura, odlična turistička ponuda u smislu raznolikosti i gomila različitih restorana. Također, možete relativno brzo stići i na druga mesta i znamenitosti, tako da vam dosadno sigurno neće biti.

Nedostatak je udaljenost, pa je jedini humani način doći do Portugala avion, a to nije baš jeftino. Nadalje, u koji god restoran odete, bio fini ili manje fini, bit će okruženi gomilom TV ekrana jer su Portugalci navikli ama baš uvijek gledati nogomet, bez obzira što možda par metara dalje čujete i neku glazbu uživo. I na kraju, Portugalci su prodali svu svoju struju Kinezima, što smatram vrlo velikom nedostatkom.

Andreja Kerovec Letica na edukaciji u Lisabonu

Koji stručni tečaj ste pohađali i što ste novo naučili na radionicama?

Tečaj se zvao *ICT as a tool for intercultural and media education*. Naučila sam puno o novim i zanimljivim digitalnim alatima i kako ih koristiti u nastavi, te kako učenicima približiti interkulturnost i prihvaćanje različitih kultura i nacija.

Što vam je bilo posebno zanimljivo na edukacijama?

Obzirom da nas je ukupno bilo 16 polaznika tečaja iz različitih dijelova Europe, najzanimljivija mi je bila upravo interakcija s njima, upoznavanje njihove kulture i običaja i, naravno, suradnja. Iz toga se vjerojatno i vidi da mi je tema interkulturnosti bila najzanimljivija. No, jednako tako mi se dojmila učionica budućnosti u jednoj srednjoj školi s obzirom na njezin futuristički izgled te način rada u njoj.

Sintra

Kako ćete prenijeti učenicima svoja nova znanja?

S učenicima 3. razreda planiram napraviti igrokaz o različitim kulturama. S višim razredima, 5. i 7., planiram kroz nastavu uvesti razne digitalne alate, proširiti aktivnosti vezane uz interkulturalnost i u sklopu toga izraditi digitalnu knjigu o Novom Zelandu.

Koje ćete metode rada uvesti u svoju nastavnu praksu?

Svakako ću se više koristiti istraživačkim, odnosno suradničkim učenjem u kojemu će tehnologija i razni alati služiti kao pomoćno sredstvo.

Kako biste u jednoj rečenici saželi dojmove s putovanja i stručnog usavršavanja?

Bilo je to jedno divno iskustvo koje bi preporučila svim kolegama i kolegicama.

Željeznički kolodvor

Torre de Belém

Helena Knežević: Prevenirati i spriječiti bullying u školi

Kamo ste putovali u okviru projekta Going the extra mile?

Putovala sam u Soverato, na samom jugu Italije.

Soverato Italija

Što vas se najviše dojmilo u zemlji koju ste posjetili?

U Italiji sam bila mnogo puta, uvijek me oduševi mentalitet Talijana, ležeran, prijateljski, glasan. Italija je prepuna malih kutaka koji vode u prošlost, prekrasnih starih građevina, obala i plaže koje nude odmor. Hrana je svjetski poznata, a Soverato posebno mnogo pozornosti polaže na morske plodove i ribu jer stoljećima ribari toga gradića prehranjuju svoje obitelji ribolovom.

Koje ste sličnosti i razlike uočili, vezane uz kulturu posjećene zemlje u odnosu na Hrvatsku?

Talijanski mentalitet i kultura slični su mentalitetu naše Dalmacije. U usporedbi s Podravinom, Talijani su ležerniji, nikuda ne žure, sve je prilagođeno klimi, odmara se sredinom dana, trgovine su zatvorene, kao i restorani.

Helena Knežević po završenom tečaju

Edukacija o bullyingu

Što biste izdvojili kao prednost posjećene zemlje, a što kao nedostatak?

Prednost Italije su svakako njene ljepote i hrana. O nedostacima se može mnogo govoriti, Italija se bori s političkom i ekonomskom neuravnoteženošću, jug Italije je nerazvijen i siromašan, u odnosu na bogatiji i razvijeniji sjever države.

Koji stručni tečaj ste poхаđali i što ste novo naučili na radionicama?

Moj tečaj zvao se *MEDIA EDUCATION: Fighting bullying and fostering inclusion*. Na radionicama smo raspravljali o protokolima i načinima sprječavanja bullyinga u školama i na društvenim mrežama te učili izraditi kratki video koji možemo koristiti u edukativne svrhe.

Grad na stijeni

AGENCIJA ZA
MOBILNOST I
PROGRAME EU

Što vam je bilo posebno zanimljivo na edukacijama?

Na ovakvim edukacijama uvijek je zanimljivo upoznati ljude iz različitih kultura i država i uspoređivati vlastita iskustva i stečena znanja s njihovima. To je način na koji rastem, na koji stavljam vlastiti život, posao i državu u perspektivu. Također, do ovog tečaja nikad nisam snimala video, pisala scenarij ni glumila ispred kamere, pa sam zadovoljna što sam stekla i to iskustvo.

Ljepote krajolika južne Italije

Kako ćete prenijeti učenicima svoja nova znanja?

Učenici 6. i 7. razreda će sudjelovati na radionicama izrada videa i debatama o *bullyingu* na društvenim mrežama i u školi.

Koje ćete metode rada uvesti u svoju nastavnu praksu?

Izrada videa je svakako nova metoda prenošenja znanja i rado bih implementirala sam proces, ali i ishode samog videa u nastavu – učenici bi kroz izradu videa trebali sami osvestiti loša ponašanja i ispravna ponašanja te kroz demonstraciju i prikazivanje u svojim razredima otvoriti vrata za raspravu i učenje.

Kako biste u jednoj rečenici saželi dojmove s putovanja i stručnog usavršavanja?

Vrijedno i korisno iskustvo.

Radionica izrade videa

italija-zastava

Ivan Piskač: Primjena informacijsko-komunikacijskih tehnologija u nastavi

Kamo ste putovali u okviru projekta *Going the extra mile*?

U okviru projekta putovao sam u Portugal, gradić Sesimbru koji je smješten oko 40 km južno od Lisabona.

Što vas se najviše dojmilo u zemlji koju ste posjetili?

Najviše su me se dojmili ljudi koji su pristupačni, uglavnom opušteni i uvijek spremni pomoći.

Sesimbra - Pogled na Sesimbru

Koje ste sličnosti i razlike uočili, vezane uz kulturu posjećene zemlje u odnosu na Hrvatsku?

Budući da Hrvatska sama po sebi ima dosta kulturnih razlika unutar sebe, nekih većih razlika nisam primijetio ako usporedimo Portugal s primorskim dijelom Hrvatske. Velika sličnost je svakako interes za sportske susrete, pogotovo nogometne te kultura konzumiranja vina uz jelo, koje je poprilično cijenjeno u Portugalu.

Sesimbra - ocean i ja

Što biste izdvojili kao prednost posjećene zemlje, a što kao nedostatak?

Koliko sam uspio primijetiti u tom kratkom razdoblju, kao prednost posjećene zemlje svakako bih naveo prehrambene navike stanovnika (mnoštvo povrća, voća i ribe u prehrani), dok bih kao nedostatak naveo neorganiziranost stambenih prostora (neplanska i neujednačena gradnja koja stvara dojam prenatrpanosti prostora zgradama).

Koji stručni tečaj ste pohađali i što ste novo naučili na radionicama?

Pohađao sam tečaj *Stimulating Creativity and Innovation in Classroom/Mobile Devices in Education*. Na njemu sam upoznao pregršt zanimljivih i nadasve korisnih web aplikacija primjenjivih u nastavi te sam posjetio dvije škole u kojima već neko vrijeme aktivno koriste IKT u nastavi.

Lisabon - National Archeology Museum

Što vam je bilo posebno zanimljivo na edukacijama?

Izuzetno zanimljivo bilo mi je čuti ideje ostalih pristupnika tečaju prilikom prezentiranja radova, koliko su u nekih segmentima slične našima, a opet različite na neki način. Posebno zanimljivi bili su mi i posjeti školama u kojima imaju specijalizirane učionice za rad s digitalnim alatima (tzv. Future Classroom Lab) te opuštenost dјelatnika u tim školama.

Kako ćete prenijeti učenicima svoja nova znanja?

U redovnoj nastavi ću nastojati uključiti korištenje tableta i mobitela na tjednoj razini te korištenje web aplikacija za komunikaciju s učenicima i izvan radnog vremena škole.

Koje ćete metode rada uvesti u svoju nastavnu praksu?

Više suradničkog i istraživačkog rada u nastavi, kroz različite web alate i korištenje IKT-a.

Kako biste u jednoj rečenici saželi dojmove s putovanja i stručnog usavršavanja?

Teško bih to uspio sažeti u jednoj rečenici. U svakom slučaju, rado bih sve ponovio bar još jednom.

Sufinancirano sredstvima
programa Europske unije
Erasmus+

AGENCIJA ZA MOBILNOST I PROGRAME EU

Ivan Piskač na radionici u Lisabonu

Lisabon - Rossio trg

Mirjana Mihalec: Više čitanja izvornih tekstova u redovnoj nastavi

Kamo ste putovali u okviru projekta Going the extra mile?

U okviru Erasmus+ projekta Going the extra mile putovala sam u glavni grad Islanda Reykjavik.

PANORAMA REYKJAVIKA KOJOM DOMINIRA MT ESJA U DALJINI, FAXAFLÓI ZALJEV I

LUKA U REYKJAVIKU I KONCERTNA DVO-RANA HARPA

Što vas se najviše dojmilo u zemlji koju ste posjetili?

Najviše su me se dojmile prirodne ljepote Islanda - crna polja lave, kristalno čiste rijeke i jezera, planine prekrivene snijegom, gejziri, vulkanski krateri te divlji islandski konji. Krajoblik je neobičan i nimalo sličan onome na što smo navikli. Svidjelo mi se i kupanje na otvorenom u Plavoj laguni u geotermalnoj vodi izrazito tirkizne boje u kojoj je temperatura 38°C dok je temperatura zraka bila svega 3°C. Iznenadilo me da je glavni grad Reykjavik prilično malen te ga se može obići pješice. S druge strane, grad oduševljava svojim znamenitostima, muzejima, galerijama, raznovrsnim restoranima, dućanima, klubovima, kafićima, bazenima na otvorenom i autentičnim drvenim kućama sa šarenim krovovima. Također su me se dojmile škole koje su moderne i uređene da nastavnicima i učenicima boravak u školi bude što ugodniji.

Koje ste sličnosti i razlike uočili, vezane uz kulturu posjećene zemlje u odnosu na Hrvatsku?

Island je mala zemlja, kao i Hrvatska. Ljudi se međusobno poznaju i njeguju obiteljske i prijateljske odnose kao i kod nas. Razlika je u tome da se Islandani obraćaju jedni drugima imenom, a prezimena se ne koriste. Čak i učenici u školama nastavnike oslovljavaju imenom, a ne titulom i prezimenom. Prezimena se na Islandu ne nasleđuju, već se dobivaju po imenu oca ili majke uz dodatak son za muške ili dottir za ženske osobe. Tako će, na primjer, muškarac imenom Jón Einarsson kad dobije sina Ólafura njemu dati prezime Jónsson što znači da je Ólafur sin od Jóna. Ista praksa je i kod žena. Kćer Jóna Einarsona po imenu Sigríður neće imati prezime Einarsson, nego će dobiti prezime Jónsdóttir, što u prijevodu znači da je "kćer od Jóna".

GEJZIR

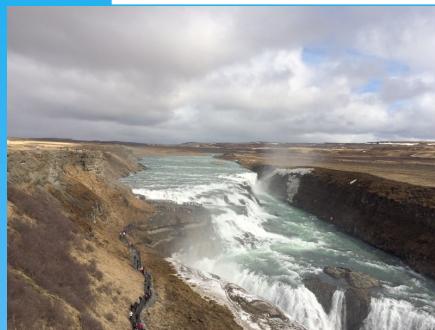
AGENZIJA ZA
MOBILNOST I
PROGRAME EU

Što biste izdvojili kao prednost posjećene zemlje, a što kao nedostatak?

Prednosti života na Islandu su čist i zrak i čista voda. Za grijanje, proizvodnju struje, uzgoj voća i povrća u staklenicama te proizvodnju mesa koristi se čista energija iz brojnih geotermalnih izvora. Rijeke su kristalno čiste, bogate ribom, osobito lososom. Island je poznat po prirodnim ljepotama - ledenjacima, gejzirima, poljima lave, vodopadima i jezerima. Ujedno je i najsigurnija zemlja na svijetu. Gotovo da nema kriminala, pa je uobičajeno djecu puštati da se sama igraju vani. Obrazovni sustav podređen je osobnom razvoju svakog djeteta te su učenicima u osnovnim školama osigurani besplatni udžbenici i materijali za rad. Klima i mnogobrojni aktivni vulkani nedostatak su života na Islandu. Otprilike svake četiri godine dogode se erupcije koje negativno utječu na život ljudi i gospodarstvo. Vrijeme je promjenjivo. Ponekad se u jednom danu izmijene sva godišnja doba. Devet mjeseci vlada zima i tada su dani kratki te traju svega tri do četiri sata. Također, na Islandu gotovo da nema drveća. Cijene na Islandu jako su visoke, pogotovo u usporedbi s cijenama u Hrvatskoj.

Koji stručni tečaj ste pohađali i što ste novo naučili na radionicama?

Pohađala sam strukturirani tečaj za nastavnike pod nazivom *Structured Educational Visit to Schools/Institutes & Training Seminar in Iceland*. U sklopu tečaja posjetila sam dvije osnovne i jednu školu za učenike s posebnim potrebama te slušala predavanja o islandskoj povijesti i obrazovnom sustavu. Imali smo također organiziranu terensku nastavu koja je obuhvaćala posjet Nacionalnom muzeju Islanda, obilazak poluotoka Reykjanes Peninsula bogatog geotermalnim izvorima, nacionalnog parka Þingvellir, vodopada Gullfoss i gejzira.

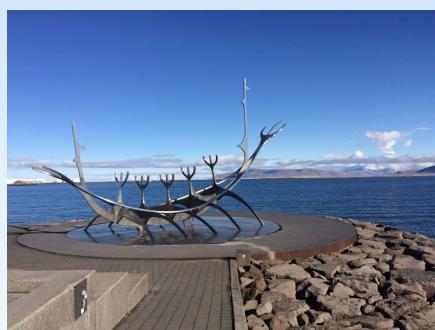
VODOPAD GULLFOSS

Što vam je bilo posebno zanimljivo na edukacijama?

Najzanimljiviji mi je bio posjet školama zato što sam upoznala mnoge kolege nastavnike te iz prve ruke upoznala islandski obrazovni sustav.

Kako ćete prenijeti učenicima svoja nova znanja?

Sve naučeno učenicima ću prenijeti u redovnoj nastavi te na radionicama koje ću organizirati do kraja ove nastavne godine, ali i iduće školske godine. Prva je radionica povodom Dana škole pod nazivom *Let's go to Iceland!* Učenici će u sklopu radionice imati priliku u stvarnoj životnoj situaciji vježbati svoje jezične vještine na engleskom jeziku, računanje, planiranje i organizaciju putovanja uz pomoć digitalne tehnologije.

SKULPTURA VIKINŠKOG BRODA SÓLFAR U REYKJAVIKU

Koje ćete metode rada uvesti u svoju nastavnu praksu?

Nastojat ću učenike više potaknuti na istraživački i timski rad kako bi bili što samostalniji u učenju te na temelju vlastitog iskustva donosili zaključke i otkrivali svijet oko sebe. Voljela bih uvesti više čitanja izvornih tekstova u redovnu nastavu, zato što je čitanje iznimno važno za osobni razvoj.

Mirjana Mihalec na predavanju u islandskom Sveučilištu Háskóli Íslands

Skulptura vikingog broda Sólfar u Reykjaviku_1

Kako biste u jednoj rečenici saželi dojmove s putovanja i stručnog usavršavanja?

Potičući čitanje, kreativnost, iskustveno učenje, suradnju i odgovornost za vlastiti rad, islandski obrazovni sustav omogućuje svakom učeniku da pronađe vlastito mjesto u razredu, školi i društvu općenito te da se razvije u sretnog i uspješnog pojedinca.

Pitanja sastavila: Lucija Benotić, 7.a

Članovi Erasmus tima naše škole na primanju kod gradonačelnika Koprivnice

Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

Dane kruha i zahvalnosti u našoj školi obilježili smo školskom priredbom i blagovanjem kruha i peciva. Pjesmama, recitacijama i igrokazima učenici su pokazali čari jeseni koja nas daruje plodovima zemlje i čovjekovog rada. U stihovima posvećenima kruhu istaknuli su njegovu važnost za čovjekov život. Skupa sa svećenikom izmolili smo molitvu zahvale za darovane plodove, a potom je Velečasni blagoslovio nas i kruh koji smo blagovali u učionici.

Lucija Turk, 4. a

Priredba povodom Dana kruha

Sveti Nikola u našoj školi

Blagdan Svetog Nikole obilježili smo veselom priredbom u školskoj dvorani na kojoj su učenici pjesmom, igrokazima i recitacijama prikazali svoje doživljaje i uzbudljivo išekivanje dolaska najdražeg sveca.

Svetom Nikoli ne vesele se samo djeca, već i životinjice koje su se pojavile u lutkarskom igrokazu. Uoči njegova dolaska zaplesale su i pahuljice. Na kraju priredbe Sveti Nikola je zaista došao te nam podijelio slatke poklone. Naravno da nas je i krampus pokušao zaplašiti, ali Sveti Nikola ga je brzo otjerao od sebe pokazavši nam što nam je činiti kada nas krampus pokušava nagovoriti na loše stvari.

Sveti Nikola poručio nam je da ovih blagdana ne mislimo samo na sebe i vlastite želje, već i na želje i potrebe drugih ljudi oko nas.

Lucija Turk, 4.a

Priredba povodom blagdana sv. Nikole

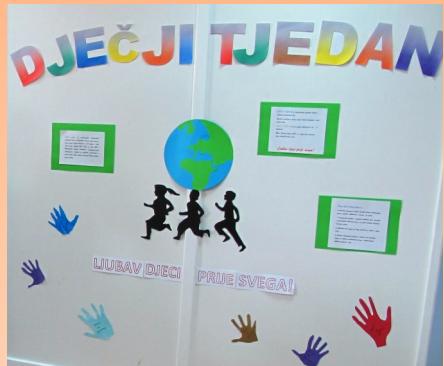

Lutkarski igrokaz za Nikolinje

Druženje s djecom u Dječjem centru Svitanje

Povodom obilježavanja Dječjeg tjedna učenici 4.a razreda su u četvrtak, 5. listopada posjetili Dječji centar Svitanje. S djecom u zajednici Svitanje igrali smo razne društvene igre i poklonili im sakupljeni školski pribor. Snimatelji s VTV-a i SRCE TV-a snimili su prilog o događajima toga dana. Bili smo ponosni jer smo učinili dobro djelo.

Hana Pelesk, 4.a

Posjet Dječjem centru Svitanje

Mali znanstvenici u Gimnaziji

U petak je dio učenika 3. a razreda zajedno s učiteljicom Majom Sinjeri bio u Gimnaziji „Fran Galović“. Povodom njihovog Dana škole sudjelovali smo na radionici ZOO sekcijs.

Kao mali znanstvenici proučavali smo izgled i organe životinja: ribe, šarana, sipe i lignje. Učili smo i o dijelovima oka i srca. Najviše mi se svidjela sipa jer sam shvatio da ima super-moći: može se obraniti ispuštanjem crne tinte i kamuflažom poput kameleona. Može se primiti pomoću pipaka, a istraživanjem sam saznao i to da neke veće sipe i lignje imaju male oštре zubiće na pipcima. Imaju sipinu kost, tj. kralježnicu na kojoj papige mogu oštreti svoj kljun. I sipe imaju kljun koji je oštar i može lako strgati plijen.

Puno sam naučio i volio bih se tamo još vratiti.

Matko Zainul Kurcinak, 3. a

Mali znanstvenici na radionici u Gimnaziji

Maškare u školi

Na fašnički utorak školski hodnici bili su prepuni princeza, vila, superheroja, kauboja, indijanaca, vještice, vampira, vitezova i raznih junaka iz priča i filmova. Najzabavnije je bilo prepoznavati prijatelje ispod njihovih interesantnih maski. Jedan školski sat imali smo ples pod maskama u školskoj dvorani. Svi smo se sjajno zabavili plešući sa svojim učiteljicama koje su se isto maskirale u jako lijepo maske.

Hvala učitelju glazbenog koji se pobrinuo za veselu glazbu.

U kuhinji smo se posladili slatkim krafnama i cijeli nam je dan protekao u veselom raspoloženju.

Hana Pelesk i Lucija Turk, 4. a

Maskenbal u školi

Niži razredi na kazališnoj predstavi „Ljubiti, samo ljubiti“

Učenici trećih i četvrtih razreda 21. studenoga gledali su kazališnu predstavu „Ljubiti, samo ljubiti“ u dvorani Domoljub.

Glavni lik u predstavi je puž koji se zaljubio u djevojčicu Ružicu i zbog nje krenuo u brojne smiješne pustolovine. Predstava nam se svidjela jer je bila duhovita i zabavna. Nakon predstave razgovarali smo s učiteljicom o dojmovima, glavnim i sporednim likovima, scenografiji, kulisama na pozornici, ulozi zvuka i glazbe u predstavi te prepričavali dijelove koji su nam se najviše svidjeli.

Poruka predstave je da je svatko od nas jedinstven i poseban, sa svim svojim osobinama, manama i vrlinama, baš kao djevojčica Ružica i baš kao puž.

Hana Pelesk, 4.a

Niži razredi na kazališnoj predstavi

Viši razredi na kazališnoj predstavi „Poljubit ću je uskoro, možda“

Učenici 5.-ih, 6.-ih i 7.-ih razreda su 13. i 14. studenoga posjetili kazališnu predstavu „Poljubit ću je uskoro, možda“ prema istoimenom romanu autora Šime Storića. Predstava je održana u Domoljubu u izvedbi Dječjeg kazališta Dubrava. Predstava govori o tome kako je to biti drugačiji, osobito kada si tinejdžer.

Glavni lik Filip ima problem s težinom te ga njegova majka šalje baki u Dalmaciju na more kako bi se тамо zdravije hranio i, po mogućnosti, smršavio. Druži se s bratićem Žarkom, njegovom djevojkicom Ivom i njezinom prijateljicom Mirnom koja mu je simpatična, pa ga Žarko pokušava „spojiti“ s njom. Filip počinje primjećivati Luciju, koju je bio jednom bez kose, a drugi put s prelijepom dugom kosom. Filip se upoznaje s Lucijom i doznaje da je bila teško bolesna te da joj je od te bolesti otpala kosa. Njezina obitelj doselila je na more radi klime i svježeg zraka koji bi pogodno djelovali na Lucijino ozdravljenje. Filip počinje shvaćati da mu se Lucija sviđa, da mu je lijepo razgovarati i družiti se s njom i tako je nastala jedna velika i iskrena ljubav.

U školskoj knjižnici možete pronaći i roman za mlade *Poljubit ću je uskoro, možda*.

Viši razredi na kazališnoj predstavi

Alegra Hammoud, 5. b

Gledali smo fantastičan film „Čudo“

Učenici 3. i 4. razreda te neki učenici viših razreda ovog su prosinca sa svojim razrednicima posjetili kino i uživali u predivnom filmu „Čudo“. Film je snimljen prema istoimenoj knjizi o dječaku po imenu Auggie koji je radi deformacije obraza preživio 27 operacija. Zbog liječenja se školovao kod kuće. U 5. razredu kreće u redovnu školu zajedno s ostalom djecom. Za njega je to veliki životni korak koji mu donosi mnogo tuge jer zna da nije obično dijete i da je drugačiji od drugih. Zbog zurenja, izoliranja i vrijedanja zbog njegovog izgleda, koje mu svakodnevno priređuju drugi učenici, školski dani za njega su jako teški, iako je odličan učenik, osobito u znanosti. Najviše ga pogađa kad sazna da ga Jack, kojeg je smatrao prijateljem, vrijeđa iza njegovih leđa. Svojom osobnošću i dobrotom Auggie mijenja ljude oko sebe i pronalazi iskrene prijatelje koji ga prihvataju i staju u njegovu obranu. Auggie uspješno završava razred. Zbog pozitivnog utjecaja na sve oko sebe, Auggie osvaja vrijednu nagradu škole, ponosan što se cijela škola iskreno veseli njegovu uspjehu.

Ovaj dirljiv film pokazuje koliko su snaga obiteljske podrške, razumijevanja i ljubavi te iskreni prijateljski odnosi i prihvatanje okoline važni za odrastanje svakog djeteta, osobito onog koje je po nečemu drugačije. Također nam poručuje da ne procjenjujemo ljude po izvanjskom izgledu, već unutarnjoj ljestvici.

Film nas je sve oduševio i većina učenika istaknula je da bi ovaj film preporučila cijelome svijetu.

Fantastičan film Čudo

Ana Vondraček, 5.b

Gradsko društvo Crvenog križa Koprivnica

Daroviti učenici posjetili Gradsko društvo Crvenog križa

Grupa darovitih učenika naše škole u prosincu je posjetila Gradsko društvo Crvenog križa Koprivnica. Naša grupa ove se godine bavi problemom siromaštva i istražuje kako lokalna zajednica pomaže osobama u potrebi.

U posjet Crvenom križu vodila nas je nastavnica iz geografije Dubravka Vajdić Kolarić. Pripremili smo pitanja za djelatnike Crvenog križa na koja su nam oni rado odgovarali. Na pitanje je li teško obavljati ovaj posao, djelatnica GDCK-a, gđa Antonija Habajec rekla je da je zadovoljna svojim poslom jer voli pomagati ljudima i to je čini sretnom. Crveni križ prikuplja pomoći i donacije kojima pomaže potrebite osobe, pa smo prilikom posjete i sami smo donirali neke potrepštine. Također smo vidjeli nekoliko ljudi koji su iz Crvenog križa ponijeli vrećicu hrane za svoje potrebe.

Ovim posjetom upoznali smo se s radom i djelovanjem gradskog Crvenog križa u našoj zajednici te naučili kako i sami možemo pomoći potrebitima.

Nadamo se da će naši sugrađani prepoznati potrebe drugih i sve se više, prema svojim mogućnostima, uključivati u humanitarni rad, osobito u ovo blagdansko vrijeme koje nas poziva da se malo više usmjerimo na ljude oko nas te pomaganjem usrećimo njih i sebe.

Alegra Hammoud, 5. b

Posjetili matineju dječjeg filmskog stvaralaštva

Dio učenika 4.a i 4. c razreda te svi učenici 3. i 7. razreda sudjelovali su na matineji dječjeg filmskog stvaralaštva u sklopu Festivala prava djece pod pokroviteljstvom UNICEF-a. U našem gradu matineja se održala 17. i 18. listopada u kinu Velebit. Gledali smo kratke filmove koje su snimili učenici viših razreda iz drugih hrvatskih škola. Filmovi su bili igrani i animirani i prikazivali su životne probleme s kojima se susreću mnoga djeca. Progovarali su o različitim prilikama u kojima žive djeca, opasnostima i predrasudama

s kojima se susreću i različitim mogućnostima ostvarivanja osnovnih prava svakog djeteta. Učenicima su filmi bili vrlo zanimljivi, pa su ih zajedno s učiteljicom prepričali drugim učenicima u razredu i razgovarali o njihovim porukama na satu razrednika.

Hana Pelesk, 4.a

„JEZIK Ulice“ NA INTERNETU

Komunikacija putem interneta, društvenih mreža i mobilnih aplikacija važan je dio odrastanja i života djece i mladih. Osim što predstavljaju jednostavan i privlačan način prenošenja poruka, razne društvene mreže mesta su brže razmjene znanja i informacija, stvaranja socijalnih kontkata i povezivanja s drugima. One mogu biti izvor pozitivnih znanja i informacija, ali i opasnih informacija i neželjene komunikacije. Pripadnost grupi odvijek pruža osjećaj zajedništva i prihvaćenosti, važan za emocionalni razvoj i „normalno“ funkcioniranje u modernom svijetu. Kako danas mladi komuniciraju na internetu, pokušali smo doznati u našoj školi.

Messenger i Viber – najpopularnije aplikacije za virtualnu komunikaciju

Učenici moje škole uglavnom virtualno komuniciraju u zabavne svrhe i u slobodno vrijeme. Postoje primjeri razrednih grupa koje su oformljene radi dogovora oko nastavnih zadaća i organizacije školskih aktivnosti, kojima je ponekad, uz učenike, član i sam razrednik.

Pomoću *online* upitnika istražili smo osobitosti komunikacije među mladima na internetu. U istraživanju je sudjelovalo 199 učenika šestih, sedmih i osmih razreda. Društvene mreže i razne aplikacije svima su već poznata stvar, a među našim je učenicima trenutno najpopularniji *Messenger* kojim se koristi 66 % ispitanika. Slijede *Viber* s 38 % i *Facebook* s 34 %, dok putem aplikacije *Whats App* komunicira 23 % učenika. Ostali se služe drugim mrežama ili aplikacijama, a napredne tehnologije neprestano nude nove mogućnosti.

Mladi su potvrdili da u komunikaciji prevladava razgovorni jezik, korištenje kratica, nepoštovanje pravopisnih pravila, izostavljanje rečeničnih i pravopisnih znakova, žargon.

Neprimjerena komunikacija na internetu

Komunikacija među mladima na internetu često je neprimjerena i nekulturna. S tom tvrdnjom složilo se 78 % učenika, što je zabrinjavajuće. U okruženju virtualne komunikacije često se susrećemo s problemom vrijeđanja i izrugivanja koje se može odnositi na nas ili neku drugu osobu. Internet pomiče granice pristojnog i kulturnog izražavanja. Dopušta osobama da govore i pišu o stvarima o kojima možda ne bi govorile u neposrednoj interakciji „licem u lice“. Učenici kažu da ima onih koji se izražavaju pristojno, ali mnogi se služe nepristojnim izrazima i vrijeđaju druge zbog izgleda, ocjena, imovinskog stanja... Ističu da je i veoma rašireno služenje vulgarnim jezikom. „Najčešće neprimjerene riječi kojima se mladi služe su jako ružne psovke“. Problem je što mladi prihvaćaju takav način izražavanja kao normalan oblik komunikacije i povremeno pisanje nepristojnih poruka smatraju šalom. „Ponekad si upućujemo ružne i uvredljive riječi, ali ne mislimo to ozbiljno.“ U virtualnom svijetu mladi su često direktniji, pa i bezobrazniji jer imaju osjećaj da neće morati odgovarati za takva ponašanja na način na koji bi inače odgovarali za, primjerice, javno izrečene riječi.

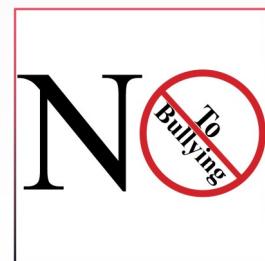
Vrijeđanje i omalovažavanje među mladima

Polovini naših učenika koji su sudjelovali u istraživanju nikada nisu bile upućene ružne riječi, no 40 % njih primilo je uvrede, dok 10 % učenika trpi česta vrijeđanja i omalovažavanja. Najčešći oblici uvreda su direktnе tekstualne poruke, širenje neistina te uvredljivi komentari uz fotografije. Pokazalo se da više od pola ispitanih učenika često ili ponekad svom verbalnom nasilniku vrati „istom mjerom“. Tek 9 % učenika napisalo je da se nikada ne služi protu-uvredama. Velik broj učenika staje u obranu vrijeđane osobe (41 %), ali zabrinjava što 32 % njih ne obraća pažnju,

a čak se 12 % učenika priključuje vrijeđanju. Osim što su žrtva verbalnog i emocionalnog nasilja, mladi su često *cyber* nasilnici, što je potvrdilo 29 % učenika koji priznaju da su putem interneta vrijeđali drugu osobu. Učenici su se na internetu susreli s ogovaranjem, vrijeđanjem drugih u zatvorenim grupama, lažnim predstavljanjem, širenjem neistina, ismijavanjem, komentiranjem nečijeg izgleda s ciljem omalovažavanja i drugim oblicima verbalnog nasilja.

Učenici također navode da se putem društvenih mreža lakše svađati nego „u živo“. U tom slučaju ne moraš vidjeti ni čuti reakciju druge osobe. Njihovo društvo uglavnom tolerira uvredljive napise, a osoba koja se služi nepristojnim riječima uživa i određenu popularnost. Manji postotak učenika izrazio je da društvo ignorira ili isključuje takvu osobu iz grupe.

Dijana Lukačić, socijalna pedagoginja naše škole ističe da je *online* komunikacija kojoj su okrenuti mladi sastavni dio njihovog odrastanja. „Nepristojne i uvredljive riječi i poruke nisu rijetkost na društvenim mrežama, a to uočavaju i sami učenici što je vidljivo u njihovim odgovorima. Potrebno je biti svjestan kako se u *online* komunikaciji informacije vrlo brzo šire, „publika“ je mnogo šira i osoba je zapravo izložena nanesenoj uvredi ili nekoj uznemirujućoj poruci svaki puta kada je *online*. Te posljedice su jednako teške kao i u stvarnom životu, ponekad i teže. Iako se čini mali postotak od 12 % učenika koji kažu da se ponekad pridružuje vrijeđanju, to nije malo. To direktno ukazuje na potrebu osvještavanja mladih da pravila ponašanja u stvarnom svijetu vrijede i u virtualnom“, navodi socijalna pedagoginja.

Ne toleriraj vrijeđanje i zlostavljanje

Koliko se odgovorno ponašamo na internetu?

Istraživanje je pokazalo da bi 43 % naših učenika uvrede primljene putem interneta prijavilo roditeljima, međutim 30 % ih ne bi prijavilo nikome. Tek bi se manji broj učenika povjerio razredniku, učitelju ili policiji. „Potrebno je educirati učenike kako da reagiraju u situacijama neprimjerene komunikacije na internetu i društvenim mrežama“, napomenula je socijalna pedagoginja. Promatrači nasilničkog ponašanja šutnjom odobravaju ono što se zbiva, stoga je svatko od nas pozvan obavijestiti odraslu osobu i aktivno se uključiti u sprječavanje širenja bilo koje vrste nasilja.

Novinarski rad predložen za državnu Smotru LiDraNo.

Ohrabruje činjenica da je većina mladih naše škole naučila čuvati svoje zaporce i držati ih u tajnosti. Mnogi su svoje lozinke povjerili jedino roditeljima, dok se manjina pouzdaje u najboljem prijatelja/prijateljicu ili čak nekoliko njih.

Većina učenika smatra da je vrijeđanje, ogovaranje i širenje neistina na internetu kažnivo ili zabranjeno, no 17 % smatra da je dopušteno.

Prema hrvatskom kaznenom zakonodavstvu uvreda, kleveta i iznošenje osobnih ili obiteljskih prilika kaznena su djela protiv časti i ugleda osobe. Učenici su primijetili da se mlađi na društvenim mrežama međusobno ne poštuju. Zakon kaže da je pravo svakog pojedinca da se poštuje i ne

omalovažava njegovo dostojanstvo. Stoga kažnivo ponašanje djece izaziva institucionalnu reakciju (policije i socijalne službe) radi sprječavanja daljnog kriminalnog ponašanja i poduzimanja mjera za zaštitu djeteta.

Tehnologije izmjenjuju način komuniciranja među ljudima, osobito među nama mlađima koji želimo biti „u trendu“. Ostaje činjenica da su naše riječi i djela ogledalo nas samih, kako u realnom tako i u virtualnom kontekstu. Pristojnost u komunikaciji i primjerenost u ponašanju većina nas smatra temeljnim vrijednostima društva u kojem želimo živjeti.

Lucija Benotić, 7. a

Trebamo li slijediti modne trendove?

Modni trendovi se pojavljuju svuda oko nas. U glazbi, odijevanju, izgradnjiji kuća, tehnologiji... Danas mnogi ljudi žude za time da budu u trendu, a ako nemaju nešto što je „in“, smatraju se manje vrijednima.

Volim se odjevati moderno i biti u trendu jer me to ispunjava i raduje. Što se tiče tehnologije, priznajem da me lako osvoji novi model mobitela, naročito kada mi omogućava da mogu bržim načinom dobiti i ostvariti što poželim. Smatram da ljudi ako imaju finansijsku moć i ako im to predstavlja uspjeh i sreću u životu, neka se povedu modnim trendovima. Ne mora nužno u životu značiti da je čovjek umišljen ako ima mnogo trendovskih stvari. Ljudi su skloni često takve osobe osuđivati misleći kako su svi oni isti i oholi jer im je novac dostupniji, ali to nije uvek točno. Takvi ljudi samo uživaju u situacijama i stvarima koje im život omogućuje. U načelu, moje mišljenje je da se ljudi povode za modnim trendovima kako bi tim putem istaknuli svoj statusni simbol i bili prihvaćeni u društvu. Žalosno je da se tim putem ljudi natječu i pridaju si na važnosti misleći da će biti više poštivani.

Prave vrijednosti ne mjere se novim odjevnim predmetima, mobilnim uređajima ili glazbom koja se trenutno sluša, već onim što svaki od nas nosi u sebi, a to je ljubav, razumijevanje, poštenje i tolerancija koje možemo svakodnevno sve više razvijati.

Jana, 8. r.

Reklame – istina ili laž

U današnje doba, kad smo okruženi medijima, svakodnevno smo izloženi reklamama, no govore li one uvijek istinu i sadrže li odlične ponude ili samo prevaru. Pitanja su to kojima se član potrošačkog društva svakodnevno mora zabavljati.

Sve ima svoje dobre, ali i loše strane, pa tako i reklame. Koliko puta su nas samo pokušale obmanuti lažnim i djelomičnim informacijama u kojima je istina bila sakrivena u toliko malenim slovima podno ekrana da se niti pod povećalom nisu mogla dešifrirati? Većinu vremena idu nam na živce jer nas stalno prekidaju u najnapetijim trenutcima filma nagovarači nas da potrošimo više novca na proizvode koji nam uopće ne trebaju. Svjedoci smo reklama koje nas uvjерavaju da ćemo se osjećati bolje ako kupimo neki proizvod, no je li to uistinu točno? Možemo li se osjećati bolje ako imamo najnoviji proizvod koji je nekvalitetan?

Često veliki trgovački lanci preko reklama nude različite akcije koje zapravo uopće ne postoje jer je cijena tog proizvoda već mjesecima ista. Također, događa se da život prikazuju lijepšim, nego što on uistinu jest svatko je sretan, lijep i zdrav.

Usprkos svim lažima koje reklame prikazuju, postoje i pozitivne strane reklama: informativne su i često nam ukazuju na zbilja odlične ponude. Često su humoristične, pa nas i nasmiju i zabave. Uz to, pružaju nam kratki predah od filma koji se može iskoristiti na dobar način.

Ali, reklame nas uče i još nečemu, a to je da trebamo kritički razmišljati i onda tek procijeniti treba li nam stvarno određeni proizvod koji se reklamira ili ne. Trebamo promišljati o onome što vidimo. Ne smijemo biti naivni i srljati u prazno, već provjeriti informacije na koje nađemo.

Ana Lucija Abramović, 8. b

Što nameću modni trendovi

Reklame - istina ili laž

MOĆ KOMUNIKACIJE – KAKO DJELUJE NA OSJEĆAJE?

Što je komunikacija? Najjednostavnije rečeno komunikacija je prenošenje neke informacije ili poruke. Prvo pravilo komunikacije glasi: ne možemo ne komunicirati. To znači da u susretu s drugim ljudima (izravnom ili neizravnom, npr. putem različitih medija) uvijek šaljemo neku poruku. Ta poruka može biti izražena riječima (verbalno) i neverbalno, odnosno gestom, izrazom lica, stavom ili pokretom tijela. Dakle, ako nekome okrenemo leđa šaljemo mu jasnu poruku da ne želimo s njim biti u kontaktu.

Izgovarati riječi možemo različitim jačinom i visinom glasa, intonacijom, brzinom, naglašavanjem ili sugeriranjem nekog drugog značenja. Na primjer, nekome kažemo: „Baš si pametan.“ na način da se divimo nekom njegovom postignuću i želimo mu dati priznanje ili: „Baš si pametan!“, govoreći podrugljivo i naglašavajući negativni smisao.

Naše shvaćanje nečijih riječi i poruka koje su nam upućene u velikoj mjeri ovisi o načinu govora, izrazu lica i stavu tijela. Znanstvenici su utvrdili da 30 % poruke koju šaljemo i dobivamo čine riječi, a 70 % ostali neverbalni znakovi. Nekada se dogodi da poruka koju smo željeli poslati bude potpuno drugačije protumačena u odnosu na našu namjeru. Na primjer, želimo osmijehom pokazati dobromanjernost, a druga osoba to doživi kao ismijavanje. Stoga je važno pratiti reakcije druge osobe i pojasniti svoje namjere kako ne bi došlo do nesporazuma pa i sukoba.

U današnjem svijetu virtualne komunikacije poruke šaljemo slikama, riječima i znakovima kojima predstavljamo osjećaje. Čini se da je komunikacija pojednostavljena, malo je riječi i opisa, više se služimo slikama - fotografijama, znakovima i simbolima. Naši doživljaji poruka i osjećaji koji se pri tome javljaju opet mogu biti raznovrsni – u skladu s očekivanjima, ali i potpuno suprotni, može se dogoditi da neka fotografija koju objavimo jer se nama čini duhovita i smiješna nekoga povrijedi ili omalovaži. Poseban je problem ako se objavljuju uvredljivi sadržaji s namjerom

da se nekoga povrijedi ili mu se nanese šteta. Tada ulazimo u područje zlostavljanja koje se treba sankcionirati.

Riječi i poruke koje upućujemo ljudima oko sebe mogu biti neutralne u smislu prenošenja neke informacije, primjerice što je bilo za domaću zadaću ili kada pišemo test, a mogu biti usmjereni na osobu i izravno utjecati na njene osjećaje. Tako je važno osvijestiti i shvatiti da neke riječi koje se često koriste među učenicima bez promišljanja, kao npr. „glup/a si“, „retardirani“, „štreber“, „maneken“... kod svih izazivaju neugodne emocije, a mogu kod nekih učenika dovesti do ozbiljnih emocionalnih teškoča. Kada se nekoj osobi stalno upućuju takve negativne, omalovažavajuće i ružne poruke radi se o emocionalnom zlostavljanju.

Ismijavanjem i omalovažavanjem drugih neki kod sebe stvaraju osjećaj „veće vrijednosti“ što je loš i neprikladan način kojim si dugoročno nanose štetu formirajući se u negativne i neomiljene osobe.

Svi znamo i, vjerujem, imamo prilike doživjeti, ugodne osjećaje kada se nalazimo u okruženju osoba koje brinu o kulturnom ophođenju, poštovanju i uvažavanju drugih.

Uljudnost, poštovanje i lijepo ponašanje možemo učiti i unaprjeđivati te na taj način povećavati svoju emocionalnu inteligenciju.

Zapitajmo se kako komuniciramo i koje poruke šaljemo svojim riječima i postupcima:

Koristim li riječi kojima mogu uvrijediti druge i koliko često?

Rugam li se i omalovažavam neke osobe u svom okruženju/razredu? Kakav je moj stil razgovora s vršnjacima (pristojan, omalovažavajući, podrugljiv...)?

Kako se šalim? Pazim li da ne povrijedim nekoga?

Znam li se na prikladan način obraniti od ruganja drugih?

Što ja mogu učiniti da komunikacija u mom razredu bude dobra i da se svi ugodno osjećamo?

Motivacijska poruka:

POŠTUJ SEBE!
POŠTUJ DRUGE!
POŠTUJ IMOVINU!

Renata Glavica, dipl. psihologinja

Stop nasilju

Na današnji dan 29. svibnja 2018. zaustavlja se nasilje u 3. razredu OŠ „Đuro Ester“. Zaustavlja se zbog toga što neki pretjeruju, neki ne vide da to smeta mnogima. Mnogi su zbumjeni, mnogi se osjećaju hladno. Neki misle da je svaki dan siv, ali nije tako. Ne smijemo gubiti nadu. Ako ti prijatelj kaže da činiš zlo, to nije pravi prijatelj, to je tvoj neprijatelj. Bitno je samopouzdanje, podignuti glavu i nastaviti dalje. Ako ti netko čini zlo, ne približavaj mu se više; ako te pita da se ideš igrati s njim, reci mu da ne želiš, a ako te pita zašto ne, odgovori mu: "Zato što ja tako želim". Nekad se pitam zašto postoji nasilje. Prestanite s tučnjavom i budite pravi prijatelji. To bi bilo sve od mene i poslušajte moj savjet, koristit će vam u životu.

Marija, 3. r.

UTJECAJ EMOCIONALNE INTELIGENCIJE NA NAŠE PONAŠANJE

Emocionalna inteligencija predstavlja sklop više sposobnosti - sposobnost samorazumijevanja emocija, samokontrole, samouvjerenošću i sposobnost empatije (razumijevanja i osjećanja prema drugima). Emocionalna inteligencija se dijelom stječe genetskim nasleđem, ali značajnim dijelom procesom učenja. Korist visoke emocionalne inteligencije je mnogostruka. Ona ima ključnu ulogu u našem životu, jer utječe na raspolaženje, donošenje ispravnih odluka, motivaciju, stabilnost, uravnoteženost, snalažljivost, prilagodljivost i općenito na odnos vrlina i mana u našem karakteru. U praktičnom smislu EQ se odnosi na emocionalne i društvene vještine. Ovaj pojam se odnosi na ulogu osjećaja u našem svakodnevnom životu, način na koji utječu na naš razum i ponašanje i kako ih možemo upotrijebiti u našu korist.

„Kroz četiri osnovna načela samosvijesti (upoznavanja vlastitih emocija), samokontrole (kontroliranja vlastitih emocija), društvene svijesti (prepoznavanja tuđih emocija) i upravljanja odnosa (rada na društvenim vještinama), ljudi mogu koristiti osjećaje kako bi poboljšali odnose i postigli uspjeh.“

Spoznaja samog sebe kao preduvjet

Kod poboljšanja emocionalne inteligencije treba paziti i na faktore koji nam inače ne bi pali na pamet. Tako je na primjer, neizostavan dio **spoznaja samog sebe**. Premda ljudi općenito vjeruju da sami sebe dobro znaju, ankete pokazuju kako nisu sigurni što bi sve zapravo trebali poduzeti da život promjene nabolje, što je to što bi rado naučili, koji je njihov idealan posao i pitanja koja bi im pomogla da

upoznaju same sebe i da žive svoj život u skladu sa svojim vrijednostima. Kod toga je obavezna motivacija, jer smo bez nje prazni i odgađamo stvari. Ona će nas učiniti sretnima i nagrađenima za sve što smo napravili. Ono što također pomaže kod usavršavanje EQ, je naučiti shvatiti druge i staviti se u njihovu kožu, jer niste jedini na svijetu s nekim problemom.

Smirenost i sreća upućuju na osobu visoke emocionalne inteligencije

Emocionalno inteligentna osoba je rijetko zbunjena, rijetko žali za svojim odlukama ili postupcima te se vrlo dobro nosi sa stresom. Ona uvijek prihvata izazove, psihički je jaka i ne slama se pod pritiskom, ima visoko samopouzdanje i zna prepoznati svoje vrijednosti. Uglavnom je zdravija i više zadovoljna životom.

To su oni za koje se uvijek pitamo „*kako nikada ne kukaju, a imaju razloga za to.*“

Oni se dobro se snalaze u svijetu znanja i lako izražavaju svoje misli. Osim toga, imaju gotovo uvijek vrlo uspješne prijateljske odnose, odnose s partnerom, bilo da se radi o vezi ili o braku, a na poslovnom planu su uvijek prepoznati kao samouvjerene i čvrste, ali ujedno i fleksibilne osobe s kojima je jednostavno raditi. Zavidan niz kvaliteta koje bi svatko poželio stvoriti i kod sebe.

Ako smo među onima kojima je EQ na nešto nižem nivou, onda smo prepoznati kao osobe koje “lako planu”, koje imaju nizak prag tolerancije te koje nemaju mogućnost empatije s drugim osobama i sagledavanja šire perspektive. Takvim osobama vlastite emocije doslovno divljaju, upravljujući njihovim ishodima.

Često upadaju u afekte, učine tolike nepromišljenosti, sabotiraju svoju uspješnost, upropastavaju kontakte s drugim ljudima, a svoje mentalne kapacitete koriste za njegovanje i opravdavanje vlastite agresivnosti ili depresivnosti.

Unaprjeđenje emocionalne inteligencije možete početi samo s dobrom voljom i velikim optimizmom.

Pedagoginja:

mr.sc. Jasna Relja

Ples leptira, 1.r. PŠ Vinica

Mislav 1. razred

Blaga našega zavičaja

Podravsko-prigorski kraj nalazi se u sjeverozapadnom dijelu Hrvatske. Podravina je smještena uz rijeku Dravu. Podravski kraj čine nizine i pokoji brežuljak. Obronci Bilogore i Kalničkog prigorja obrubljuju je s jedne, a rijeka Drava s druge strane.

Uspavana priroda i njezine ljepote istinske su vrijednosti našega kraja. Šume, livade, riječne oaze, planine i brežuljci, pa čak i pustinja pod posebnom su zaštitom zbog svojeg značenja i biološke raznolikosti. Svakako morate posjetiti Đurđevačke pjeske, rijeku Dravu, jezero Šodericu. Samo nekoliko minuta uživanja u ovim ljepotama ispuniti će vas spokojnošću i mirom.

Doživjeti pustinjski ugođaj u Hrvatskoj moguće je, i to upravo u našoj Podravini! Đurđevački pjesaci nedaleko do grada Đurđevca ostaci su jedine hrvatske pustinje, stoga ih zovemo i „Hrvatskom Saharom“. Prirodno jezero u Podravini je Šoderica, a zbog svoje je popularnosti nazvana „Podravskim morem“. Carica našeg kraja je rijeka Drava. Ona je svakako najveća i najljepša znamenitost Podravine. Zajedno s Dunavom i Murom čini najveće europsko zaštićeno riječno područje ili rezervat biosfere. Podravci odlaze na Dravu u ribolov, na kupanje ili pak provode večeri uz šum Drave. Samo na rijeci Dravi možete vidjeti iznimno rijetke ptice male čigre i zato je posebno važno čuvati rijeku od zagađenja kako bi ova rijetka vrsta opstala u našem kraju.

Tamara 1. razred

Stare gradske utvrde, crkve, kapele i spomenici kulturna su bogatstva koja krase naša tri grada; Koprivnicu, Križevce i Đurđevac. Sačuvani spomenici kulture ispričat će vam priče o nastanku i zanimljivoj povijesti naših gradova.

Vodimo vas u i Hlebine, selo nedaleko od Koprivnice, kolijevku hrvatske naivne umjetnosti. Začeci naivnog slikarstva vežu se uz Krstu Hegedušića, koji je 30-tih godina 20. stoljeća zajedno sa seljacima Ivanom Generalićem i Franjom Mrazom počeo intenzivno slikati tehnikom ulja na staklu. Sve su to maštovite slike s motivima podravskog seoskog života, njegove težačke muke, ali i pjesničke idile. Neka vas ne začude žuta stabla, somovi što vise s neba ili šarenii pijetlovi što kukuriču u oblačno jutro nakon poplave. Čak i kad izgleda kao prožvakan i ispljunut natrag na granu, popularni „pevec“ zaštitni je znak i simbol ovoga kraja.

U Podravini je najzanimljivije kad ožive stare legende. Slavni Križevci probude se na Veliko spravišće i „Bog zna kaj“ sve tamo ne „spravljaju“. Kad zasvira renesansna glazba i započne viteška bitka podno koprivničkih bedema, sav se puk sjati na gozbu. A kad pukne top sa Staroga grada Đurđevca, započne prava Picokijada. Prilika je to počastiti se ukusnim podravskim delicijama, uživati u veselim podravskim pjesmama ili pak onim tugaljivim, za srce i dušu.

Podravina ima sva blaga svijeta i svemira.

Vidimo se u Podravini!

Dunja Bajrić, 5. b

Literarni rad sudjelovao na natječaju „Volim Podravinu i Prigorje“ TZ Koprivničko-križevačke županije

Laura 6. razred

Budi sretan

Uvijek budi sretan,
a ne ljudima štetan.

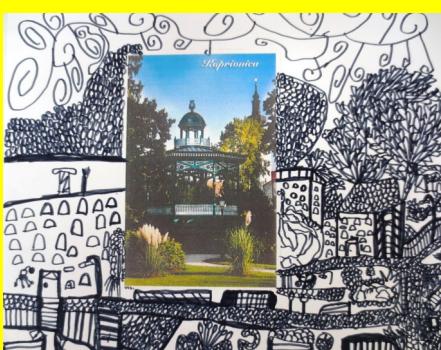
Boriti se moraš za svoju sreću
jer ćeš kasnije imati sve veću, veću i
veću.

Budi sretan bilo kad
i kad u životu imaš pad.

Pazi da ti sreća ne izmakne kontroli
kad saznaš da te netko voli.

Ana Vondraček, 5.b

Literarni rad sudjelovao na međuop-
ćinskoj Smotri LiDraNo.

Tonka 2.razred

David 3. razred

Čarobna zima u mom zavičaju

Zima u mom zavičaju je jako topla. Zimi iz oblaka padaju smajlići. Oblaci su u obliku kocke. Te kocke su žute boje. Kada djeca vide da padaju smajlići odmah istrče van. No kada djeca izadu van smajlići prestanu padati. Još nitko u dugih milijun godina nije otkrio zašto je to tako. Kada smajlići prestanu padati na zemlji se stvori vruća voda iz koje dim ide tako brzo da vaše oči to ne stignu pratiti. Tu vruću vodu djeca zapravo osjećaju kao hladnu vodu.

No idemo mi dalje. Ispričat ću vam priču o bijelim točkicama. Dakle te bijele točkice padaju samo noću. Još im nitko nije otkrio pravo ime. Neki kažu da se zovu pahuljice no nitko u to ne vjeruje osim mene. Jedne noći odlučila sam malo bolje istražiti te točkice pa sam u noći izašla van. Stavila sam bijelu točkicu na svoju ruku no ona se rastopila. Opet sam učinila istu stvar no bijela točkica se opet rastopila.

U jednom trenutku sam ugledala djevojčicu. Malo smo porazgovarale. Saznala sam da ona isto istražuje te bijele točkice pa smo zajedno odlučile nastaviti potragu. Na jednom se predala mnom stvorio listić na kojem je pisalo: „Ono što istražujete zovu se pahuljice, a sad otidite kući zato što je kasno.“ Naravno da smo htjele ići kući, ali isto tako smo htjele istražiti tko nam je poslao taj listić. Zatim se pred nama stvorio još jedan listić na kojem je pisalo: „Ja sam Zima. Jedno od četiri godišnja doba. Poslušajte me!“ Odjednom nas je obavila bijela koprena satkana od sićušnih pahuljica. Počele smo se dizati u zrak. Kada se koprena razišla bila sam pred svojom kućom. Morala sam poslušati Zimu.

Ta noć je bila poučna i tajnovita. Zima u mom zavičaju je čarobna, ali i tajnovita.

Nika 3. razred

Pekar

Kad spusti se mrak,
pekarica čeka posao nimalo lak.

On tjesto mjesiti kreće
od njega kruh i peciva peče.

Iz pekare se fini mirisi šire kroz prozore i vrata,
on je stvarno majstor svog zanata.

A kad zora svane, ispred pekare ljudi
čekaju
da bi mogli ući i kupiti kruh vrući.

Karla, 2.r.

Ana 1. razred

Ana Juratović, 3. a

Draga prirodo, dijete te moli

Trebamo šume za čistiji zrak,
a ne smeće, smog, maglu i mrak.
Trebamo jezera rijeke i more,
jer bez vode živjeti se ne može.
Trebamo sunce oblake i kišu,
sve to da živa bića postoje i dišu.
Trebamo brežuljke, planine i gore,
da odemo na izlete i maknemo se od stresa
koji je poput noćne more.
Trebamo čiste zemlje i oranice,
da zasadimo i beremo zdravo voće i povrće.
Trebamo beskrajne livade pune leptirića i mirisnog cvijeća
da se igramo kao bezbrižna djeca.
Trebamo zvijezde, mjesec i tople noći,
kako bi nakon učenja i igre, odmorili tijelo i umorne oči.

Mija 3. razred

Ema, 2.r.

Jaboka

Vu vrtu mojem diši
prav črlena kak sreča
dišeča i čkomeča
stiha na grani visi

Okrogla i rumena
kak moji obrazi,
glatka i slatka
sonce na njo pazi

Dežđ jo pere,
veter soši,
a ona čkomi
i pomali se črلنici

Unda najempot
tam je više ni
grana je pusta
več se ne črlnici

Mamica, mamica,
de je jaboka z dreva
pojesti bi jo štela
- vičem na glas

Je, dete drago,
v kolač sem jo dela
strpi se malo
pečeni bo začas

Tu ti ga ve na!
Tak je to v življenju
kaj si namisliš
te čas se spremeni

Nikaj zato hudega ni,
mamina fina pita
več mi z tiganje diši

Dunja Bajrić, 5. b

Patrik 3. razred

Čarobna zima u mom zavičaju

Stigla je Zima. Koža joj je bila bijela poput snijega. Imala je lijepu svijetloplavu haljinu sa plavim mašnicama i plave cipelice. Duga, bijela kosa padala joj je preko leđa, a plave oči svjetlucale su poput vedrog neba.

No, ovaj put nije bila sama. Iza nje na bijelim sanjkama vozio se pas. Ali to nije bio običan pas. Bio je u nijansama plave boje.

Kad bi jednom zamahnuo repićem, oko njega su se stvorile pahuljice. Milijarde i milijarde pahuljica. Kad bi ušima napravio krug, ispred svake kuće pojavio bi se snjegović.

Zima je išla gradom i sijala sreću u svim obiteljima i kućama. Djeca su se igrala i pozvala Zimu da se igra s njima.

Kad su se najviše počeli zabavljati, Proljeće je došlo otjerati Zimu. Čarobni pas je zamahnuo repom i sve pahuljice su nestale. Ušima je ponovno napravio krug i svi snjegovići su se rastopili. No, ostavio je jednog malog snješka. Za uspomenu djeci do iduće zime.

Psić i Zima nestali su u oblaku na svojim letećim sanjkama, a djeca su se počela igrati s Proljećem.

Ema Pintar, 3.a

Lucija, 1. razred

Anja 3. razred

Ida, 3. razred

Draga prirodo, dijete te moli

Sve vas molim
da u prirodu ne bacate smeće,
jer tako trujete životinje i drveće.
Ako bude zagađena priroda i voda,
više neće biti roda.
Čuvaj svoju zemlju i zrak
da bi zauvijek bio snažan i jak.
To vas molim jer prirodu jako volim.

Lucija, 2.r.

Draga prirodo, dijete te moli

Molim te za puno jagoda iz moga vrta,
po tom pitanju da ne budeš škrta.

Molim te također za krušaka par,
a puna košara bio bi pravi dar.

Još te molim i za malo šljiva,
a za moga tatu u šumi puno gljiva.

Sve to skupa bila bi gozba prava,
molim te, ostani nam tako zdrava.

Marta, 2.r.

Prirodo, molim te, daj nam čisti zrak.
I još te molim da vjetar ne bude jak.
Molim te neka nas sunce grie,
da ne bude jake zime.
Šume neka lijepo listaju,
a potoci rijeke i mora od čistoće blistaju.
Draga prirodo, jedno dijete te moli
oprosti ljudima jer ne znaju
da te njihova nepažnja boli.

Luka, 2.r.

Priroda oko nas zdrava i čista, to je najljepši znak.
Blistava jezera i rijeke što nam daruješ
time san naš ostvaruješ.
Šume tvoje što nam život znače
livade i polja naše su zadaće.
Održati te čistom, to se mora
prirodo, majka si naših snova.

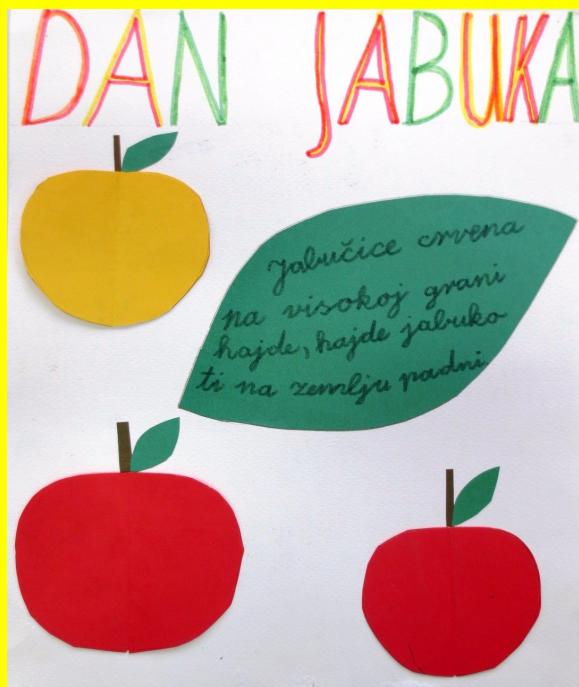
Lana, 2. r.

Kruh

Kruh je božji dar
peče ga pekar.
Kruhova ima raznih,
punjenih i praznih.
Ja jako volim bijeli,
on me baš veseli.
Uskršnji kruh
s malo šećera i mlijeka
za oko i nepce
poslastica je meka.

Ema, 2.r.

Robert, 7. razred

Marta 2. razred

Mama

Moja mama je kao sunce što na nebu sja,
kad je ona sretna, sretan sam i ja.

Uvijek je uz mene to mi puno znači,
zbog njene sam ljubavi bolji, veći, jači.

Viktor, 2.r.

Bakin kruh

Moja baka jako rado kuha
pa ponekad u kuhinji zamijesi kukuruznog kruha.
Kad ga ispeče, odreže komadić za probu
pa zamiriše cijelu sobu.

Ja jako volim taj bakin svježi kruh
i ne stigne nikada biti star i suh.

Zara, 2.r.

Jakov, 1. razred

Kako će obradovati majku

Majci će prvo dati poljubac. Nježan kao pahuljica snijega pa zagrljaj mucast kao medvjede krvno. Podignut će dvije ležaljke, složiti dvije limunade, rasklopiti sunčobran i uvaliti dva mala psića za jednu predivnu, najljepšu večer u jednom malom svijetu punom velike, velike ljubavi za nju.

Dora 3. razred

Majčino srce

Srce moje drage mame
uvijek kuca najviše za me.

Njeno je srce toplo i meko
kao da me miluje mali zeko.

Uvijek je uz mene i u dobru i u zlu
zato znam da će uvijek biti tu.

Volim svoju mamu kao najveće zlato,
jer je njeno srce stvoreno za to.

Hvala ti, je sve što ti mogu reći
i zato želim da život provedeš u sreći.

Karla, 2.r.

Moja mama

Moja mama ima najljepše oči
ona na mene pazi po danu i po noći.

Kad sam bolesna ona je uz mene
i kad su njene oči umorne i snene.

Ponosna je ona kako
kad meni u školi ide sve lako.

Majka je meni k' o ptica u letu
i volim je najviše na svijetu.

Volim te mama moja draga,
ti si meni važnija od svega blaga.

Nikolina, 2.r.

Kako će obradovati majku

Petar Turk, 2. b

Sarah 2. razred

ROBOTIKA

Robotiku ja volim
O, za nju se molim
Baš volim robotiku
Opasno je vezana za matematiku
Tamo vlada zabava
I elektronička žica je labava
Kako li je tamo čudno
A da bi radio, moraš se osjećati spre-mno

David i Gabrijel, 3. r.

Kruh

U listopadu Dan je kruha,
toga dana mama svašta kuha.

Na stolu ima peciva i pereca
koje vole sva djeca.

Najviše od svega volim
kad se s mamom za stolom mo-lim.

Zahvalimo se Bogu dragom
za prirodnim ovim blagom.

Kruh

Od brašna kruh se radi,
pšenica se za kruh sadи.

Pogačica još je vrela,
sva bi je djeca rado jela.

Kad moja mama kruh peče,
za mene nema veće sreće.

A ja jako volim mamin kruh,
jer hrani i moj duh.

Marta, 2. r.

Patricia, 7. razred

Sara, 3. razred

Moja mama

Moja mama lice nasmijano ima i lijepa je
svima
rukama nježnim, dobrim i blagim uvijek me
prima.

Moje strahove i muke male
ona rješava k'o od šale.

Uvijek meni svoju ljubav pokaže
i tada znam da mi nikada ne laže.

Njena je ljubav veća od cijelog svijeta
i zbog toga nema od mene sretnjeg djeteta.

Elizabeta, 2. r.

Kako sam razveselila Zemlju

3918. je. Zemlja okolni planeti su pred raspadanjem. Merkur (najbliži planet Suncu) već se pretvorio u prah. Sunce je veće nego ikada. Venera je sljedeća. Oprostila se sa svima koje poznaje. Zemljani su u velikoj opasnosti. Tijekom svog života iz Zemlje je iscrpljena svaka kap vode. Sve životinje su pred izumiranjem. One koje su bile ugrožene u 2018. godini, odavno su nestale. Zemlja zna svoju sudbinu. Već je jako žedna i sve njezine zelene površine sada su pustinje. Osjeća da su ljudi zaboravili na nju. Kontinenti su se spojili. Ljudi se međusobno mole za čašu vode ili za komadič kruha. Samo najbogatiji opstaju.

Bila sam svjesna svega toga. Trudila sam se uvjeriti ostale da još ima nade za život, da sigurno tu negdje u Svemiru postoji mjesto pod Suncem gdje će se Zemlja moći obnoviti i početi ispočetka. No, naravno, samo su me djeca shvaćala. Odrasli (pa čak i moji roditelji) bili su svjesni da je Zemlja, kao i oni, potpuno gotova. Zaklela sam se da ću pomoći Zemlji pa makar sekundu prije raspada. Okupila sam najpametnije znanstvenike i objasnila im svoja plan. Naime, moj plan je da sagrade dovoljno veliku i snažnu raketu da izgura zemlju iz njezine orbite i dogura je do točke koju sam pronašla na mapi Svemira. Sve je bilo savršeno. U toj galaksiji Zemlja bi se mogla potpuno obnoviti. Tamo su neka bića koja su živjela prije nas ostavila njima nepotrebne zalihe vode, hrane i sjemenja kojima bi mogli potpuno obnoviti Zemlju. Znanstvenici su se složili sa mnom. U svakoj ulici postavili smo zvučnik i svi su čuli moj plan. Za mjesec dana rakaća će biti gotova. Dogovorila sam se sa Emiliusom i Karlosom (najpoznatijim znanstvenicima današnjice) da sutra putujem u Svemir porazgovarati sa našom dragocjenom planetom Zemljom. Mislim da noćas neću moći spavati.

Dobro jutro! Tek je 5:15, a ja sam već spremna za polijetanje. Sa mnom ide moja najbolja prijateljica Hanala. Hanala će me ostaviti na pola puta da bi me njeni raketa mogla gurnuti što dalje. Polijetanje je za pet minuta. Imam na sebi astronautsko odijelo.

Pravo pravcato. Sjedim u raketni zakopčana s tisuću pojasa. 5, 4, 3, 2, 1 polijetanje! Veliki mlaz vrućine odgurnuo me sa Zemljine površine. Sada ću putovati 15 minuta i eto me u Svemiru. Ušli smo u Svemir. Hanala me ostavila i sada sam sama. Zemlja uopće ne izgleda kako sam zamišljala. Kada je usporedim sa slikom Zemlje iz prošlosti, stvarno je u groznom stanju. Umjesto svega onog zelenila ovdje je samo pustinja, a plava mora sada su smeđa i mutna. Osjećam njen puls, čujem njeni disanje. Vidim tugu na njenom licu. Ovo ne može tako! Angažirat ću sve ljudе na ovome svijetu da sagrade tu raketu pa makar bili mrtvi od umora. Zemlji treba pomoći, i to hitno. Prekosutra će rakaća biti gotova.

Evo ga, naš veliki stroj je dovršen. Danas ćemo ja i moj dječji tim pomoći Zemlji za svagda. Krenuli smo. Upalili smo sve motore i sada počinjemo gurati Zemlju. Znam da se opire, ali to je jedini način da se spasi. Još 3, 2, 1 i na mjestu smo. Poslala sam najiskusnije astronaute da ispumpaju iz Zemlje sve štetne tvari i zamjene ih novima te da donesu ono sjeme da možemo početi saditi. Vratili su se. Sve je krenulo kako treba. Prislonim glavu na tlo i osjećam Zemljino veselje. Obje smo radosne i vesele. Zemlja i ja.

Lucija Turk, 4.a

Leon 3.razred

Nika 3.razred

Mama, volim te

Volim kad se mama ujutro budi,
volim kad se mojim crtežima čudi.

Uvijek me zagrli i nježno mazi,
kad se vozim na rolama pa na mene pazi.

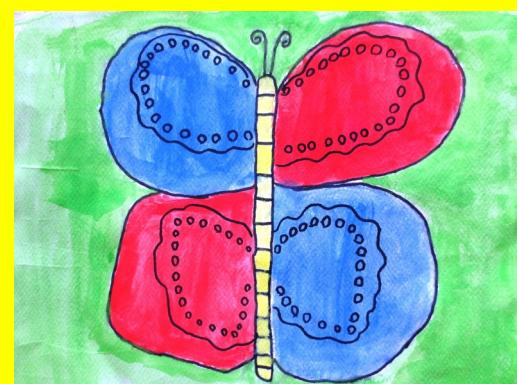
Volim trenutke kad zajedno šivamo,
kad smo skupa uvijek uživamo.

Kad sam tužna ona me tješi,
sve moje probleme uvijek lako riješi.

Volim kad mi radi pletenice u kosi,
znam da i ona mene u svom srcu nosi.

Znam da ona za mene diše,
mama, volim te najviše.

Marta, 2.r.

Adrian 1.razred

Moja mama

Moja mama je najljepša na svijetu
i kao da raste u najljepšem cvjetu.

Volim je kakva god bila, zdrava ili bolesna
ona uvijek od mene ljubav prima
koliko god da je ima.

Ja nju volim više od svega,
jer je uvijek tu kad mi baš treba.

Lucija, 2. r.

MOJ TATA

MOJ JE TATA NJEŽAN I PAŽLJIV. UVIJEK JE VESEO I DOBRE VOLJE. DOK SAM BOLESNA, JAKO JE ZABRINUT. MOJ JE TATA MARLJIV I SLUŠA MOJE ŽELJE. JA SAM TATINO ZLATO I SREĆA. TATA, VOLIM TE JAKO.

TAMARA, 1. r.

MOJ TATA JE VESEO. KADA NEŠTO RADI, UVIJEK MU SVIRA RADIO. KADA DOĐE S POSLA, UVIJEK ME NJEŽNO ZAGRLI. JAKO JE PAŽLJIV, ALI PONEKAD I STROG. MOJ TATA BI HTIO DA SU SVI LJUDI NA SVIJETU SRETNI.

PETAR, 1. r.

MOJ JE TATA NJEŽAN, VESEO, A PONEKAD I STROG. LICE MU JE PREKRIVENO BODLIKAVOM BRADOM. OČI SU MU PUNE LJUBAVI I ZELENE SU BOJE. KOSA MU JE SIJEDA I KRATKA. TO JE MOJ TATA!

TAŠA, 1.r.

MOJ JE TATA NJEŽAN I PAŽLJIV U IGRI SA MNOM. ZABRINUT JE KADA IDEM U ŠKOLU AUTOBUSOM. PONEKAD JE I STROG KADA GA BRAT I JA NE SLUŠAMO. U DVORIŠTU NAM MARLJIVO IZRAĐUJE STVARI ZA IGRU. VESEO JE KADA MI UŽIVAMO U TOME. MOJ TATA JE LIJEP KADA NABACI OSMIJEH NA LICE. JAKO VOLIM SVOG TATU!

LETICIA, 1.r.

MOJ TATA JE NJEŽAN PREMA MENI I SEKAMA. KAD NE SLUŠAMO, TATA JE MALO STROŽI. TATA JE PAŽLJIV PREMA MENI I DRUGIMA U OBITELJI. MARLJIV JE DOK U PODRUMU BOJI ZIDOVE. MOJ TATA JE UVIJEK LIJEP. TATA JE VESEO KAD SE SA MNOM IGRA. DOK JE NETKO OZLIJEĐEN, TATA JE ZABRINUT.

ABEL, 1.r.

Magdalena 3. razred

Tena 1. razred

Uskrs

Isus je usksrsnuo i rekao svima da vječni život za sve ima.

Uskrs nije dan skupi koji se u dućanu kupi.

Uskrs je vjernost koja dugo traje i ljubav nam vječnu daje.

Elizabeta, 2.r.

Majčin dan

Druge nedjelje u svibnju je uvijek Majčin dan, taj Dan bi se trebalo slaviti kao blagdan.

Toga Dana sve bi majke trebale biti pune sreće i da od svih dobiju cvijeće.

Da dobiju karanfile crvene i bijele, da im se srca razvesele.

I da u tom veselju shvate da uz njih dijete raste i cvate.

Ema, 2.r.

Lorena, 6. razred

Snjegović

Snjegović se radi od snijega ima jedan na vrh velikog brijega. Za njega ti trebaju gumbi, šal i mrkva jedna ako bude snijega, trajat će i dva tjedna.

Padaju pahulje bijele i sva se djeca vesele. Ne smeta im što je zima kad snjegovića posvuda ima.

Dok snjegovića rade, djeca su sretna za lijepog snjegovića moraju biti spretna. Ali pazi, snjegović se sunca boji i do toplog proljeća dane broji.

Marta, 2.r.

Mama

Majčice mila za sve ti hvala
Za mene si uvijek najviše dala

Ne mogu drugo nego biti uz tebe
Kad me nježno primiš uz sebe

Volim te majko k' o nebeska blaga
Jer si mome srcu zauvijek draga

Ljubav je moja za tebe sve veća
Jer ti si moja najveća sreća

Ovoga dana kad slavi se tvoj dan
Ponosna sam jer uz tebe moj život je
kao san

Zara, 2.r.

Stela, 1 razred

Mirta, 3. razred

Moja mama

Moja mama je jako dobra i draga
te je prema meni uvijek blaga.

Ona je poštena i jako lijepa,
a meni stalno tepa.

Ona meni uvijek ljubav daje
i zbog toga se nikad ne pokaje.

I zato ti mama hvala
na svemu što si meni dala.

Lana, 2.r.

Bruna 1. razred

Pahuljice od duge

Bila jednom djevojčica Marta. Bilo je ljeto i sa roditeljima se odgovorila da idu na more. Odlučili sući u Tribunj, grad pored Šibenika. Nije imala braće i sestara i bilo joj je dosadno. Htjela je naći dobru prijateljicu. A došao je i taj dan. Martina obitelj krenula je na put. Trebalo im je malo više od pet sati. To joj je bilo dovoljno da zamišlja more i svoju novu prijateljicu. Zamišljala je da se one dvije zajedno kupaju, da zajedno jedu sladoled i da se zajedno igraju. Marta je po putu spavala i vrijeme joj je brzo prošlo. I konačno; stigli su! Marta je brzo izašla iz auta. Jedva je čekala da vidi more. Sljedeći dan poslije doručka svi su bili spremni za plažu. Krenuli su! Marta je toliko brzo trčala da je skoro pala. Čim su stigli na plažu i našli mjesto, Marta je već bila spremna za kupanac. Ušla je u more. Jako joj se sviđalo. Kupala se s obitelji i odjednom svi su počeli gledati u nebo. Svaki oblak bio je druge boje. To je svima bilo jako čudno. Odjednom oblaci su se počeli vrtiti pa zatim okretati. A na kraju počele su padati zvjezdice. Ipak to nisu bile obične zvjezdice, svaka zvjezdica bila je različitih duginih boja. Kad su zvjezdice počele padati u more i more je postalo kao duga. Ribice su bile šarene kao najšarenija bojanka. Svaki krak morske zvijezde bio je druge boje, a rakovi su mijenjali boje u sekundi. A tko god je bio u moru, kosa mu je postala šarena kao duga. U to vrijeme Marta i još jedna djevojčica po imenu Ana bile su u moru. Ana je plivala leđno prema velikom oštrom šarenom kamenu a nije ni znala. Bila je to velika opasnost. Mogla se jako ozlijediti. Marta je to primijetila i upozorila Anu. Ana joj je zahvalila. Zajedno su ronile i uživale u šarenom podmorju. Na kraju je ispalo da tamo gdje je Marta za njom pliva jato zlatnih ribica. Zato jer ju nagrađuju za dobrotu.

Gabrijel, 3.r.

Ema Mikulčić, 3.a

LJUBAV ZA MAMU

Kad si ti tu,
sve je u redu,
kao anđeo si
na vedrome nebu.

Tvoja ruka
sigurnost dade,
tvoj osmijeh
sreću znade.

Kuda ti tu
i kad sam s tobom ja,
da volim te
svatko zna.

Moja majka

Mnogo je dragih osoba u mojoj životu. Ipak, postoji netko tko se izdvaja ispred svih. Osoba koja je uvijek uz mene i moju obitelj je moja mama.

Moja majka se zove Dragana. Ima smeđu kosu, velike smeđe oči i visokog je rasta. Vanjski izgled nije jedino što kralji moju majku. Njezino plemenito srce svakoga razumije. Duhovita je i voli se šaliti. Ne pravi razliku u godinama, sve podjednako poštuje i u svako se društvo može uklopiti. Puna je snage i energije. Za mene i mojeg starijeg brata Denisa učinila bi sve na svijetu. Kada nam je teško majka je uvijek uz nas da nas utješi. Volim svoju majku, jer je uvijek tu kada mi treba. Ona vjeruje u mene i želi da postanem dobar čovjek. Ponekad se ljuti na mene, ali mi brzo oprosti. Ona voli mene i ja volim nju.

Moja majka je najvjernija osoba u mojoj životu i jedini prijatelj koji me nikad neće iznevjeriti.

Dino, 4.r.

Tonka, 3. razred

Moja mama

Ona ima sjajne oči,
ona ima majčinske moći.
Kada sam tužna ona me utješi i rado
se smiješi.
Kada mi je hladno ona me zagrli i od-
mah mi toplije bude.
Ja nju volim, a ona mene više!
Majku ne bih mijenjala za ama baš
ništa više!

Ema, 3.r.

Moja mama

Moja mama je lijepa kao ruža u svitanju.

Mama je topla i dobra srca kao topli kruh na stolu.

Mama je poput Boga koji svaki dan šalje ljubav prema meni.

Helena, 3. r.

MOJA MAMA

MOJA MAMA SE ZOVE AKVILA PETRAS KOVAČIĆ. IMA SMEĐU KOSU, ZELENE OČI, DUGU KOSU I SREDNJE JE VISINE. JAKO JE BRIŽNA PREMA MOJOJ OBTELJI. PONEKAD JE I STROGA DOK JU LJUTIMO, A NAJČEŠĆE JE SRETNA. MAMA JE UVIIEK RASPOLOŽENA, NA PRIMJER DOK SADI CVIJEĆE, KAD SE IGRAМО I DOK PEĆE KOLAČE. JA JAKO VOLIM SVOJU MAMU!

ABEL, 1.r.

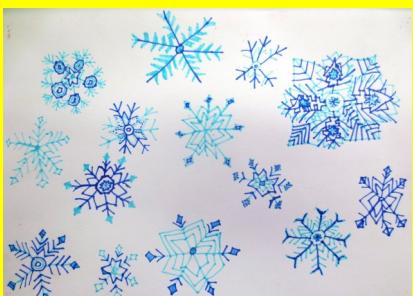

Vida, 5.r.

Pahuljice od duge

Bilo je ljeto. Dugino doba. Počela je dugina oluja u gradu Šarengradu. Svi ljudi sklonili su se u svoje šarene i vesele kućice. Svi su gledali kroz prozor. No, umjesto da padaju vesele i nasmiješene dugine pahuljice, padale su tmurne pahuljice. Odjednom, cijeli Šarengrad postao je crn. To više nikako nije mogao biti Šarengrad, nego Crnograd. Ljudi su postali tužni i tmurni. Veselje u tom gradu je nestalo. Samo jedna pahuljica nije bila tmurna. Bila je vesela i šarena. To je bila dugina pahuljica! Zvala se Dugica. Odlučila je pomoći građanima. Poletjela je, sve do oblaka. Upozorila je svoje prijateljice. Okupila je cijelu vojsku duginih pahuljica. Saznale su da, kad su se njihovi prijatelji spuštali, udisali su virus crnoput. Zarazili su se i tako zarazili cijeli grad. Morale su to sprječiti. Stavile su maske za disanje i skočile. Padale su i padale, dok nisu sletjele na glavu nekog čovjeka koji je to osjetio. Za to je okrivio čovjeka iza sebe. Tako su se posvadali. Pahuljice su skočile na beton. Pronašle su lokve tmurnih pahuljica i usisale ih u veliki stroj za uništavanje. Zatim su sa svakog čovjeka skinule sve tmurne pahuljice i uništile ih. Tako je čovjek po čovjek ozdravio od virusa crnoputa. Grad je počeo šareniti. Za petnaest minuta, cijeli grad je bio šaren, a svi su ljudi opet bili veseli i nasmijani. Zahvalili su pahuljicama, pogotovo Dugi, na hrabrosti. Tako je Dugica postala predsjednicom Šarengrada.

Ema Pintar, 3.a

Anja, 3. razred

Ogrebotine

Bio je lijep i sunčan dan. Spremala sam se za školu. Bila sam popodnevna smjena. Izašla sam iz kuće i krenula k djedu i baki.

Odjednom, čula sam nešto sa drveta. Zvučalo je kao da netko zove u pomoć. Došla sam pod drvo i ugledala malog mačića.

Bio je sićušan, nosić mu je bio malen kao jedna pahuljica, oči su mu bile plave kao modro nebo, a uši šiljaste kao u risa. No, nešto je bilo veće od svega toga, to su bile pandže, bolje reći pandžetine.

Odlučila sam ga spustiti sa drveta. Uopće nisam razmišljala o posljedicama, trenutno, ništa mi nije bilo važnije od mačića. Pažljivo sam ga uzela u ruke.

I odjednom me ogrebao pokraj oka. Nisam plakala. Spustila sam ga na zemlju i otišla u kuću, a on za mnom. Našpricala sam svoje ogrebotine dok je mačak stajao i mijaukao pred vratima.

Nazvala sam baku, a ona mi je rekla da samo dođem, da će mačak ostati. Krenula sam, ali opet, on me prati. Htjela sam mu dati ime. Nazvala sam ga Muki. Stigla sam djedu i baki. Muki je stajao pred vratima i naravno mijaukao. Baka se jako uplašila zbog mojih ogrebotina, a i djed isto. Jako me boljelo.

Tada sam naučila da više ne smijem dirati tuđe mačke, pogotovo ulične. A Muki ide od kuće do kuće i traži dom.

Ema Pintar, 3.a

Pahuljice od duge

Napokon je došlo i to godišnje doba „Dugasto“. U tom godišnjem dobu padaju dugine pahuljice. Nose ih šarenici oblaci pjenasti poput šлага. Kroz oblake prolaze zrake sunca i zovu ih na šarenim plesom. Njihovim plesom priroda se budi. Nebo postaje plavo, trava zelena, sunce žuto, cvijeće šareno i svijet je pun boja. Svaka pahulja pripada jednom djjetetu i s njim stvara svijet mašte. Moja pahulja od duge odvela me u daleku zemlju punu plesa i šarenih boja. U toj zemlji skakućem kao balerina po šarenom tlu prekrivenom lepršavim duginim pahuljama. Svaki moj korak diže ih u zrak i one nastavljaju šarenim plesom. Sve što dodirnu postaje šareno i rasplesano. Iz zemlje izvire i šarena lava koja se pretvara u dugu. Ta duga je izvor svega lijepog.

Dunja, 3.r.

PROTULETJE

Veselo je veselo!
Protuletje je zadišalo.

Deca po vuni kričijo
i celi den se naganjajo.
Sosedji se pak tožijo
da jim furt cvetje trgajo.

Ja se vu to ne bi mešati štela.
Mene največ veselijo
ftice kaj na grani fičukajo
i zelena dreva kaj na vetrū šumijo.

Čez visoko travo
več nam se i leto šulja.

Klara Jelovčan, 5.d

Kućica za ptice - Lovro, 5.r.

Pahuljice od duge

Napokon, došlo je i
to godišnje doba,
a to je dugino doba!

Dešava se jednom
u stotinu godina!

Oblaci su šarenih boja,
a sunce raznobojno
čudom oko sebe –
duge stvara.

I tako sve u boji
sjaji se, sjaji...

I drugo jutro stiglo je!
Pahuljice padaju,
dugu stvaraju.

Čudo desilo se
i sreću donijelo je.
Sreću za cijeli grad
i dječji osmijeh mlad.

Matko Zainul Kurcinak, 3.a

Likovna grupa 1. razred

Lovro 1. razred

Natan od slatkiša

(Igra djece.)

Pripovijedač:

Daleko, usred grada, živio je dječak Natan. Njegovi su džepovi uvijek bili puni slatkiša. Druga djeca su ga često molila za bombon, lizalicu ili neki drugi slatkiš.

(Pojavljuje se dječak Natan.)

Djeca:

Od kuda mu toliko slatkiša?

Pogledajte! Woooow!

Dođi Natane! Igraj se s nama!

Hej Natane! Dođi! Igrajmo se!

Djeca:

Tako je pun slatkiša da se uopće ne želi igrati s nama.

Nika:

Natane, čekaj me! Daj mi samo jedan bombon. Ti ih imaš mnogo.

Natan:

Zar da tebi dam svoje slatkiše, svoje blago? Izgubi se što prije!

Nika: Zamislite, zamolila sa Natana da mi da samo jedan bombon, a on me potjerao.

Djeca:

Kad je tako umišljen, nećemo ga više gledati. Neka bude sam. Neka sam uživa u svojim slatkišima.

(Natan gleda djecu kako se igraju.

Nitko ga ne primjećuje. Tužan je.

Djeca odlaze, a Natan ostaje sam.

Uskoro k njemu dolazi Dunja.)

Dunja:

Hej Natane! Što ti je? Zašto si tužan?

Natan: Dunja! Tako sam usamljen.

Nitko me više ne gleda, niti razgovara sa mnom. Pa ja imam puno slatkiša: lizalica, bombona, čokoladica, žvakača.

Zašto me nitko ne voli?

Dunja: Imam dobru prijateljicu Emu. Možda ti ona može pomoći. U školi ću te upoznati s njom.

(Djeca odlaze.)

(U školskom dvorištu.)

(Dolaze Natan i Dunja.)

Dunja:

Bok Ema. Ovo je Natan o kome sam ti pričala.

Ema:

Bok Natane! Ja sam Ema.

Natan:

Bok Ema! Ja sam Natan.

Ema:

Dunja mi je rekla tvoj problem. Zato poslušaj moj savjet: „Daj svakom djetetu po dva slatkiša. Tada ih više nećeš imati puno, ali bit ćeš opet sretan.“

Natan:

Moje slatkiše podijeliti? Moje bogatstvo dati drugima? Nikada! Ne! Kako bi bez toga bio sretan?

(K Natanu dolazi Nika.)

Nika:

Natane, nemoj se ljutiti! Daj mi barem jednu lizalicu.

Natan: No dobro, evo ti jedna lizalica i jedan bombon. Ali sad me ostavi na miru.

Nika: Puno ti hvala! Ti si dobar Natane.

Nika: Pogledajte! Natan mi je dao lizalicu i bombon.

Djeca: Divno! Natan je ipak dobar. Daj i nama, molimo te. I meni. I meni. I meni...

Natan: Evo izvolite. Uzmite! Sve slatkiše sam podijelio. Ostala mi je samo jedna lizalica i jedna čokoladica. Ema, imala si pravo!

Nemam više puno slatkiša, ali sam opet sretan!

Djeca: Dođi Natane! Dođi, igraj se s nama!

Natan: Dolazim!

(Čuje se školsko zvono i svi odlaze.)

Ema Pintar, 3.a

Scenskom izvedbom igrokaza *Natan od slatkiša* učenici 3.a sudjelovali su na županijskoj Smotri LiDraNo gdje su postigli iznimno uspjeh te su predloženi za državnu Smotru.

Nuša 1.razred

Mima, 1. razred

Pahuljice od duge

Jednog ljetnog jutra počela je padati kiša. Padala je dva sata. Na nebu se pojavila prekrasna duga. Njene boje bile su naprosto čarobne. Blistale su dodirnute zrakama sunca. Najednom došlo je do eksplozije. Duga se rasprsnula u milijun sitnih čestica. Izgledale su kao pahuljice snijega, ali svaka od njih bila je različite boje. Dok su padale prema zemlji onako šarene i lijepo, počele su pričati. Počele su se diviti jedna drugoj. Žute pahuljice bile su žute poput sunca i proljetnih jaglaca. Zelene su bile zelene kao trava. Crvene su bile crvene kao jagoda. Narančaste su bile poput mandarina, plave poput neba, ljubičaste poput ljubičica. Bile su prekrasne tvoreći kolo. Držale su se za ručice padajući prema zemlji. Kad su pale na dječje igralište, njihove boje su se pomiješale i obojile sivi asfalt u šarenilo. Na taj način izmamile su čuđenje i sreću na dječja lica.

Niko Fabijanović, 3.a

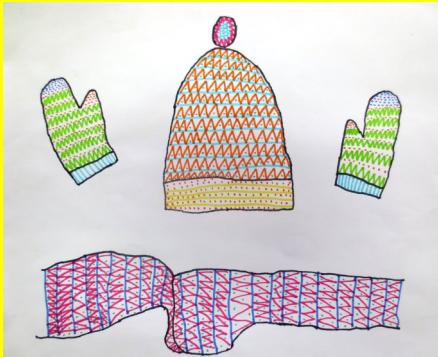
DAN ČIŠĆENJA KUĆE

Jednog jutra mama mi je rekla da taj dan čistimo kuću. Poveselio sam se jer sam se nadao da će biti zabavno.

Prvo sam iznio smeće, pa složio suđe u perilicu. Obrisao sam kuhinju, stol i ladice u kojima stoje stvari. Pomeo sam hodnik metlom. Mama je stavila prati zavjese u stroj za pranje rublja. Pomogao sam joj brisati ogledala i prati prozore. Poslala me da počistim svoj radni stol i složim knjige od najveće do najmanje. Počistio sam i svoju sobu i istresao sve tepihe da ne budu prašni. Na kraju sam obrisao sve podove do kupaonice.

Mama me pohvalila. Bio sam jako zadovoljan svojim radom, a i mama je bila sretna.

Marko Kragl

Marko, 1. razred

Snjegović

Snjegovića gradim ja
u zimi kad je hladan dan.

Umjesto nosa mu mrkva viri
na glavi lavor malo širi.

U ruci mu metla stoji,
ali ga se ni jedna ptica ne boji.

I tako on ponosno stoji
dok mu sunce dane ne odbroji.

Ema, 2.r.

Gala 2. razred

Hana Marija, 7. razred

Ana, 3.r.

Nora, 2. razred

Ivan

Evo me. To sam ja: Roko. Zgodan, lijep, pametan...lista ide u beskonačnost. Nego, u mojoj familiji skoro su svi muški. Oduvijek sam htio sekulu. Ne želim do kraja svog života zapeti sa bratom Lovrom. Kad sam čuo i počuo da mi je strina trudna, "raspametio" sam se od sreće. Sam sam sebi rekao: "Ovo je vrijeme kad ću dobiti sekulu! Juhu!". No moje riječi nisu baš upalile. Dijete koje je došlo u obitelj Lokotara možda nije bilo sekula, ali je bilo najdražesnije dijete koje sam ikad vidi. Zove se Ivan. Postao mi je bratić. Kod njega nije bilo cici-mici. Mislim da će postati nogometar, baš kao i ja. Odmah sam ga primio i zagrljio, znate, čisto za znak prihvatanja. Od tada ga nasmijavam, volim.... E, to je bratić kakvog trebam.

Roko Lokotar, 3.a

Magic winter in my homeland

A blizzard is falling. But I mean, LITERALLY! Birds are chirping...just kidding. They are all frozen. Santa won't come to us because his wife, Mrs.Claus said something mean to him. Rudolph can't even fly anymore. He says he is retiring. WHAT?! Reindeers don't retire, they pass out!! I'm so mad. Now I'm not even getting presents for Christmas! Argh...I'm so mad that I might even become Santa's house and move Santa and his presents next to my house! Hmm... Then I would get all the presents. Mwahahahaha!!!

Roko Lokotar, 3.a

Iva, 7.razred

Likovna grupa 1.razreda

Svjeća za Vukovar

Upali svijeću za Vukovar.

Tuga, plač i bol posljedice su Vukovara, no ako zapalimo svijeću ta bol će biti manja. Naučila sam da je grad Vukovar herojski grad i da je puno patio.

Na svijeći crveno kao sva ljubav i krv prolivena za grad, a svjetlost da ima hrabrih ljudi i nade za Vukovar.

Marija Petrović, 2.b

Petar 1. razred

Likovna grupa 1.razred

Kako je ukleti brijeđ dobio ime

Jednom davno između dva grada stajao je brijeđ. Na njemu je rasla mračna šuma. Guste krošnje nisu dozvoljavale da svjetlo dođe do tla. Ljudi koji bi prolazili brijeđom i šumom, često bi se izgubili, kao da se drveće miče i mijenja putove. Najčešće bi se čuo fijuk vjetra, huk sova i zavijanje vukova, ali nikada nije video neku od tih životinja. Kočije s konjima bi se jako sporo uspinjale, kao da nešto nevidljivo ne želi da se kotači okreću. Na vrhu, ljudi bi se osjećali kao da netko hoda ispred njih, a nisu vidjeli nikoga. Drveće se uopće nije mijenjalo, u jesen nije otpadalo lišće. Kada bi bilo toplo i sunčano, na brijeđu bi bilo hladno. Zbog mračne i zlokobne šume nije bilo cvijeća, leptirića ni ptica.

Nitko nije znao zašto se to događa. Ljudi su na kraju taj brijeđ nazvali „Ukleti brijeđ“ i izbjegavali prolaziti njime.

Anja, 3.r.

Što je važno za prijateljstvo?

Za prijateljstvo je važno biti dobar i pomagati, ali da stekneš pravo prijateljstvo trebaju godine jer je prijateljstvo život, putovanje i avantura. Poput slogova koji kada se spoje nastane riječ, a nekada pomiješana, čudno napisana riječ. Tako i kod ljudi, kada se sprijatelje, postanu prijatelji, a kada misle da si pašu, ali si zapravo ne odgovaraju, odvoje se i shvate da to nema smisla. Za mene je prijateljstvo: zabava, druženje, pomaganje, pomoći, smijeh, sreća, ali naravno i život, avantura i putovanje. Kada nemaš prijatelja, sam si, plaćljiv, usamljen i tužan. Uvijek je važno imati bar jednog prijatelja uz sebe.

Matko Zainul Kurcinak, 3.a

Adrian 1. razred

TINKINA NOVA PRIJATELJICA

Tinka:

Jadna ja! Oh, Kekec ti imaš toliko prijatelja, a ja niti jednu jedinu prijateljicu.

Kekec:

Hajde Tinkara, smiri se! Na svom putu po planinama ču naći prijateljicu samo za tebe.

Tinka:

A, kamo to ideš, Kekec?

Kekec:

Pa idem u planine, tamo gore, skroz do Male Pišnice! Moram pogledati našu stoku, je li sva na broju. Pastir Mišnjek je već cijelo ljeto napasao stoku po brdima.

Tinka:

Jao, Kekec! Hoćeš li moći sam? Što ako padneš u samotni ponor? Ili te uhvati strašni orao?

Kekec: Ma ne boj se Tinkara za Kekeca! Kekec se ničega ne boji. A ti se bojiš svakog miša! Vratit će se s prijateljicom za tebe.

Tinka:

O, hvala ti Kekec! Ti si stvarno dobar brat.

(Kekec krene i pjeva svoju pjesmu, a Tinka mu maše.)

Kekec:

Moram se odmoriti. Mogao bih pod ovim stablom.

(Kekec legne i zaspi. Dođe Kosjenka vrteći se u svojoj čaroliji. Škaklja ga po nosu i smije se.)

Kekec (pospano, zatvorenih očiju):

Mama, noć je. Keza više nije tu. Ne trebam ju nahraniti. Eh, moja Keza...

Kosjenka:

Ma kakva Keza? Pa ja sam šumska vila Kosjenka, a ne tvoja Keza.

Kekec:

B..b..b..što?

Kosjenka:

Što, što?

Kekec:

Što si ti? Tko si ti?

Kosjenka:

Kako to misliš? Upravo sam ti rekla. Ja sam šumska vila Kosjenka, spustila

sam se sa oblaka i došla sam vidjeti ovaj planinski svijet.

Kekec:

U redu, u redu. Ako si vila, možda mi možeš pomoći pronaći prijateljicu za moju sestru Tinkaru.

Kosjenka:

Neka ti bude. Krenimo!
(Zajedno hodaju po planinama, pjevaju Kekečevu pesem. Dođu do Mišnjeka.)

Mišnjek:

Hej, djeco! Što ćete vi tu? U planinama ima zmajeva i strašnijih čudovišta!

Kekec i Kosjenka:

Striče Mišnjek, mi se ničeg ne bojimo!

Mišnjek:

Ma nemojte! A što kažete na zmaja koji ima velike zube kao nabrušeni noževi i usta dovoljno velika da u njih stanu tri medvjeda. Kekec! Kekec!

Neki kažu da je taj zmaj dobar, ali ja u to ne vjerujem. Nema dobrih zmajeva.

Kekec i Kosjenka:

Striče Mišnjek, te bajke pričajte svojim kravama i telcima. Priče o zmajevima i čudovištima su za malu djecu.

Mišnjek:

A što ako sretnete strašnog Bedanca?

Kekec i Kosjenka:

Mi se ne bojimo. Doviđenja!

Mišnjek:

Ah ta današnja djeca!

Kosjenka:

Kekec, jesli li siguran da zmaj ne postoji? Pogledaj, majka mi je dala bisere ako se nađem u nevolji. Moram samo odbaciti biser i stvorit će se što mi treba.

Kekec:

Ma ne budi strašljiva poput moje sestre Tinkare. Samo ti čuvaj svoje bisrere. Neće ti trebati dok je Kekec s tobom. (Pjevaju pjesmu i dađu do Bedančeve kuće.)

Bedanec:

Što?! Djeca?! Kekec, opet ti! Bježi nevaljalče, bježi mi s očiju! Sad će te uhvatiti!

Kosjenka:

Jao, Kekec, nemamo kamo pobjeći!

Upomoć! Biserčiću, spasi nas!

(Baca biser i pojavljuje se zmajica.)

Zmajica:

Dođite djeco, spasit ću vas od ovog groznog čovjeka. Bježi Bedanec, ostavi djecu na miru ili ću pozvati sve šumske sove.

(Čuje se hukanje, Bedanec jaukne i bježi.)

Kekec:

Ipak postojiš i dobra si.

Zmajica:

Pa naravno, djeco! Dođite, odvest ću vas u dolinu.

(Zmajica leti s njima do sela.)

Kekec i Kosjenka:

Hvala ti zmajice. Spasila si nas.

Zmajica:

Nema na čemu draga djeco. Doviđenja, budite dobri i pomažite drugima!

(Zmajica odleti.)

Kekec i Kosjenka:

Hoćemo zmajice, obećajemo, doviđenja!

Kekec:

Jooj, što ću sad? Tinka će biti jako tužna jer joj nisam pronašao prijateljicu...

Kosjenka:

Jadna ona!

Kekec:

Imam ideju! Kosjenko, pa ti bi mogla biti Tinkina prijateljica ako želiš!

Kosjenka:

Pa naravno, naravno da želim!

Kekec:

Dođi, ovo je moja kuća. Tinka, gdje si? Evo nas!

Tinka:

Kekec, tu si! Pronašao si mi prijateljicu! Ti si moj heroj!

Kosjenka:

Ja sam Kosjenka, šumska vila, a ti si sigurno Tinkara!

Tinkara:

Joj kako si lijepa! A što ti je to? (pokazuje na vrećicu sa biserima)

Kosjenka:

Dođi, pokazat ću ti. Igrajmo se.

(Tinka i Kosjenka plešu, a Kekec pjeva.)

Hana Pelesk i Lucija Turk, 4. a

ZLATNA JESEN

Jutro je.
Jesen zlatna jutro zlati.
Već osjetim miris
sočnih krušaka,
zlate se kao dukati.

Drveće šareno puno boja
u čudu gleda
vjetrići i listić kako se naganjaju
preko svoda.

A ja se čudim i gledam
pa razmišljam:
gdje li sam ovo, što ja radim,
jesam li u bajci?

I samo se divim
jeseni zlatnoj.

Matko Zainul Kurcinak, 3.a

Literarni rad sudjelovao na međuop-
ćinskoj Smotri LiDraNo.

Moja prva lopta

Bilo je to prije dvije godine. Zaželio sam nogometnu loptu za rođendan. Nedostajlo je još osamnaest dana do toga posebnog trenutka i bio sam vrlo nestrpljiv. I onda je napokon došao! Bio sam jako sretan kad sam ugledao loptu. Odmah sam obuo tenisice i išao s bratom na igralište da je isprobamo. Nisam se mogao strpjeti da dođemo. Pozvali smo nekoliko prijatelja da dođu s nama igrati nogomet. Lopta je bila odlična i od tada smo često igrali njome.

Jednoga dana susjed je postavio bodljikavu ogradu. Moj brat je ispucao loptu u nju i ona se probušila. Jako sam se naljutio na njega i rastužio, iako sam znao da to nije učinio namjerno.

Kad je video kako plačem, otišao je u trgovinu i kupio novu loptu. To me razveselilo. Pomirili smo se i dalje zajedno igrali nogomet.

Stjepan, 3.r.

Hrvatska kakvu želim - Dunja, 1.r.

Likovna grupa - Lucija, 1.r.

JAHANJE

Ponovo sam krenula na jahanje. Mama me tamo pustila zbog dobrih ocjena u školi.

Kad smo došle, dočekala nas je moja trenerica Sanja. Morale smo pričekati da jedna druga djevojčica završi pa smo išle pogledati ostale konje. Čak sam i pomilovala neke od njih, a s nekim sam se i slikala.

Došla sam na red i trenerica mi je rekla da obučem jahački prsluk i stavim kacigu i da će moj konj biti Art. Oduševila sam se jer sam Arta imala za konja i prošle godine. Trebala mi je pomoći da se popnem na njega pa mi je trenerica pomogla. Zajedno smo otišli do jahačkog polja. Mama nas je gledala i slikala. Trenerici sam postavila mnogo pitanja o Artu i jahanju. Trening je prebrzo završio.

Stigla sam kući i ispričala tati kako je bilo. Ovaj super dan ne želim nikada zaboraviti.

Iva Kolenko

Likovna grupa - Adrian, 1.r.

Likovna grupa - Zoja, 1.r.

Likova grupa - Tara, 1.r.

PUT NA INFOGAMER

Toga dana išao sam u Zagreb na InfoGamer. Cijelo jutro sam razmišljao kako će to biti zanimljivo. Svakih pola sata silazio sam dolje pitati mamu kad krećemo. Ona mi je svaki put govorila: „U pola jedan, Leone!“, a ja sam stalno zaboravljao što je rekla.

Poslije nekoliko sati bio sam presretan jer je došlo pola jedan. Idemo u Zagreb, moći će isprobavati igrice! Bio sam tako sretan da sam krenuo u pidžami. Čim smo sjeli u auto, mama je rekla da malo odspavam da ne budem umoran, ali sam joj rekao da ne mogu spavati jer sam previše uzbudjen. Stalno sam mamu i tatu zapitivao kad ćemo doći i koliko još kilometara.

Kad smo stigli, bio sam začuđen kako je sve to veliko. Jedva sam čekao da počнем igrati igrice. Prva je bila sa autima. Dok sam čekao u redu, gledao sam YouTubere kako igraju neku drugu igru. Poslije sam upoznao neke od njih, moje omiljene. Od svih igrica koje sam igrao, najdraže su mi bile *Fifa 18* i *Pes18*.

Ovo mi je bio najdraži sajam i dan od svih i htio bih da se ponovi. Zauvijek ću ga pamtiti, ne samo zato jer mi se sviđalo igrati igrice, nego i zato jer sam bio jako sretan.

Elena, 6. razred

Dora 3. razred

Grupni rad 3.razred

Duje, 1. razred

Ivano, 6. razred

Leon, 3.r.

VITEZ GAGARILONA

Preko sedam gora, preko sedam mora i preko sedam dolina bio jedan vitez Gagarilona. To je bio jedan vrlo hrabar momak. Borio se za svašta, pa čak je i zlu vješticu oborio i mudrog čarobnjaka ulovio. Naravno, kao i svaki vitez, i ovaj put se spremao za nešto veliko, nešto opasno, za nešto što je stvoreno samo za pravog heroja. Bio je to velik posao i opasan izazov. Morao je spasiti princezu od moćne vile čarobnice. To je bila velika, magična i moćna vila. Ali prije dobroga, zaredat će se tu i mnoge grozne stvari.

Pošao on u tu borbu. Išao je do zmaja. Velik mač i štit ponio je te na konja zasjeo pa u borbu pošao odmah. Zmaj je cijeli uzavrelom lavom bio okružen. Oko njega huktao je plamen i krhotine stijena letjele su unaokolo. Zmaj mu je rekao: „Tek ako na moju glavu uspiješ doći, do čarobne vile moći ćeš proći.“ I prolomi se zrakom tada njegov opasan cerek te baci i njime sumju u uspjeh viteškoga srca. „Dobro! Krenimo!“ - rekao je vitez bez šale. Borili su se, a vitez se nije predavao. Bilo je napeto. Napeto kao strijela u luku prije ispaljivanja. Na kraju svega vitez je skoro pao, ali svom snagom od tla odskočio je i zmaju na glavu

dospio je pa pošao dalje, ne okrenuvši se, do zamka one čarobnice.

Vila mu po dolasku jasno reče: „Ako mene poraziš ti, princezu ćeš osvojiti!“ „Dobro!“ - rekao je i po drugi put u jednome danu taj neustrašivac. Čarobnica skoro zaledila ga je nekim štapom kojim zamahivala ovamo-onamo je i gotovo uspjela je, ali vitez taj u srcu veliku, iskrenu i snažnu dobrotu držao je. I baš to poništilo je sve. Uspio je! Pobjedio je i nikakve mu čari nisu mogle ništa. Napokon, ostavi on ovu zlicu i ne osvrčući se pohita svojoj princezi. Ona ga dočeka jecajući od straha i hladnoće. Zajedno polete u noć te sretno življahu zauvijek.

Matko Zainul Kurcinak, 3.a

Literarni rad sudjelovao na
međuopćinskoj Smotri LiDraNo.

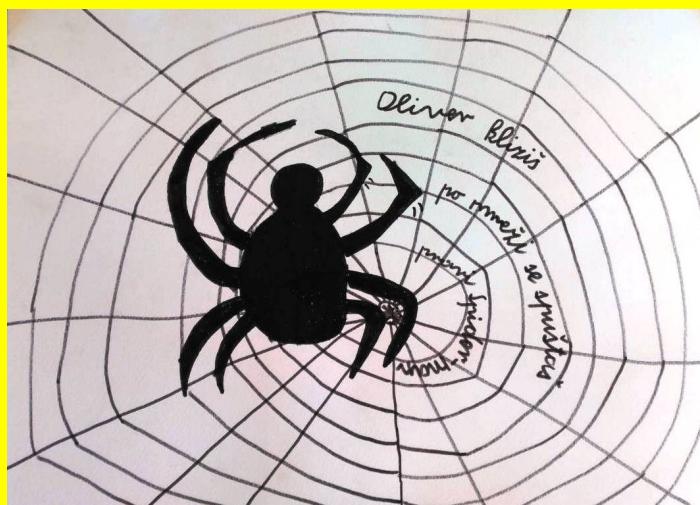
Iva 3. razred

Haiku u slici - Ema Pintar, 3.a

Haiku u slici - Hana Hodalić, 3.a

Haiku u slici - Natan Knežević, 3.a

Haiku u slici - Niko Galinec 3.a

Proljeće

Proljeće je napokon došlo! Sunce je otjeralo zimu. Ptice selice vratile se s juga. Trava je zelenija. Ljubičice već rastu. Leptiri leti livadom. Djeca se igraju na igralištu.

Nuša, 1. razred

Marta 2razred

Prvi put na moru

Bilo je ljeto. Moja obitelj i ja došli smo na Ugljan. Plivao sam i igrao se sa sekama u pjesku. Upoznao sam se s prijateljem Igjem. Često smo išli na sladoled. Vidio sam galebove i slušao cvrčke. Seka Anja izronila je morsku zvijezdu i morskog krastavca. Pogledali smo ih i brzo vratili u more. Navečer smo šetali uz rivu. Bilo mi je lijepo. Jedva čekam ponovni susret s morem.

Lovro, 1. razred

Moj tata

Moj tata zove se Igor. Ima smeđu kosu i smeđe oči. Tata je visok i ima duge noge. Igra nogomet. Moj tata je jak. Veselo je i dobar. Uvijek se igra sa mnom. Pomažem mu skuhati ručak.

Moris, 1. razred

Moja prijateljica

Moja prijateljica zove se Donatela. Ima sedam godina. Upoznale smo se u školi. Ona je dobra osoba. Volim se s njom igrati. Duhovita je i jako volim kad se smije. Volim je kad je takva!

Rea, 1. razred

Ples leptira, 1. r. PŠ Vinica

Vikend

Jedne subote probudio me zvuk radia. Odmah sam znala da je vikend. Volim vikend jer tada mogu dugo spavati i puno se igrati. Te subote išla sam s obitelji u šumu. Navečer smo pekli pizzu i zajedno se igrali. Vikend je najbolje vrijeme za druženje s obitelji.

Škola

Ponedjeljak, jupi! Idemo u školu. U školi pišemo i čitamo. Lijepo mi je u školi. Družimo se pod odmorom s prijateljima. U školi nas uči učiteljica.

Donatela, 1. razred

Lorena 2. razred

Moja škola

Danas je divan dan
u školu svoju idem ja!

U školi učim čitati, pisati, računati,
pjevati i crtati,
svašta izrađivati!

Volim svoju školu,
školu „Đuro Ester“!

Tena, 1. razred

Veronika 1. razred

Vikend

Nuša, 1. razred

U prvom razredu

Kada sam krenuo u prvi razred, bio sam jako veseo, a i pomalo uplašen. Nisam znao što me čeka. Kada sam počeo učiti slova, sve mi je postalo zanimljivo. Brojevi su bili kao veseli leptiri. Prvi razred je veseo i jako zanimljiv. Upoznao sam puno novih prijatelja. Od sada se veselim svakom novom danu provedenom u školi.

Tin, 1. razred

Prijateljstvo

Prijateljstvo znači da si našao prijatelja ili prijateljicu. Prijatelji se poštuju. Prijatelji uče jedan drugoga. Prijatelji su iskreni. Kad nađeš prijatelja znači da se imaš s kime igrati.

Dina, 3. razred

Marko 2. razred

Moj Laki i ja

Jednog jutra probudilo me jako jaukanje. Otišla sam van i ugledala jednog malenog, slatkog psića. Otišla sam do njega. Sretno je mahao svojim repičem. Primila sam psića i odnijela ga u kuću. Dala sam mu jesti. Postao je moj voljeni pas. Dala sam mu ime Laki. Od tog dana bili smo najbolji prijatelji. Moj Laki i ja!

Samantha, 1. razred

Moj šešir

Jednog ljetnog dana moja obitelj i ja krenuli smo na more. Kad smo stigli, mama mi je kupila prekrasan crveni šešir s bijelim točkicama. Jednog dana otišli smo zajedno na plažu. Puhaoo je jak vjetar. U jednom trenutku vjetar mi je otpuhao šešir u more. Tata je brzo skočio u more i vratio mi ga. Bila sam presretna!

Andy, 1. razred

Moja mama

Moja mama se zove Sandra. Ona ima 38 godina. Ima plavu kosu. Radi u bolnici. S njom se volim najviše igrati. Uz nju se osjećam sretno i veselo. Mama je dobra i brižna. Uvijek mi pomaže. Volim provoditi vrijeme sa svojom mamom. Meni je mama sve.

Ana, 1. razred

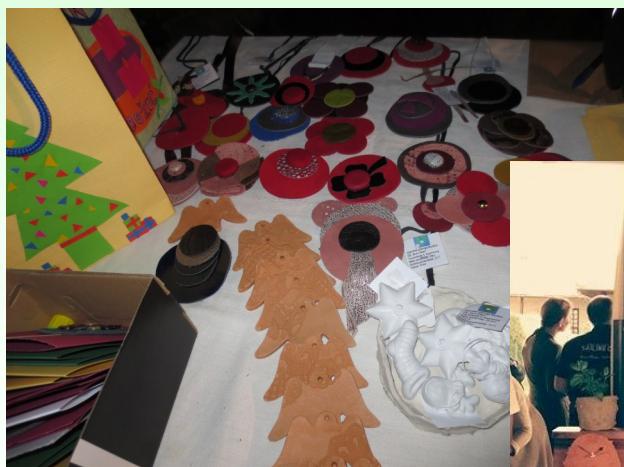
Izložbeni štand uz Dan grada

UZ Đurđica na sajmu povodom Dana grada Koprivnice

Božićni ukrasi

Novi proizvodi Zadruge na božićnom sajmu

Izložbeni štand UZ Đurđica na Županijskoj smotri učeničkih zadruga

Novi proizvodi Učeničke zadruge Đurđica

Učenička zadruga Đurđica svoje je izložbene i prodajne štandove obogatila novim proizvodima – nakitom od kože. Uz tradicionalne proizvode – čajeve, mirisno bilje i ukrasne predmete Zadruga je na prodajnim sajmu povodom Dana grada Koprivnice i božićnom sajmu u sklopu Koprivničke božićne bajke ponudila maštovit nakit - bedževe i ogrlice od kože.

Nakitom od kože, slikarskim platnima i proizvodima od keramike naša zadruga predstavila se na Županijskoj smotri učeničkih zadruga u Rasinji. Zadrugari su na Smotri prezentirali novi proizvod školske Zadruge te ostvarili uspješno 4. mjesto.

Sekcija za marketing i promociju

Mirisno bilje i čestitke

Nakit od kože - novi proizvod UZ Đurđica

„Čitanjem do zvijezda“ više je od natjecanja

Već drugu godinu za redom sudjelujemo u natjecanju „Čitanjem do zvijezda“. Ovo natjecanje nam je super jer je ono zapravo puno više od natjecanja. Prije svega, to je čitanje iz užitka, učenje na zabavan način, upoznavanje novih ljudi i krajeva, međusobno druženje, pjesma, književni susreti, vrijedne nagrade i slavljenička torta – za one najustrajnije, s najviše čitalačkog žara i želje za novim znanjima.

Ovogodišnji čitatelji do zvijezda na školskom natjecanju

Najprije pročitaš tri zanimljive knjige za mlade. Ove godine bile su to klasik - *Tajni dnevnik Adriana Molea, bestseller – Gregov dnevnik: kronike Grega Haffleyja* i suvremenii roman za mlade *Kora od jabuke* nagrađivane hrvatske autorice Jadranke Klepac. Potom malo propitaš svoje razumijevanje sadržaja i odnosa među likovima na zadacima na zaokruživanje te svoje znanje usporediš s drugima na školskom natjecanju. Troje najuspješnijih sa školskog natjecanja plasira se na županijsko. Zainteresirani učenik može i izraditi plakat na zadanu temu i tako iskazati svoj likovni doživljaj pročitanih romana.

Na županijskom natjecanju, uz srdačnu dobrodošlicu domaćina i kratki, ali slatki kulturni program, susrećeš se s učenicima drugih škola, koji su došli pisati test znanja, ovaj puta malo složeniji, ili predstaviti svoj plakat pred povjerenstvom. Svatko samostalno piše test, a rezultati učenika iz iste škole se potom pribrajaju za opći rezultat ekipe. Dvije najbolje ekipe na testu i dva najbolje izrađena i predstavljena plakata idu na nacionalno natjecanje. Dok čekaš rezultate, upoznaješ znamenitosti mjesta uz vodstvo domaćina natjecanja ili se družiš s piscem kojeg od pročitanih romana ili pak, na primjer, ideš na palačinke, kao mi. Tu su i vrijedne nagrade za prva tri mesta.

Nika, Nera i Ema najuspješnije u čitanju do zvijezda

Na nacionalno natjecanje idu najbolji poznavatelji sadržaja pročitanih romana, biografija pisaca i oni koji poštuju pravila pisanja hrvatskog književnog jezika u skladu s pravopisnim i gramatičkim pravilima. Nacionalno natjecanje zaista je zanimljivo. Uz izložbu brojnih interesantnih i zanimljivih plakata o djelima imaš priliku družiti se s učenicima iz drugih škola iz raznih dijelova Hrvatske te svakako s piscem jednog od romana. Možeš sudjelovati na zanimljivim edukativnim radionicama, ići u obilazak grada Čakovca, koji je tradicionalno domaćin ovog natjecanja, uz vodstvo ili samostalno prošetati gradom. Proglašenje rezultata testa znanja najnapetiji je dio i čeka se s velikim uzbuđenjem i nestrpljivošću. Nakon toga slijedi svečano proglašenje pobjednika. Ako se nađeš među prva tri, sreći nema kraja jer test zna biti prilično težak i zahtjevan, pa je to veliki uspjeh. I nagrade su vrijedne – knjige, pohvalnice, kreativni ukrasni predmeti i školski pribor.

Nika i Ema pripremile književni kviz za 3.c razred

Tako smo i mi ove godine uz slavljeničku tortu i pjesmu s drugim uspješnim učenicima proslavile svoje zaslужeno 3. mjesto na nacionalnom natjecanju! Ovo natjecanje upoznalo nas je s novim prijateljima s kojima smo se povezale, s novim iskustvima i znanjem. Zbog naše zajedničke upornosti i međusobne podrške ovo natjecanje bilo je nezaboravna avantura koja će se nastaviti i sljedeće godine.

Nika Stančin i Ema Pintarić, 7.a

Književni susret s Brankom Primorac

5. razredi na književnom susretu s Brankom Primorac

Povodom Festivala Galovićeva jesen učenici petih razreda svih koprivničkih škola prisustvovali su književnom susretu. U dvorani Domoljub dočekala ih je književnica i novinarka Branka Primorac.

Autorica je predstavila svoj dječji roman *Ljubavni slučaj mačka Joje* koji je na popisu lektire za peti razred. Odgovarala je na brojna učenička pitanja o svom pisanju i djelima koje je napisala. Rekla je da književno djelo nastaje od ideje autora i nekog društvenog događaja, a tako je nastala i ova knjiga. Glavni lik je mačak Joja koji je živio u autoričinoj obitelji punih 17 godina. Petaše su nasmijale dogodovštine ovog slavnog mačka koji se zaljubio i pobjegao za jednom bijelom macom. Knjiga potiče na brigu o životinjama i kućnim ljubimcima.

U sedmom razredu čita se i *Maturalac*, popularna knjiga ove autorice koja je dobila književnu nagradu „Mato Lovrak“.

U školskoj knjižnici može se posuditi i knjiga *Moj djed astronaut*, zbirkia šaljivih i maštovitih priča što ih djed priopovijeda svome unuku Luki.

Učenici će pamtitи susret po ugodnom druženju sa spisateljicom koja ih je potaknula na čitanje svojih knjiga za djecu i mlade.

Alegra Hammoud i
Ana Vondraček, 5.b

Avanture s Kekecom u 4.a razredu

Učenici 4.a razreda upustili su se u šaljive i uzbudljive avanture sa slovenskim književnim junakom Kekecom koji je obilježio čitavu proteklu školsku godinu. Zajedno s učiteljicom Dubravkom Bijelić sudjelovali su u projektu "Čitanje ne poznaje granice / Branje ne pozna meja" u suradnji s prijateljskom školom Osnovnom školom Olge Meglič iz Ptuja.

4.a razred u projektu Čitanje ne poznaje granice

Knjižničarka im je ispričala zanimljivosti o susjednoj zemlji Sloveniji i pokazala fotografije njezinih planinskih krajolika odakle dolazi slovenski pisac Josip Vandot i njegov slavni Kekec. Pročitavši naglas dva poglavљa iz romana *Kekec iznad samotnog ponora*, uvela ih je u avanture najpoznatijeg lika slovenske književnosti za djecu. Učenici su s nestrpljenjem dočekali čitanje knjige kako bi saznati što je dalje bilo s Kekecom i kako su završile njegove planinske zgodbe sa strašnim Bedancom. Pod zimskim praznicima svi su pročitali knjigu, a po povratku u školu odigrali zabavni književni kviz o događajima iz romana.

Zabavni književni kviz o Kekecu

Potaknute romanom, dvije učenice napisale su igrokaz *Tinkina nova prijateljica* u kojem Kekec u planinama upoznaje vilu Kosjenku koja postaje nova prijateljica njegove sestrice Tinke. Lutkarska skupina 4.a razreda uvježbala je izvedbu ovog igrokaza u kojem Kekec i Kosjenka u planinama susreću pastira Mišnjeka, a od strašnog Bedanca ih spašava zmajica. Naučili su pjevati *Kekečevu pjesmu*, izradili ppt prezentacije o piscu Josipu Vandotu i njegovim planinskim pripovijestima, izradili plakat, crtali stripove, pisali vicerice o Kekecu, ilustrirali događaje iz romana i izrađivali straničnike za knjige.

Kekečeva pjesma

Jedva su dočekali dan kad će posjetiti školu Olge Meglič u Ptuju. Na izlet u Sloveniju išli su 16. travnja i tamo se susreli s vršnjacima iz 5.a razreda kojima su prikazali što su čitali, naučili i izradili. Predstavili su prezentacije, odigrali igrokaz i otpjevali pjesmu. Kao uspomenu na sudjelovanje u zajedničkom projektu poklonili su im straničnike. Obišli su najznačajniju povijesnu znamenitost grada Ptuja, ptujski dvorac i druženje nastavili sportskim igrama na njihovom školskom igralištu.

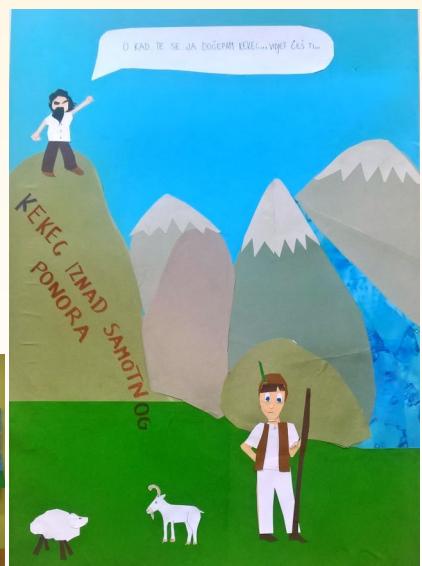
Izvedba igrokaza o Kekecu u školi
Olge Meglič

Svoje vršnjake iz Ptuja 4.a razred ugostio je 5. lipnja u školi „Đuro Ester“. Slovenski učenici čitali su knjigu *Srečni dnevi (Sretni dani)* suvremenog hrvatskog pisca Mire Gavranu. Predstavili su knjigu ppt prezentacijom. Snimili su i film o zanimljivim događajima iz romana. Recitirali su pjesme slovenskog autora Tone Pavčeka s tematikom obitelji. Ilustrirali su pjesme i prikazali ih u obliku kamišibaj kazališta. Prezentacija projekta završila je pjevanjem i sviranjem. Druženje učenika nastavilo se na dječjem igralištu Zelenjak, gdje je i odigrana nogometna utakmica. Svi zajedno posjetili su Podravku, najpoznatiju koprivničku prehrambenu industriju.

Noć knjige u školskoj knjižnici

Škole će i dalje će ostati povezane suradnjom na ovom zanimljivom i poticajnom projektu.

Lucija Turk i Hana Pelesk, 4.a

Lorena Novak – najčitateljica školske knjižnice

Lorena Novak, učenica 7. d razreda, najčitateljica je školske knjižnice u školskoj godini 2017./2018. Lorena je tijekom ove nastavne godine pročitala 25 knjiga izvan školske lektire. Najviše voli čitati romane za mlade. Na čitanje ju motiviraju zanimljivi doživljaji likova – njezinih vršnjaka, u čiji se svijet vrlo lako i s veseljem uživljava. Najradije bira romane za mlade suvremenih hrvatskih pisaca, ali voli pročitati i pokoju knjigu o odrastanju i „preživljavanju“ u školi. Čitanjem iz užitka Lorena je već proživjela mnoge pustolovine i postala dio svake knjige koju je pročitala. Kada smo je upitali, nije mogla izdvojiti samo jednu knjigu kao posebno zanimljivu, budući da joj je svaka posebna i vrijedna na svoj način.

Da je naša Lorena strastvena čitateljica, pokazuje i podatak da je u gradskoj knjižnici posudila više od 80 knjiga.

Lorenini dani ispunjeni su čitanjem knjiga ispunjenih životom.

Možda nema dana našeg djetinjstva koje smo tako ispunjeno živjeli od onih koje smo proveli s omiljenom knjigom.

(Marcel Proust)

Najčitateljica školske knjižnice - Lorena Novak

Književni susret sa Želimirom Hercigonjom

Učenici 6.-ih razreda osnovnih škola grada Koprivnice prisustvovali su književnom susretu s piscem Želimirom Hercigonjom. Susret je organiziran povodom Mjeseca hrvatske knjige u organizaciji Knjižnice i čitaonice „Fran Galović“ i održan u dvorani Domoljub.

Želimir Hercigonja autor je romana za mlade *Tajni leksikon* koji u šestom razredu čitamo za lekturu. Učenici su postavljali autoru pitanja o tome kako je nastao roman, a autor je ispričao da ovaj roman ima i nastavke – *Tajni leksikon 2* i *Tajni leksikon 3*. Pročitao je dva poglavљa iz drugog nastavka u kojem glavna junakinja Anamarija prekida vezu s dečkom Igorom, u kojeg se zaljubljuje u prvome nastavku. Anamarija se susreće s tinejdžerskim problemima današnjeg okruženja u kojem veliku ulogu imaju društvene mreže. Nakon čitanja ulomaka pisac je ponovno odgovarao na naša pitanja. Književni susret protekao je veselo i zanimljivo, a pisac nas je potaknuo da pratimo junakinju Anamariju kroz sve nastavke popularnog romana *Tajni leksikon*.

Valentina i Angelina, 6. razred

6. razredi na književnom susretu sa Želimirom Hercigonjom

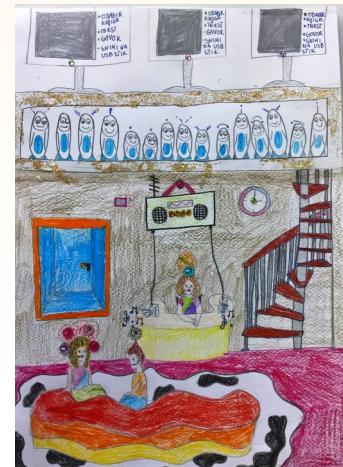
Književni susret sa Želimirom Hercigonjom

Hana Pelesk - Korijeni knjige

Lucija Turk - Knjiga iz budućnosti

Patricija Vodopija - Knjižnica iz budućnosti

RAZGOVOR S NASTAVNIKOM MIROSLAVOM KANISEKOM, VODITELJEM VOLONTERSKE GRUPE UČENIKA U PROJEKTU „VOLIMO VOLONTIRANJE“

„Španjolci njeguju volonterski rad i humanost od najranije dobi“

Naša škola uključena je u projekt „Volimo volontiranje“, koji je dobio finansijsku podršku Europskog socijalnog fonda. U školi će se osnovati volonterska grupa učenika koji će motivirati učenike za sudjelovanjem u humanitarnim i volonterskim aktivnostima u školi, organizirati aktivnosti prikupljanja odjeće, obuće, prehrambenih namirnica i školskog pribora u školi te razvrstavati iste, izrađivati izvještaje na oglasnoj ploči o realiziranim aktivnostima, voditi evidenciju učenika koji sudjeluju u volonterskim aktivnostima i dr.

Volunteersku grupu vodit će Miroslav Kanisek, nastavnik biologije i kemije, uz čiji se svesrdni poticaj i angažman učenici naše škole već dugi niz godina uključuju u humanitarne akcije Crvenog križa.

S nastavnikom Kanisekom razgovarali smo o stručnom posjetu instituciji Crvenog križa u Barceloni i dalnjem tijeku provedbe projekta „Volimo volontiranje“ u našoj školi.

Kojim ste povodom posjetili Crveni križ Španjolske?

Crveni križ Barcelone je vrlo aktivna humanitarna organizacija koja provodi veliki broj različitih socijalnih projekata o kojima smo čitali na internetu te smo odlučili iz prve ruke dobiti korisne informacije o tim aktivnostima kako bismo ih mogli primijeniti u našem gradu i našoj školi.

S kojim ste se volonterskim akcijama, socijalnim programima i projektima španjolskog Crvenog križa upoznali tijekom posjeta?

Najznačajniji projekt koji se provodi u Barceloni od strane Crvenog križa i brojnih volontera je suradnja s nogometnim klubom Barcelona na pružanju pomoći invalidnih osoba koji žele prisustvovati nogometnim utakmicama. Njihovi volonteri pomažu osobama prilikom dolaska na utakmice, pronalaska svojega mjesta za sjedenje te su im na raspaganju tijekom čitave utakmice, a zatim ih odvode do automobila ili im organiziraju prijevoz do svojih

odredišta. Osim ove aktivnosti provode se i brojne volonterske aktivnosti usmjerenе na rad s djecom i odraslima koji su na bilo koji način u nepovoljnem položaju u odnosu na većinu – pripadaju drugim kulturama, siromašni su, ne znaju govoriti španjolski jezik, zlostavljeni su itd.

U čemu se sastoji volonterski rad njihovih volontera Crvenog križa?

Njihovi volonteri su aktivni na brojnim područjima, a ona područja koja smo mi vidjeli odnose se na rad s djecom oko pomaganja izvršavanja školskih zadaća, prilagođavanja društvenim normama ponašanja, organiziranju kazališnih i lutkarskih predstava kojima se potiče na prihvatljivo ponašanje prema osobama drugih rasa, vjera i nacija, organiziranje druženja s osobama koje su isključene iz društva zbog svojih različitosti, pomaganje kod različitih kriznih situacija kao što su poplave, potresi, požari, ali i pomaganje oko organiziranja velikih društvenih događanja kao što u vožnje Formule 1 ili neke veće sportske aktivnosti kojih je veliki broj u samom gradu.

Na koji način FC Barcelona doprinosi humanitarnom djelovanju Crvenog križa Barcelone?

Nogometni klub Barcelona u velikoj mjeri financira brojne projekte koji se provode od strane Crvenog križa. Uvjerili smo se u veliku humanost i socijalnu osjetljivost velikog broja članova kluba koji učestalo pomažu bolesnoj djeci kroz različite aktivnosti prikupljanja i organiziranja pomoći. Vidjeli smo veliki broj osoba u invalidskim kolicima koji su prisustvovali nogometnoj utakmici ili su bili u službenim prostorijama nogometnog kluba, a pojašnjeno nam je da te osobe uživaju velike povlastice kao što su besplatni navijački rezervi, niža cijena ulaznice, pomoći oko školovanja i nabave opreme koju donira nogometni klub i mnoge druge.

Koju biste specifičnu aktivnost španjolskog Crvenog križa istaknuli kao posebno zanimljivu?

Posebno su ponosni na aktivnost koju također financira FC Barcelona, a odnosi se na brigu za starije i nemoćne osobe koje žive same, a kojima volonteri i zaposlenici Crvenog križa dostavljaju potrebne namirnice, obavljaju potrebne aktivnosti, štite ih od osoba koje im žele nanijeti neku štetu ili zlo, prate ih putem telefona i različitim internetskim aplikacijama i osiguravaju im sigurnost u vlastitom domu.

Koje su osnovne razlike u djelovanju španjolskog i hrvatskog Crvenog križa?

Španjolski Crveni križ provodi brojne aktivnosti usmjerenе na edukaciju djece i mladih za volonterstvo, a u Hrvatskoj se to provodi u manjoj mjeri. Brojne su aktivnosti našeg Crvenog križa koje se u Barceloni ne provode u nadležnosti ove institucije – organiziranje dobrotoljnog darivanja krvi, pripremanje obroka za siromašne osobe, podjela prehrambenih namirnica siromašnjim obiteljima, organiziranje tečajeva pružanja prve pomoći i druge. Ove aktivnosti u Barceloni provode druge institucije.

Učitelj Miroslav Kanisek (u sredini) u posjetu Crvenom križu Barcelone

Koja bi aktivnost po Vašem mišljenju mogla poslužiti kao uzor našem Gradskom društvu Crvenog križa Koprivnica i primijeniti se u našem okruženju?

Najviše mi se svidjela suradnja nogometnog kluba i Crvenog križa koja u našem gradu nedostaje te sam mišljenja da na tom području možemo puno toga napraviti. Mišljenja sam da se moramo više posvetiti formiraju volonterskih skupina mladih koji će kad budu odrasle osobe aktivno sudjelovati u poboljšavanju životnih uvjeta naših sugrađana. Za sve treba vremena, ali je vrijeme da se počne kako bismo u budućnosti mogli reći da smo neko područje poboljšali.

Što Vas se osobno najviše dojmilo na ovom stručnom putovanju?

U nekoliko sam navrata istaknuo da me se posebno dojmila gostoljubivost i srdačnost naših gostiju koji su se svim snagama trudili naš boravak učiniti opuštenijim, ugodnjim i ispunjenim pozitivnim emocijama. Vrlo su dragi i u međusobnim susretima što nas se još više dojmilo.

Na koji način ćete nam prenijeti nova znanja i stečena iskustva?

U našoj školi smo formirali volontersku skupinu početkom svibnja i započelo je njihovo djelovanje. Prva veća aktivnost je edukacija učenika koji će biti mlađi volonteri i kod kojih se mora potaknuti „plamen volonterstva i humanosti“. Činit ćemo brojne greške, ali se nadam da ćemo imati snage i znanja ispravljati ih i da ćemo svakom novom aktivnošću biti sve bolji u provođenju humanitarnih i volonterskih aktivnosti. Sada se samo nadam da će odaziv svih naših učenika i učitelja pratiti ono što smo zamislili u okviru našeg projekta.

Koje su aktivnosti planirane u nastavku provođenja projekta „Volimo volontiranje“ u našoj školi?

Nakon edukacije mlađih volontera krećemo sa aktivnostima prikupljanja prehrabnenih namirnica, odjeće i obuće te školskog pribora tijekom iduće školske godine. Mlađi volonteri će i sami osmišljavati volonterske aktivnosti koje će organizirati, a sve u dogovoru s Crvenim križem.

Predstavnici iz Hrvatske u posjetu Crvenom križu Barcelone

Vjerujem da je područja djelovanja mnogo i da će odaziv učitelja i učenika biti vrlo velik. Moramo još naučiti raditi s aplikacijom koja će nam omogućiti evidenciju aktivnosti i učenika uključenih u aktivnosti te razmišljamo o uspostavi nagrade za najaktivnijeg volontera u našoj školi. Posla ima puno, ali ne bojimo se jer su učenici petih razreda, na koje smo u ovom razdoblju usmjereni, vrlo dobro motivirani.

Primijetili smo Vaš veliki angažman i doprinos u poticanju učenika na sudjelovanje u akcijama humanitarnog karaktera. Što Vas osobno motivira za ovakav rad s učenicima?

Mene osobno rad s učenicima oduševljava i ispunjava me pozitivnom energijom, pa je iz takve ljubavi prema poslu izniknula i želja da se aktivnije bavim humanitarnim i volonterskim radom. Nadam se da ću na djecu prenijeti pozitivnu energiju i ljubav prema ovim područjima ljudskog djelovanja.

Lucija Benotić, 7. a

Humanitarna udruga „Šegrtsko srce“ pomaže učenicima svoje škole

Grupa darovitih učenika 5. i 6. razreda naše škole posjetila je susjednu Obrtničku školu kako bi saznala nešto više o nastanku i djelovanju humanitarne udruge „Šegrtsko srce“, koju su pokrenuli nastavnici i djelatnici njihove škole. Na radioniku nas je povela naša knjižničarka Nikolina Sabolić, a u Obrničkoj školi nas je dočekao njihov pedagog, gosp. Tomislav Terstenjak.

Budući da se ove godine bavimo temom siromaštva, s pedagogom smo razgovarali o tome što to znači za nas, a potom pogledali nekoliko kratkih filmova iz medija o ovoj temi. Prvi filmić dočarao nam je kako bi izgledala raspodjela dobara kada bi svijet bio selo od 100 stanovnika. Drugi film bio je kratki prilog o svakodnevici jednog siromašnog čovjeka u našem glavnom gradu Zagrebu. Razgovarali smo s pedagogom o dojmovima iz pojedinog filma. U trećem filmu saznali smo kako su profesori njihove škole osnovali humanitarnu udrugu „Šegrtsko srce“ u želji da pomognu svojim učenicima slabijeg imovinskog stanja. Na taj način djelatnici škole pomažu potrebitim učenicima da nabave osnovne stvari potrebne za školovanje (knjige, obuću, zaštitnu odjeću...) kako bi se mogli obrazovati, završiti školu i lakše se zaposliti. Primjer iz Obrničke škole potaknuo nas je da još više razmislimo o tome što mi možemo učiniti jer i naše *malo*, nekome znači *puno*. U našoj školi također redovito i rado sudjelujemo u humanitarnim akcijama i akcijama solidarnosti.

Zahvaljujemo Obrničkoj školi što nas je ugostila i gosp. Terstenjaku s kojim smo se družili na ovoj poučnoj radionici. Hvala i učenicama kuharicama koje su nas na ovaj fašnički utorak počastile svojim finim krafnama.

Pedagog Obrničke škole upoznao nas s radom udruge Šegrtsko srce

Alegra Hammoud, 5.b

Putovanja

Učenici naše škole putovali su mnogim krajevima Lijepe Naše i susjednih zemalja. O doživljajima i dojmovima pri susretu s najrazličitijim krajolicima, prirodnim ljepotama, spomenicima povijesti i kulture čitajte iz pera naših zaljubljenika u putovanja.

Po Hrvatskom zagorju

5.a i 5.b razred bili su na terenskoj nastavi u Hrvatskom zagorju.

Nakon što su se svi udobno smjestili u autobus, krenuli smo. Put do Varaždina brzo je prošao uz smijeh i veselje. Naš vodič nam je cijelo vrijeme objašnjavao pojedinosti o svakom gradu. Puno toga smo saznali, kao na primjer po čemu je Ludbreg dobio ime. Turci su napali tadašnji Ludbreg. Jedna žena je bježala od Turčina i nosila u naručju dijete. Od straha joj je ispalо dijete i Turčin je uzeo dijete u svoj logor. Prije nego što je žena umrla rekla je kletvu: „Ludi brije“. Tako je Ludbreg dobio ime.

Dok smo stigli u Varaždin, prvo smo išli u obilazak centra grada. Vodič nam je objašnjavao svaku građevinu kraj koje smo prošli. Pokazao nam je veliki toranj na kojemu se vidjelo koliko je sati i kakvo će biti vrijeme. Na vrhu tornja je bila crno-zlatna kugla. Kada bi kugla bila crna, to bi značilo loše vrijeme, a zlatna boja bi značila dobro vrijeme.

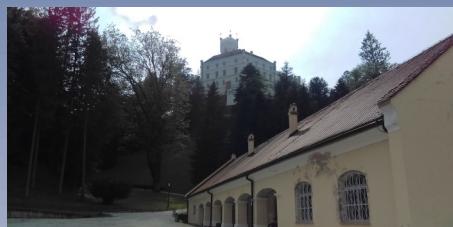
Nakon razgledavanja grada podijelili smo se u grupe. 5.a je išao u razgledavanje Muzeja kukaca, a 5.b u razgledavanje Starog grada Varaždina. Naučili smo kako prepoznati kukce te upoznali puno novih vrsta kukaca. Nakon zanimljivog Muzeja kukaca išli smo u Stari grad. Tijekom razgledavanja dvorca koji je sada muzej, upoznali smo prijašnju kulturu, odijevanje, namještaj...

Po Hrvatskom zagorju

Nakon sata prirode i povijesti išli smo u McDonald's. Nakon toga krenuli smo u Cinestar gledati film „Leo Da Vinci“.

Kupili smo kokice te se udobno smjestili, svjetla su se isključila i film je napokon počeo. Otvorenih usta s kokicama u ruci gledali smo zbivanja na platnu. Svima se svidio film te smo naučili da ako u nešto jako vjerujemo, da će se to onda i ostvariti.

Po Hrvatskom zagorju

Krenuli smo u smjeru Trakošćana. Na putu do dvorca Trakošćan, vodič nam je pričao zanimljivosti o Ivancu te kako je 1956. godine nastao prvi supermarket. U Bednji - selu blizu Trakošćana priča se jezikom koji je teško razumjeti (polo slovenski, polo mađarski, polo njemački i hrvatski).

Kada smo stigli u veliki dvorac Trakošćan, prvo smo razgledavali prizemlje pa katove. Trakošćan potječe od njemačke riječi Drachenstein. Nakon razgledavanja velikoga dvorca, kupili smo suvenire i krenuli u smjeru Krapine i Muzeja neandertalaca. Dok smo stigli u muzej, prvo smo gledali film o ljudima u prošlosti. Razgledavali smo veliki muzej. Muzej mi se jako svidio jer sam puno toga saznala i jer je bio jako lijepo uređen. Izašli smo van gdje je bilo još kipova od neandertalaca.

Hodajući po skliskim stepenicama po kojima je padala kiša, osjećali smo se kao da smo otputovali u prošlost. Umorni i iscrpljeni smo sjeli u bus koji nas je odvezao do Koprivnice. Povratak nam je također prošao uz smijeh. Kada smo došli na autobusno stajalište, tamo su nas već čekali roditelji.

Terenska nastava mi se jako svidjela te bih rado to ponovila.

Marija Abramović, 5.a

Istražili prirodne i kulturno-povijesne znamenitosti đurđevačkog kraja

Terenska nastava
đurđevačkim
krajem

Učenici polaznici slobodnih aktivnosti iz geografije, biologije i povijesti išli su 2. listopada 2017. na terensku nastavu đurđevačkim krajem.

02/10/2017

Prvo smo posjetili Poseban rezervat šumske vegetacije „Crni jarki“. Gospođa Željka Kolar iz Javne ustanove za upravljanje zaštićenim dijelovima prirode na području Koprivničko-križevačke županije upoznala nas je sa šumskom vegetacijom, čuvanjem i zaštitom parka. Ovaj šumski predio stavljen je pod posebnu zaštitu zbog crne johe koja se po prirastu i ljepoti ubraja među najkvalitetnije u Europi. Najzastupljenije drveće je crna joha uz koju raste i hrast lužnjak, poljski jasen, briest te različite vrste grmova.

Nakon toga posjetili smo geografsko-botanički rezervat Đurđevački peski, koji predstavljaju jedinstven fenomen u Hrvatskoj. Tamo smo opažali, pronalazili i fotografirali biljke, kukce i životinje koje rastu i žive samo na tom području.

Zadnja lokacija bila je Stari grad Đurđevac i centar grada Đurđevca. U Starom gradu učenici povijesne grupe pričali su nam o povijesti grada, nastanku i legendi o Picokima.

Radom na terenu upoznali smo se s povijesnim značajkama i prirodnim vrijednostima naše zavičajne Podravine. Svoju terensku nastavu i nova znanja prikazat ćemo ostalim učenicima u razredu.

Lucija Benotić, 7. a

Upoznali glavni grad Zagreb

Učenici 4.a razreda OŠ „Đuro Ester“ išli su u srijedu 4. listopada na terensku nastavu po gradu Zagrebu. Posjetili su Tehnički muzej Nikole Tesle u kojem su obišli vatrogasni, rudarski i zračni odjel, a odmorili se u planetariju. Šetali su Ilicom dok nisu došli do Muzeja iluzija u kojem su im iluzije zavarale mozak. Nakon toga prošetali su do kule Lotrščak i vidjeli kako grički top pucnjem obilježava 12 sati. Vozili su se uspinjačom i razgledali Gornji grad. Prošetali su Markovim trgom, posjetili Krvavi most, tržnicu Dolac, Zagrebačku katedralu. Autobus ih je dovezao do HNK gdje su se fotografirali s učiteljicom. Prošetali su Trgom bana Josipa Jelačića i iskoristili malo slobodnog vremena za razgledavanje i šetnju. Ručali su u restoranu, a zatim se popeli se na najviši vrh Medvednice – Sljeme, gdje su vidjeli televizijski toranj. Vratili su se kući u večernjim satima. Ono što je najvažnije, učenici su se dobro zabavili i puno naučili.

Lucija Turk, 4.a

Kula Lotrščak

Zagreb, Markov trg

Vožnja zabrebačkom uspinjačom

Planinarski izlet na Ravnu goru

Mladi planinari ove su godine osvojili vrh Ravne gore kod Ivanca. Na svojim izletima planinari upoznaju različite znamenitosti kraja u koji planinare, pa su na ovogodišnjem izletu posjetili župnu crkvu Bezgrešnog začeća Blažene Djevice Marije u Lepoglavi. Tamo ih je dočekao župnik mons. Andrija Kišiček koji im je na zanimljiv način pričao o povijesti ovog kraja.

Put ih je poveo dalje prema dvoru Trakošćan od kuda su se planinarskim stazama uspeli do planinarskog doma na Ravnoj gori na oko 660 metara nadmorske visine. Sunčani dan omogućio im je veselo poslijepodnevno druženje, roštiljanje i igru na livadi kod planinarskog doma. Na povratku kući posjetili su mjesto Bednja, poznato po specifičnom kajkavskom dijalektu njegovih stanovnika gdje su se osježili sladoledom i sokovima te dočekali autobus za povratak kući.

Lucija Benotić, 7.a

Filipečev dom - planinarski dom na Ravnoj gori

Posjet župnoj crkvi Bezgrešnog začeća BDM u Lepoglavi

Klagenfurt

Klagenfurt, Celovac ili Celovec - prekrasan grad smješten uz Wörthersee ili, kako mi kažemo, Vrbsko jezero u saveznoj pokrajini Koruška u Austriji. Grad je građen u starom renesansnom stilu i obiluje povijesnom i kulturnom baštinom te raznim znamenitostima, koje su učenici 7. i 8. razreda koji polaze nastavu njemačkog jezika kao nagradu za svoj marljivi rad tijekom ovih godina imali priliku vidjeti. Na terensku nastavu su nas pratile nastavnice Sonja Šuster, Andreja Kerovec Letica i Anja Čosić.

Neki od nas jedva su čekali po prvi put prijeći granicu i zakoračiti na teritorij Austrije. Prvo odredište bio nam je Park Affenberg Landskron u blizini Klagenfurta unutar kojeg se majmuni slobodno kreću i ponašaju kao u prirodi. Prilikom posjeta Affenbergu mogli smo proći samo manjim dijelom parka kako bi se majmunima ostavilo više prostora za povlačenje u vlastitu slobodu. Također, majmune nismo smjeli duže vrijeme gledati u oči da se ne bi počeli osjećati ugroženo te to protumačili kao poziv na borbu. Nije ih se smjelo dirati ni hraniti, a nismo smjeli niti ništa vaditi iz torbe jer su primati vrhunski lopovi koji kad nešto ukradu, to više ne vraćaju. S kućistem od 4 hektara i oko 160 japanskih makakija, Affenberg je najveći vrt majmuna ove vrste u cijeloj Austriji. Majmuni potječu iz oblasti Minoo u Japanu, a u Kaernten su doseljeni 1996. godine. U početku je bilo tehničkih poteškoća s ogradom zbog koje se cijela postrojba majmuna uspjela

probiti van parka i uputiti u avanturu po Austriji. Nakon šest tjedana majmunići su uhvaćeni i враćeni u park. Danas se osjećaju vrlo ugodno i park su prihvatili kao svoj dom.

Sljedeća postaja bio nam je zaštitni znak Koroške - vidikovac na planini Pyramidenkogel. Drveni toranj na Pyramidenkoglu visok je 100 metara. Kada smo se popeli na više od 900 metara nadmorske visine, imali smo prekrasan pogled na Wörthersee i cijelu okolicu. Na toranj se može popeti stepenicama, što je preporučljivo jer se na taj način krajolik otkriva korak po korak, no za one ljenije postoji i dizalo. U povratku se može koristiti i toboganom te time doživjeti poseban spust prilikom kojeg te fotografiraju, a fotografiju poslije možeš uzeti kući. U podnožju tornja nalazi se restoran i veliko igralište za djecu. Nakon razgleda Pyramidenkogla autobusom smo se spustili do Vrbskog jezera na čijim obalama je u prošlosti austrijsko plemstvo podizalo svoje palače i ljetnikovce. Jezero je okruženo parkovima i cvjetnim nasadima koji su nas doveli ravno do Minimundusa gdje smo u sat i pol obišli cijeli svijet. Vidjeli smo 159 različitih građevina iz više od 40 različitih zemalja: od Kosog tornja u Pisi i Taj Mahala u Agri, preko Eiffelovog tornja u Parizu, CN Towera u Torontu, Big Benu i Tower Bridgea u Londonu, Kipa slobode u New Yorku, Bazilike sv. Petra u Vatikanu, Bijele kuće u Washingtonu, natpisa Hollywood u Los Angelesu i Partenona u Ateni, pa sve do Katedrale sv. Vasilija u Moskvi i svjetionika na Poreru. Svakih 60 minuta se aktivira i Space Shuttle te polijeće u zrak ispuštajući dim. Sve građevine izgrađene su u omjeru 1:25 prema izvornim nacrtima i materijalima. Građevina koja se najduže gradila bila je Bazilika sv. Petra. Gradila se 6 godina, a samo za nju je potrošeno 730.000 €. Sa svojih 23 m CN Tower je najviša građevina u Minimundusu, a teži čak 20 tona. Mnogi od nas su u Minimundusu imali priliku po prvi put u životu uživati u besplatnom 4D kinu gdje nam simulirano da hodamo po Kineskom zidu. Unutar Minimundusa imali smo i priliku izrađivati kratke filmiće, fotografirati se ispred Bijele kuće, egipatskih piramida ili na Kineskom zidu te glumiti da se vozimo u Mini-Cooperu.

Nakon prekrasnih sat i pol u Minimundusu, uputili smo se u centar Klagenfurta gdje smo prvo otisli u McDonald's, a nakon toga u razgled grada. Vidjeli smo razne zanimljive građevine i čuli razne zanimljive priče koje su nas pratile sve do Koprivnice. Iscrpljeni i umorni, kućama smo se vratili u kasnim večernim satima. Na terenskoj nastavi nam je bilo lijepo jer smo stekli mnoga znanja i iskustva upoznajući dotad nepoznate krajeve i predjele naše Europe.

Ana Lucija Abramović, 8. b

Klagenfurt

Klagenfurt, Celovac oder Celovec- eine wunderschöne Stadt am Wörthersee in Kärnten, Österreich. Die Stadt ist im Renaissancestil erbaut und reich an geschichtlichem und kulturellem Erbe wie auch verschiedenen Sehenswürdigkeiten, die die Schüler der 7. und 8. Klasse, die den Deutschunterricht besuchen als Belohnung für ihre fleißige Arbeit besichtigen konnten.

Einige Schüler konnten es kaum erwarten, zum ersten Mal über die Grenze zu schreiten und österreichischen Boden zu betreten. Unsere erste Haltestelle war der Park Affenberg Landskron in der Nähe von Klagenfurt. Innerhalb des Parks können sich die Affen frei bewegen und sich wie in der Natur verhalten. Während des Besuchs des Affenbergs konnten wir nur einen kleineren Teil des Parks besichtigen, um den Affen mehr Freiraum zu geben, um sich zurückziehen zu können. Wir durften den Affen auch nicht zu lange in die Augen schauen, um ihnen nicht das Gefühl zu geben, bedroht zu werden. Wir durften sie weder streicheln noch füttern und auch nichts aus der Tasche holen, weil die Primaten ausgezeichnete Diebe sind und was sie einmal wegnehmen, geben sie nie wieder zurück. Der Affenberg ist mit einer Fläche von 4 Hektar und ca. 160 japanischen Makakis der größte Affenpark solcher Art in ganz Österreich. Die Affen stammen aus der Provinz Minoo in Japan und nach Kärnten wurden sie 1996 gebracht. Am Anfang gab es technische Schwierigkeiten mit dem Zaun, weil eine ganze Affenhorde es geschafft hat, aus dem Park zu fliehen und durch Österreich zu wandern.

Park Affenberg Landskron

Vrbsko jezero

Nach sechs Wochen wurden die Affen eingefangen und in den Park zurückgebracht. Heute fühlen sie sich dort wohl und haben den Park als ihr Heim akzeptiert.

Unsere nächste Haltestelle war das Wahrzeichen von Kärnten – der Aussichtsturm auf dem Berg Pyramidenkogel. Der Holzturm auf dem Pyramidenkogel ist 100 Meter hoch. Als wir darauf gestiegen sind, haben wir eine Höhe von 900 Metern über dem Meeresspiegel erreicht und hatten einen wunderschönen Blick auf den Wörthersee und die ganze Umgebung. Den Turm kann man mit einer Treppe besteigen, was auch empfehlenswert ist, weil man auf diese Weise die Umgebung schrittweise entdecken kann, aber für die Faulen gibt es auch einen Lift. Auf dem Rückweg kann man auch eine Rutsche benutzen, was ein besonderes Erlebnis ist, wobei man auch fotografiert wird und das Foto kann man als Erinnerung behalten. Am Fußende des Turms befindet sich ein Restaurant und ein großer Kinderspielplatz.

Nach der Besichtigung des Pyramidenkogels, sind wir mit dem Bus zum Wörthersee gefahren, wo der österreichische Adel in der Vergangenheit seine Paläste und Sommerresidenzen gebaut hat. Der See ist umgeben von Parks und Blumenbeeten, die uns direkt zum Minimundus gebracht haben, wo wir in anderthalb Stunden die ganze Welt gesehen haben.

Wir haben 159 verschiedene Bauten aus mehr als 40 verschiedenen Ländern besucht: vom schiefen Turm in Pizza und dem Taj Mahala in Agra, über den Eiffelturm in Paris, den CN Tower in Toronto, Big Ben und die Tower Bridge in London, die Freiheitsstaeue in New York, die St. Peter Basilika in Vatikan, das Weiße Haus in Washington, die Überschrift Hollywood in Los Angeles und den Partenon in Athen und sogar bis zur St. Vasilij Kathedrale in Moskau und den Leuchtturm in Porer. Alle 60 Minuten wird ein Space Shuttle aktiviert und es fliegt in die Luft und setzt dabei Rauch frei. Alle Bauten stehen in einem Verhältnis 1:25 zu den Originalskizzen und Materialien. Die St. Peters Basilika wurde am längsten gebaut und zwar 6 Jahre lang und für sie wurden 730 000 € ausgegeben. Mit seinen 23 Metern Höhe ist der CN Tower der höchste im Minimundus, und er wiegt sogar 20 Tonnen. Viele von uns hatten im Minimundus die Gelegenheit das kostenlose 4D Kino zu genießen, wo simuliert wurde, als ob wir auf der Chinesischen Mauer spazieren würden. Innerhalb des Minimundus hatten wir die Gelegenheit kurze Filme zu drehen, Fotos vor dem Weißen Haus, den Pyramiden in Ägypten oder auf der Chinesischen Mauer zu machen oder so zu tun als ob wir in einem Mini-Cooper fahren würden.

Nach wundervollen anderthalb Stunden im Minimundus sind wir ins Zentrum von Klagenfurt zu McDonald's gegangen und danach haben wir eine Stadtbesichtigung gemacht. Wir haben viele interessante Bauten gesehen und viele interessante Geschichten, die uns bis nach Koprivnica begleitet haben, gehört. Erschöpft und müde sind wir am späten Abend nach Hause gekommen, aber wir sind jetzt wieder um eine Erfahrung um eine neue uns bisher unbekannte Stadt reicher.

Ana Lucija Abramović, 8. b

Putovanje u Zadar

Od početka školske godine nestripljivo smo čekali taj dan. Naše razrednice organizirale su za nas maturalno putovanje u Zadar. Pripremali smo se cijele školske godine, planirali što ćemo posjetiti, radovali se i s nestripljenjem očekivali naše maturalno putovanje.

Na dan polaska sakupili smo se na ugibalištu naše škole, smjestili se u autobus i krenuli. Put je bio dug ali zabavan. Prvo odredište bio je Nacionalni park Krka. Uz pratnju stručnog vodiča razgledali smo prirodne Nacionalnog parka Krke.

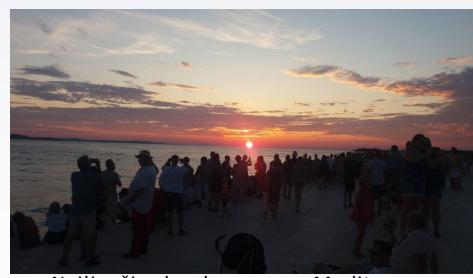
Nacionalni park Krka

Nacionalni park Krka

U Zadar smo stigli u kasnim poslijepodnevnim satima, smjestili se u hostel Forum, te pošli na večeru.

Slijedeći dan nakon doručka razgledali smo Zadar uz pratnju turističkog vodiča, nakon ručka otišli smo na kupanje, a u večernjim satima posjetili smo Morske orgulje i prisustvovali najljepšem zalasku sunca na Mediteranu.

Najljepši zalazak sunca na Mediteranu.

Treći dan bio je i najzabavniji dan. U poslijepodnevnim satima posjetili smo Fun park Mirnovec.

Fun park Mirnovec

Četvrti dan posjetili smo Muzej antičkog stakla i Muzej iluzija. Poslijepodne smo proveli na plaži.

Morske orgulje

Muzej antičkog stakla

Muzej iluzija

Zadar

Peti dan je bio dan povratka kući. Nakon ručka spremili smo se, smjestili u autobus i krenuli. Još nam je ostao posjet Karlovcu i razgledavanje slatkovodnog akvarija Aquatika, te večera u McDonaldsu.

Naše maturalno putovanje bilo je lijepo, zabavno i poučno. Jedino nam je žao što je tako brzo završilo. Kad bi mogli, ponovili bi sve još jednom!

Učenici 7.c i 7.d razreda

PREDSTAVNICI ŠKOLE „ĐURO ESTER“ NA DRŽAVnim NATJECANJIMA

Ana Lucija Abramović, Erik Markovčić, Borna Kovačić, Nika Stančin, Ema Pintarić i Nera Teufel

Učenike koji su ove školske godine predstavljali našu školu na državnim natjecanjima u znanju pitali smo kako je izgledalo natjecanje u kojem su sudjelovali, koja su znanja i vještine morali pokazati i kako su zadovoljni postignutim uspjehom. S nama su podijelili svoje dojmove i lijepa sjećanja s natjecanja te otkrili što bi željeli da im se ostvari u budućnosti.

NJEMAČKI JEZIK

Ana Lucija Abramović na državnom natjecanju iz njemačkog jezika

Ana Lucija je sto posto riješila test iz poznavanja gramatike njemačkoga jezika

Voljela bih putovati svijetom

Bila sam na državnom natjecanju iz njemačkog jezika koje je održano od 26. do 28. ožujka u Vidovcu. Natjecanje se sastojalo od 3 dijela. Prvi dio je bilo pisanje sastavka na temu *Der beste Tag meines Lebes (Najbolji dan u mom životu)*. Drugi dio je bio ispit na kojem se testiralo poznavanje gramatike njemačkoga jezika, čitanje s razumijevanjem i slušanje s razumijevanjem. Treći dio bilo je pričanje. Svaki sudionik natjecanja izvukao je nijemi strip bez završetka koji je morao prepričati i smisliti mu završetak. Na kraju usmenog dijela trebali smo reći nešto o sebi, svojim ciljevima i planovima u budućnosti.

Ostvarila sam 4. mjesto, što je odličan rezultat, no ipak smatram da je moglo i bolje. Pogotovo zato jer sam drugi dio riješila sa sto postotnom točnošću, a na usmenom sam bila jedini sudionik s maksimalnim brojem bodova. Međutim, u sastavku mi je oduzeto 8 bodova zbog zareza i tako sam završila na 4. mjestu. Svejedno, zadovoljna sam.

Svidjelo mi se to što sam uz samo natjecanje imala priliku družiti se s ostalim sudionicima natjecanja te pobliže upoznati Varaždin u kojem

Borna je na natjecanju izradio stolnu komodu s ogledalom

Željela bih se upisati u gimnaziju i nastaviti s odličnim uspjesima. Poslije bih željela putovati po svijetu i upoznati nove ljude, kulture i države.

Ana Lucija Abramović, 8. b

TEHNIČKA KULTURA

Borna Kovačić na državnom natjecanju iz tehničke kulture

Pamtit ću druženja s vršnjacima

Sudjelovao sam na natjecanju iz tehničke kulture koje je održano od 9. do 12. travnja u Poreču. Ispit se sastojao u poznavanju gradiva iz tehničke kulture. Trebali smo izraditi praktični rad – stolnu komodu s ogledalom, a na usmenom dijelu objasniti proces izrade rada. Morali smo pokazati vještine piljenja, obrade materijala, lijepljenja i sposobnost logičkog zaključivanja pri izradi rada i u samome testu znanja.

Završio sam na 22. mjestu od ukupno 25 natjecatelja. Očekivao sam malo bolji plasman, ali zadovoljan sam uspjehom.

Najviše me se dojmila organiziranost, a u lijepom sjećanju će mi ostati druženje s drugim učenicima.

Želio bih da mi se ostvari puno sreće, zdravlja, ljubavi i, naravno, novac.

Borna Kovačić, 8. c

SIGURNO U PROMETU

Erik pokazuje vještina vožnje biciklom

Erik Marković s mentoricom na državnom natjecanju Sigurno u prometu

Oprezniji sam u prometu i upravljanju biciklom

Sudjelovao sam na državnom natjecanju iz tehničke kulture „Sigurno u prometu“ koje se održalo u Rovinju od 22. do 25. svibnja. Natjecanje se održalo u OŠ Jurja Dobrile, a sastojalo od dva dijela. Prvi dio koji se održao dan nakon dolaska u Rovinj bio je pismeni dio koji smo rješavali na računalu. Tu smo trebali pokazati znanje iz prometnih pravila i propisa. Imali smo 20 minuta vremena za odgovoriti na 30 pitanja. Drugi dio je bio praktični – poligon. Poligon je bio podijeljen na 3 dijela, tj. sastojao se od 3 pozicije, a tu se testirala vještina vožnje biciklom.

Postigao sam 14. mjesto u kategoriji dječaka i 24. mjesto ukupno. Jako sam zadovoljan svojim uspjehom. Nisam očekivao ovakav plasman, budući da je na natjecanju bilo stotinjak djece.

Najviše me se dojmio sam grad Rovinj. Nakon natjecanja išli smo u obilazak tog prekrasnog grada. Također smo išli i na mali izlet brodom sa ostakljenim dnom. Družio sam se s vršnjacima, upoznao nove prijatelje iz cijele Hrvatske. Taj dio natjecanja ostat će mi u najljepšem sjećanju. Želio bih nakon ovog natjecanja biti mnogo oprezniji u prometu i imati više iskustva u upravljanju biciklom.

Erik Marković, 5. a

„ČITANJEM DO ZVIJEZDA“

Nika Stančin, Ema Pintarić i Nera Teufel na nacionalnom natjecanju Čitanjem do zvijezda

Raznolikost stilova, ljudi, znanja i palačinke

Sudjelovale smo na državnom natjecanju „Čitanjem do zvijezda“ koje je održano 4. svibnja u Čakovcu. Natjecanje se sastojalo od ispita znanja na temelju tri pročitane knjige. Pitanja su bila vezana uz sadržaj, likove, odnose među likovima, morale smo znati podatke iz biografija pisaca, a mnoga su pitanja bila iz poznавanja opće kulture vezano uz događaje, kulturno-umjetnička dobra, povijesne datume i lokalitete koji se spominju u romanima. Također se provjeravalo strogo poštivanje hrvatskog pravopisa i gramatike. Svaku knjigu smo pročitale barem tri puta i puno vježbale, ali trud se isplatio.

Ostvarile smo više od očekivanog – ponosno 3. mjesto, i to između 30 ekipa iz cijele Hrvatske. Stekle smo mnogo znanja iz povijesti i opće kulture.

Najljepši dio natjecanja bio je druženje s učenicima iz drugih škola jer smo upoznale i povezale se s puno različitih i zanimljivih ljudi. Posebno nam je drag naš odlazak na palačinke kojim želimo obilježiti svako natjecanje.

Sljedeće godine bismo željele osvojiti prvo mjesto na nacionalnom natjecanju „Čitanjem do zvijezda“.

Ema, Nika i Nera osvojile zasluženo 3. mjesto

Nika Stančin, 7.a, Ema Pintarić, 7.a i Nera Teufel, 6.a

INTERVJU S POBJEDNICAMA DRŽAVNOG NATJECANJA U BADMINTONU

Ako se potrudiš, možeš postići što god želiš

Naš učenice Nika Matovina, Anja Matovina, Linda Terzić i Ana Krupski zasjale su zlatnim sjajem na ovogodišnjem državnom prvenstvu u badmintonu. Kako je protekao put do zlatne medalje ispričale su nam u intervjuu u školskoj knjižnici.

Intervju s pobjednicama državnog natjecanja u badmintonu

Kako se osjećate kao pobjednice državnog natjecanja u badmintonu?
Anja, Nika, Linda, Ana: Ponosne smo i sretne.

Jeste li očekivale osvojiti zlato na državnom natjecanju?

Anja: Da, ali nikada ne možeš biti siguran kakav će ti biti dan, da l' će te slušati ruka i hoće li ti loptica ulaziti u teren.

Linda: I kakvi će biti protivnici, hoće li biti jaki ili slabiji...

Kako ste se pripremale za natjecanje?

Anja, Nika, Linda: Redovito smo trenirale i igrale 4 puta tjedno.

Ana: Ja inače treniram stolni tenis, ali sam na svakom satu tjelesnog igrala badminton i na taj način se pripremala kao zamjena za jednu od cura ako bi zatrebalo.

Kako se odvijalo natjecanje u Poreču?

Anja: Natjecanje je trajalo tri dana. Domaćin natjecanja je bio Poreč gdje smo bile smještene u hotelu. Morale smo se probuditi u 6 sati ujutro da bismo do 7 sati stigle u Umag u dvoranu gdje su se igrale utakmice. Sve utakmice se odvijaju u jednom danu. Protiv svakog protivnika se igraju 2 singla i 1 par.

Linda: Za vrijeme dok su cure igrale, Ana i ja smo se dodavale.

Anja: Ekipu iz Kutjeva i Dubrovnika smo lako pobijedile 3:0. Protiv Zagreba smo odigrale 3:1 i tako se plasirale u finale.

Linda: Bile smo prve u skupini i time nam je bilo osigurano drugo mjesto, što je bio napredak jer smo prošle godine bile treće. Rekle smo si da idemo pokušati biti prve i uspjele smo.

Anja: U finalu smo igrale s jakom ekipom iz Novske. Najprije je bilo 2:0. Onda smo izgubile parove 2:1 i onda je Nika pobijedila za 3:1, a to je značilo 1. mjesto i zlatne medalje. Sve smo se zagrlile i bile jako sretne. Niku smo podigle u zrak jer je ona odigrala zadnju utakmicu.

Linda: Svi su nam čestitali...

Nika, Lovro i Anja Matovina - državni prvaci u badmintonu

Kako ste provele slobodno vrijeme?

Linda: Nastavnica nam je za nagradu dozvolila da se kupamo u hotelskom bazenu.

Anja: Zadnji dan smo razgledale grad, šetale, išle na sladoled, a išle smo podržati i cure iz ANG-a koje su igrale rukomet.

Nika: A pisale smo i zadaću i prepisivale ono što su naši radili u školi.

Jeste li stekle nova prijateljstva?

Nika: Neke cure smo poznavale još iz regionalnog natjecanja, a neke iz klupskega turnira, pa su i one navijale za nas i tako smo se sprijateljile.

Što vas motivira za bavljenje ovim sportom?

Ana: Volim igrati badminton u slobodno vrijeme. Što se tiče stolnog tenisa, moja mama je igrala stolni tenis više od 20 godina, pa je i mene zainteresirala za taj sport. Jednom sam išla u dvoranu i svidjelo mi se, pa sam nastavila trenirati. Treniram već 5 godina.

Anja: Mene motivira to što volim taj sport i dobro se osjećam kada ga igram.

Nika: Mene motivira želja da budem što bolja u tom sportu.

Linda: Meni je zabavno i kao rekreativna aktivnost i to mi se sviđa.

Kako uskladjujete treninge u svom klubu i školske obaveze?

Anja: Ako se dobro organiziraš, onda uspiješ sve to uskladiti i onda imamo vremena i za sport i za školu.

Linda i Ana: Slažemo se s Anjom, najvažnija je dobra organizacija.

Ana: S vremenom se naviknemo na to da poslije škole imamo treninge i jednostavno se naučimo kako to uskladiti.

Kako izgledaju treninzi u klubu?

Anja i Nika: Imamo kondicijske treninge i treninge za badminton.

Linda: Na badmintonu treniramo igru, pokrete i određene udarce, a na kondicijskom vježbamo snagu, trčimo i uopće ne koristimo rekete.

Nika: Te nam treninge održavaju različiti treneri.

Ana: Isto je i na mojim treninzima za stolni tenis, a ja ponekad dođem i na njihove kondicijske treninge.

Anja: Kondicijski se treninzi odvijaju u Srednjoškolskom centru, a treninzi za badminton u dvorani Gimnazije „Fran Galović“ ili u Podravskom suncu.

Linda Terzić, Ana Krupski, Anja i Nika Matovina - naše zlatne badmintonke

Kojim se sportskim uspjehom u klubu najviše ponosite?

Nika: Ja sam bila prva na Hrvatskom kupu i treća na Hrvatskom prvenstvu u badmintonu, pojedinačno.

Anja: Nika i ja smo zajedno u paru na Hrvatskom prvenstvu bile treće. A Nika i Lovro će ići i na međunarodno prvenstvo u Novi Sad.

Linda: Ja sam prije išla na natjecanja i turnire. Najbolje mi je bilo dok smo išle na turnir u Dubrovnik.

Ana: Prošle godine bile smo treće na Hrvatskom državnom natjecanju u stolnemu tenisu ekipno, a bila sam prva i druga na regionalnom natjecanju. Ja igram i Žensku ligu u stolnemu tenisu, a sad smo ušle u višu ligu i to je uspjeh.

Koji je vaš recept za postizanje uspjeha?

Linda: Ako se potrudiš, možeš postići što želiš.

Anja: Rad i disciplina.

Ana: I volja.

Nika: I upornost.

Što biste voljele da vam se ostvari u budućnosti?

Linda: Htjela bih biti modni dizajner ili dizajner interijera te nastaviti trenirati badminton.

Anja: Željela bih i dalje biti uspješna u badmintonu i završiti fakultet. Trenutno me zanima biologija.

Nika: Ja bih htjela završiti kineziologiju.

Ana: Htjela bih završiti kinezioološki fakultet i nastaviti se baviti stolnim tenisom i biti još bolja igračica.

Ako niste znali, Lovro Matovina, Anjin i Nikin mlađi brat i naš učenik 1.c razreda, već je državni prvak u badmintonu.

Čestitamo mu na iznimnom uspjehu!

Zahvaljujemo obitelji Matovina na vrijednom poklonu za našu školu.

Razgovarale: Alegra Hammoud i Ana Vondraček

LAURA KROG U SPOTU JAMAJČANSKE PJEVAČICE

Želim živjeti kroz ples

Intervju s Laurom Krog

Naša učenica Laura Krog iz 6. c razreda veoma je uspješna u plesu. Na brojnim plesnim turnirima i natjecanjima osvojila je već više od 60 medalja i priznanja. Plesnim koracima koje je sama osmisnila ovog ljeta, Laura se pojavila u spotu „Baby Love Remix“ jamajčanske pjevačice Samanthe Gonsalves.

U razgovoru s Laurom saznale smo puno zanimljivosti o plesu, pa čak i isprobale pokoji plesni korak.

1. Kako dugo se baviš plesom?

Plesom se bavim od svoje pete godine, od vrtića. Plešem u Športskom plesnom klubu Ritam u Koprivnici.

2. Kako se osjećaš kada plešeš?

Osjećam se ispunjeno jer je to ono što jako volim.

3. Voliš li više plesati latinoameričke ili standardne plesove?

Više volim latinoameričke jer su življiji, ali i standardni plesovi mi se jako sviđaju. To su sportski plesovi. Latinoamerički su Samba, Cha-cha-cha, Rumba, Paso Doble i Jive, a standardni Engleski valcer, Bečki valcer, Tango, Slowfox i Quickstep.

4. Koji ti je najdraži ples?

Najdraži ples mi je Samba, ali kako se teško odlučiti između svih tih plesova jer je svaki poseban na svoj način.

5. Imaš li tremu na nastupu?

Dok sam počela plesati na prvima turnirima i prvima nastupima bilo me strah, ali to se s vremenom izgubi.

6. Voliš li više plesati na već izmišljenu koreografiju ili ju radije sama smišljaš?

Više volim plesati na već izmišljenu koreografiju. Za koreografiju su zaduženi naši treneri.

Laura na natjecanju u Samoboru

7. Je li ti draže plesati solo ili u paru?

Svakako u paru jer je puno lakše zbog potpore i tehničkih stvari, a i ljepše izgleda. Moj plesni partner je Vinko Sabolić. Inače, teško je naći plesnog partnera, pa tako u mlađim starosnim kategorijama plešu i djevojčica s djevojčicom.

8. Kako biraš haljine za ples?

Plesna odjeća i obuća za natjecanje propisana je Pravilnikom, znači, dužina haljine, visina potpetice, frizura, šminka... Za latinoameričke plesove su haljine nešto kraće, a za standardne plesove malo dulje. Također su propisane i druge cipele za standardne i latinoameričke plesove. Mi možemo birati boju koju želimo i dizajn. Moja haljina za latin je bijela, skrojena u dva dijela. Gornji dio je s jednim rukavom, a u donjem dijelu su volani. Za standard imam tamnoplavu svečanu haljinu s dugačkim rukavima.

Laura pleše standardni ples

9. Koja je najveća nagrada koju si osvojila?

To je jako teško reći zato što sam prošla puno natjecanja. Najviše mi je ostao u sjećanju turnir u Vrbovcu kada sam zajedno sa svojim partnerom osvojila 1. mjesto. Na zadnjem državnom natjecanju osvojila sam 6. mjesto.

10. Jesi li zadovoljna svojim uspjehom?

Svakako sam zadovoljna, ali uvijek može bolje i nadam se da će biti još bolja.

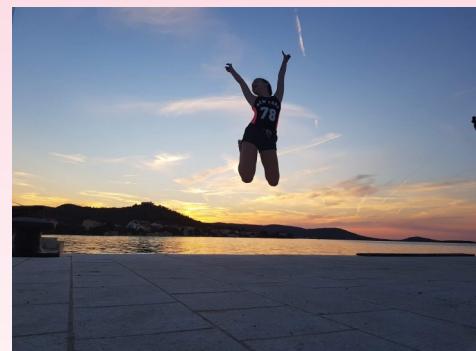
Laura i Vinko sa županom Darkom Korenom

11. Ispričaj nam kako si se našla u spotu jamajčanske pjevačice.

Na Instagramu sam pronašla objavu pjevačice Samanthe Gonsalves u kojoj traži plesače koji bi se pojavili u njezinom spotu. Bila sam znatiželjna hoću li biti dovoljno dobra za tako nešto. Pitala sam mamu smijem li poslati svoj video, ona je pristala i tako sam dva dana provela na terasi smišljajući koreografiju i plešući na njezinu pjesmu. Poslala sam video i nakon tjedan dana dobila odgovor da sam odlična i da joj se moj ples jako sviđa. Molili su me da pošaljem još jedan video na kojem plešem jedan određeni pokret. Uz taj video poslala sam još jedan dodatni video koji sam snimila na moru s jako lijepom pozadinom. Bila sam jako vesela i uzbudjena kad sam vidjela da su u njezinom spotu sva tri moja videa.

12. Imaš li još neki hobi osim plesa?

Imam, to je crtanje. Pohađam likovnu grupu u našoj školi. Jedno vrijeme sam išla i u Likovni klub Paleta. Mislim da će se moj likovni izraz također razvijati kroz ples.

Isječak iz spota Baby Love Remix

13. Kako usklađuješ školske obaveze i plesanje?

Jako je teško uskladiti sve školske obaveze i učenje s plesom. Treninzi su četiri puta tjedno i svakog vikenda. Imamo kondicijske i samostalne treninge. Dosta su fizički naporni jer treba dobro uvježbati tehnički i prezentacijski dio plesa, što nije nimalo lako. Ali ples mi zapravo pomaže za uspjeh u školi jer potiče razvijanje koncentracije i sposobnost logičkog mišljenja.

14. Koliko ti znači podrška roditelja?

Jako puno mi znači to što me roditelji podržavaju, pogotovo moja mama koja je sada i predsjednica Kluba. Podrška roditelja jako je važna svakom djetetu da bi postiglo uspjeh u onome čime se bavi.

15. Kakvi su ti planovi u budućnosti vezani uz ples?

O tome sam jako dugo razmišljala. Htjela sam upisati arhitekturu. Razmišljam i o plesnoj akademiji, ali još nisam sigurna.

Laura nam pokazuje plesne korake

16. Što tebi znači ples?

To je način na koji se ja izražavam, nešto što stvarno volim i želim živjeti kroz ples.

Lauri želimo puno volje i ustrajnosti te zadovoljstva uspjesima u plesu kojemu se posvetila i koji ju ispunjava.

Razgovarale: Alegra Hammoud i Ana Vondraček

Haiku u slici - Ema Pintar, 3.a

Prvo mjesto na natjecanju iz robotike

Naši robotičari na natjecanju u Mađarskoj

Natjecanje učenika u Mađarskoj

Natjecanje iz robotike organizirano je u sklopu projekta RoboTech, a održano je u subotu 9. lipnja u gradu Zalaegerszegu u Mađarskoj. Na natjecanju je sudjelovalo 14 učenika naše škole koji su ekipno osvojili 1. mjesto.

Cijelu godinu pripremali smo se za ovo završno natjecanje te na radionicama subotom stjecali znanja i vještine iz robotike. Na natjecanju smo bili podijeljeni u grupe od tri učenika – po jedan učenik iz 3., 4. i 5. razreda. Morali smo riješiti dva zadatka. Prvi zadatak je bio sastavljanje strujnog kruga pomoći sheme. U drugom se zadatku trebalo dovršiti vozilo koje smo zatim pomoći kontrolera morali voziti, u čemu je najbolji bio upravo učenik naše škole. Kad se sve zbrojilo, OŠ „Đuro Ester“ je na natjecanju bila škola s najboljim rezultatima.

Hvala našim mentoricama koje su nas pratile te pomogle da se kući vratimo kao pobjednici.

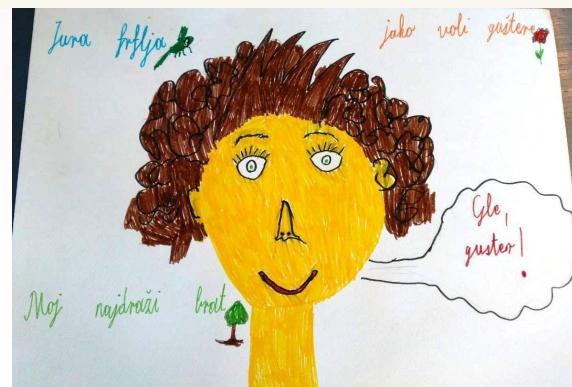
Luka Kiš, 5. d

HAIKU USPJESI NAŠIH UČENICA

The 15th World Children's Haiku Contest, Japan

Na ovogodišnjem 15. svjetskom haiku natječaju koje provodi Jal Foundation ucenice naše škole bile su uspješne. Među 20 najboljih radova iz Hrvatske na temu živi svijet su i haiku pjesme Eme P. i Nike G. (3.a).

Sve radove možete vidjeti na poveznici <http://www.jal-foundation.or.jp/wch/15th/croatia.html>
Čestitke učenicama na velikom uspjehu!

Haiku u slici - Nika Galinec 3.a

IZ OBJEKTIVA NAŠIH FOTOGRAFA

Bicikl u snijegu - Gabrijela, 8.r.

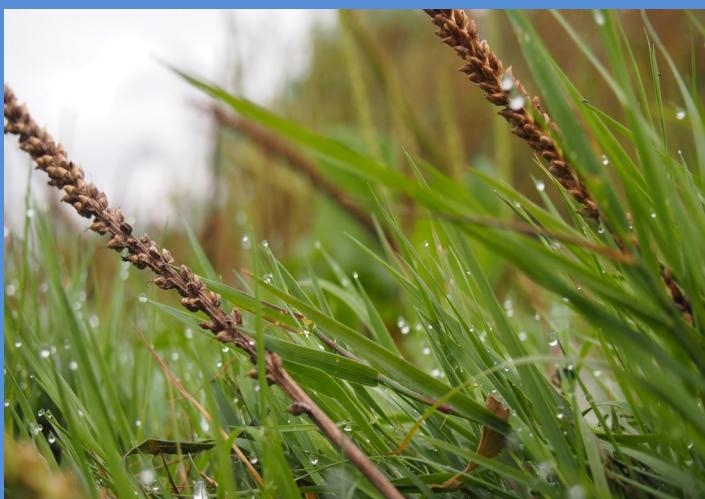
Bistrina kišne kapi - Fran, 8.r.

Kišna latica - Katja, 8.r.

Nije sve u prirodi prirodno - Jana, 8.r.

Voda je pokretač prirode - Katja, 8.r.

Voda je srž svega - Alen, 8.r.